

TORSTAI 9. LOKAKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Euroopan unionin tunnusten käyttö parlamentissa (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Carlos Carnero Gonzálezin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0347/2008) Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa koskevan uuden 202 a artiklan lisäämisestä Euroopan parlamentin työjärjestykseen (2007/2240(REG)).

Carlos Carnero González, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, mietinnössäni ehdotettu päätös on ennen kaikkea poliittinen sanan varsinaisessa merkityksessä. Muodollinen päätös, jonka kohta hyväksymme, on toki merkityksellinen, mutta kaikkea muuta kuin poliittinen.

Olemme muuttamassa työjärjestystä virallistaaksemme sen, mikä jo on todellisuutta ja mitä unionin eri toimielimet ovat jo vuosien ajan tehneet. Haluan muistuttaa jäseniä tästä.

Ehdotamme, että parlamentti käyttää unionin lippua kaikissa kokoushuoneissa ja virallisimmissa tilaisuuksissa, esimerkiksi järjestäytymisistunnoissa ja valtion päämiehiä vastaanotettaessa. Ehdotamme myös, että näissä tilaisuuksissa esitetään unionin hymni, että tunnuslausetta ”moninaisuudessaan yhtenäinen” käytetään kaikissa parlamentin virallisissa asiakirjoissa ja että Eurooppa-päivää vietetään.

Arvoisa puhemies, vaikka te kannatittekin ajatusta, emme ehdota euron käyttämistä symbolina. Mielestämme euro on kuitenkin erinomainen työkalu, joka epäilemättä auttaa meitä selviytymään kansainvälisestä rahoituskriisistä. Miten meille olisi käynyt ilman euroa? Olisimme taas kiduttavassa devalvaatiokilpailussa, joka olisi pakottanut reaalitaloutemme polvilleen kansainvälisen rahoituspekuloinnin edessä.

Mietintöni tärkein näkökohta on poliittinen viesti kansalaisille. Viesti on hyvin selvä: unionin tunnukset kukoistavat toimielimessä, joka edustaa suuremmin kuin mikään muu toimielin 27 jäsenvaltion 500 miljoonaa asukasta. Tämä merkitsee sitä, että Eurooppa-valmistelukunnan vuonna 2002 käynnistämä perustuslakiprosessi on hengissä useista mittavista esteistä ja takaiskuista huolimatta.

Valmistelukunta, johon minulla oli muiden tänään täällä olevien kunnianarvoisten jäsenien tavoin kunnia osallistua, ei epäröinyt sisällyttää ensi kertaa EU:n tunnuksia unionin primaarioikeuteen. Näin se onneksi päätti kummallisen tilanteen, jossa tärkeimmässä oikeudellisessa kehyksessä ei tunnustettu sitä, minkä suuri yleisö oli jo kauan hyväksynyt: unionin tunnuksia.

Tätä koskeva päätös tehtiin yksimielisesti, eikä kukaan esittänyt siitä vastalauseita ratifiointiprosessissa; päinvastoin, se oli yksi säännöksistä, joihin Eurooppa-aatteen kannattajat olivat tyytyväisimpiä. Minun on sanottava, että olin siksi hyvin yllättynyt, kun Lissabonin sopimuksen hyväksynyt hallitustenvälinen konferenssi päätti poistaa sopimuksesta kaikki maininnat unionin tunnuksista.

Päätöksellä, jonka tänään teemme, voimme korjata tämän virheen. Emme tietenkään muuta primaarioikeutta, mutta voimme osaltamme ottaa askeleen kohti unionin tunnusten virallistamista institutionaalisessa kehyksessä.

Symbolit ovat ilmaus yhteisestä päämäärästä ja yhteisistä arvoista. Euroopan tapauksessa päämääränä on rakentaa kaikkien niiden kansalaisten unioni, jotka haluavat yhtenäisyyttä, vapautta, demokratiaa, oikeutta, tasa-arvoa ja solidaarisuutta. Nämä ovat eurooppalaisia arvoja, joita me pidämme myös yleismaailmallisina.

Tunnusten avulla voimme myös määrittää, mitä olemme ja keitä me haluamme olla suhteessa muuhun maailmaan, joka tunnistaa meidät niiden perusteella. Kuka ei esimerkiksi olisi tuntenut ylpeyttä saadessaan edustaa Euroopan unionia vaalitarkkailijan liivi yllään?

Lisäksi tunnukset auttavat meitä muistamaan lähtökohtamme, sen päivän, jona kertomustamme yhtenäisyydestä, kasvusta ja vapaudesta alettiin kirjoittaa.

Se, mitä parlamentin puhemies muutama päivä sitten Madridissa sanoi nuorista ja historiasta, liittyy paljolti symboleihin. Meidän on muistutettava nuoria siitä, mistä me olemme tulleet, keitä me olemme ja mihin me olemme menossa. Tunnuksilla tämä viesti saadaan perille nopeasti ja selkeästi. Nämä tunnukset eivät hajauta vaan yhdistävät meitä. Paitsi että tämä on hyve, se on ennen kaikkea valtava etu.

Arvoisa puhemies, suurenmoinen kirjailija Aldous Huxley sanoi, että tärkeintä ei ole kokemus vaan se, miten sitä käyttää. Sama pätee symboleihin. Lipun ei ole tarkoitus olla ikoni, vaan sitä on tarkoitus käyttää meidän jokapäiväisessä elämässämme vahvistamaan sitä yhtenäisyyttä, josta meidät tunnetaan.

József Szájer, PPE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, kävin äskettäin Kioassa, ja Ukrainan ulkoministeriön rakennusta tuskin näkyi sitä koristavan kolme kerrosta korkean Euroopan unionin lipun takaa. Jos tälle symbolille osoitettiin tällaista kunnioitusta Euroopan unionin ulkopuolella, olen varma, että myös täällä Euroopan unioni voi kohdella symboleita kunnioittaen. Haluaisin oikaista erinomaisen mietinnön laatintua kollegaani tämän asian suhteen. Euroopan unionin tunnuksia koskevat säännöt ovat nykyisin osa yhteisön säännöstöä, osa Euroopan unionin lainsäädäntöä: lippu, jossa on kaksitoista tähteä sinisellä pohjalla, hymni, jonka pohjana on ”Oodi ilolle”, valtioiden ja hallitusten päämiesten perinteikkäät tapaamiset ja myös Euroopan parlamentin toimipaikka Strasbourg – ja totta kai me pidämme istuntomme Strasbourgissa. Tällä hetkellä ei niin sanoakseni ole sääntelytyhjiötä, sillä Euroopan unionin tunnuksista on olemassa säännöt, sisältyvät ne sitten Lissabonin sopimukseen tai eivät.

Samalla tämän mietinnön tärkeänä tavoitteena on säännellä sitä, miten oma toimielimemme Euroopan parlamentti kunnioittaa lippuamme. Olen vakuuttunut siitä, että identiteetti, tietoisuus siitä mihin kuulumme, on hyvin tärkeä. Puhumme usein siitä, että kansalaiset eivät ymmärrä monimutkaista unioniamme. Tunnukset ovat yksi tapa auttaa heitä tuntemaan Euroopan unioni läheisemmäksi. Hyvin monet kansalaiset pitävät näistä tunnuksista ja kunnioittavat niitä, ja olen varma, että myös meidän parlamentin jäsenten on sitoutuneina eurooppalaisina tärkeää ottaa käyttöön sääntö siitä, miten me käytämme Euroopan unionin tunnuksia omassa toimielimessämme. Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne.

Costas Botopoulos, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, miksi meidän on niin tärkeää käydä juuri nyt tämä keskustelu Euroopan unionin tunnuksista? Siihen on nähdäkseni kaksi syytä. Ensinnäkin, meidän Euroopan parlamentin jäsenten on näytettävä jokapäiväisessä toiminnassamme, että EU on enemmän kuin pelkkiä lakitekstejä. Muistutan, että kuten esittelijä totesi, tunnukset ovat peräisin perustuslakisopimuksesta. Ne yritettiin virallistaa, mutta on varsin merkittävää, että jatkamme tänään tätä ponnistelua niiden hengissä pitämiseksi. Miksi? Koska ne osoittavat, ettei Euroopan unioni perustu puutteellisiin lakiteksteihin, joita tarvitaan mutta joita eri kansakuntien on vaikea ymmärtää. Tunnukset symbolisoivat – ja kuinka hyvin tämä kreikan kielestä peräisin oleva verbi sopii tähän – jotain muuta: poliittista hanketta, Eurooppa-aatetta. Se on mielestäni pidettävä elossa, varsinkin näinä aikoina.

Toinen syy piilee siinä, minkä tunnukset kätkevät – symboleissa symbolien takana: toisin sanoen ajatuksessa EU:n yhteisestä toiminnasta, joka perustuu sen arvoihin. Juuri tätä tunnuksia ovat: arvoihin perustuvia yhteisiä toimia, joita me tarvitsemme nyt enemmän kuin koskaan.

Niinpä jos meitä kaikkia koetteleva kriisi – enkä tarkoita vain talouskriisiä vaan myös Euroopan nykyistä institutionaalista ja moraalista kriisiä – on näiden vaikeiden aikojen symboli, EU:n on mielestäni vastattava yhtenäisellä toiminnalla. Se merkitsee, että voisimme mahdollisesti kaikki yhdessä siirtyä eteenpäin.

Katson, että tämän päivän Islanti tarjoaa pätevän ja samalla hyvin katkeran esimerkin. Islanti ei ole EU:n jäsen, mutta talouskriisi on kolhinut sitä niin pahoin, että sen kansalaiset ovat alkaneet pohtia, tulisiko heidän sittenkin olla osa tätä ”aatteiden Eurooppaa”.

Anneli Jäätteenmäki, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin tunnukset juhlistavat saavuttamaamme yhtenäisyyttä, jota toivomme voivamme vahvistaa edelleen. EU:n lipun, hymnin ja tunnuslauseen kaltaisia tunnuksia käytetään jo laajalti virallisissa tilaisuuksissa ja kaikissa jäsenvaltioissa.

Euroopan unionin lippu ja hymni, jotka nyt ovat meille niin tutut, hyväksyttiin ensi kerran vuonna 1985 Milanossa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Silloin lippu oli jo ollut olemassa 30 vuotta. Lipun

on tarkoitus edustaa täydellisyyttä, täydentävyyttä ja solidaarisuutta sekä symbolisoida Euroopan yhtenäisyyttä. Tunnuslause ”moninaisuudessaan yhtenäinen” on tunnuksista uusin. Se on tulos Euroopan parlamentin tekemästä aloitteesta, ja sitä voidaan nyt pitää Eurooppa-hankkeen määritelmänä.

Eilisessä täysistunnossa Latinalaista Amerikkaa ja Ranskaa edustava Ingrid Betancourt sanoi unelmoivansa sellaisesta Latinalaisesta Amerikasta, joka voisi tehdä yhteistyötä ja olla yhtä yhtenäinen kuin Euroopan unioni. On selvää, että tunnuksemme toimivat identiteetin symboleina ja viestittävät muulle maailmalle, että olemme yhdessä saaneet aikaan merkittäviä saavutuksia.

Vaikka uskon tähän yhtenäisyyteen ja toivon sen jatkuvan, olen usein joutunut pettymään siihen, että emme ole olleet yksimielisiä. Esimerkiksi viime viikolla Euroopan unionin puheenjohtaja Nicolas Sarkozy kutsui vain neljä jäsenvaltiota keskustelemaan rahoituskriisistä. On varsin mielenkiintoista, että Euroopan unionin puheenjohtaja ei kiinnitä huomiota Euroopan unionin solidaarisuuteen ja yhtenäisyyteen. Tämä toimi – kuten kaikki tällaiset toimet – vain jakaa pikemmin kuin yhdistää meitä. On ironista, että me olemme niin ylpeitä yhtenäisyydestämme ja solidaarisuudestamme, mutta samalla unionin puheenjohtaja näyttää valitsevan suosikkeja kulloinkin tärkeimmän ajankohtaisen kysymyksen mukaan.

Toivon, että käyttämällä lippua, hymniä ja tunnuslausetta nykyistä useammin me kaikki muistamme Euroopan unionin olemassaolon kannalta keskeiset arvot, mutta samalla meidän on muistettava, että kaikkein tärkeintä on se, miten me toimimme.

Bogdan Pęk, UEN-ryhmän puolesta.. – (PL) Arvoisa puhemies, kuten esittelijä totesi, tämä keskustelu on luonteeltaan täysin poliittinen, ja se käydään hyvin erikoisessa poliittisessa tilanteessa. Olen edellisten puhujien kanssa samaa mieltä siitä, että Euroopan unioni on nykyisin arvokriisissä ja että arvot ovat unionin elinehto. Euroopassa nykyisin voimassa olevan lainsäädännön vastaisten tunnusten käyttöön pakottaminen ei korvaa näitä arvoja. Lissabonin sopimuksen hyväksyntä hallitustenvälinen kokous hylkäsi kyseiset tunnukset. Siitä huolimatta parlamentti yrittää nyt määrätä niiden käytöstä. Näin tehdessään parlamentti toimii vastoin selviä periaatteita, joiden mukaan kaikkia jäsenvaltioita sitovia välittömästi täytäntöön pantavia säädöksiä voidaan antaa vain perussopimuksilla.

Tällaista menettelyä sitoviksi tarkoitettujen säännösten antamiseksi on mahdoton hyväksyä. Se loukkaa Euroopan unionin pohjana olevaa perusperiaatetta, jonka mukaan kansainvälistä oikeutta ja kansainvälisiä sopimuksia on noudatettava tinkimättä. Se merkitsee EU:n perussopimuksessa hylätyn säännöksen kiertämistä ja Euroopaksi kutsutun valevaltion perustamiseen tähtävien säännösten ujuttamista sisään takaovesta.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL-ryhmän puolesta.. – (DE) Arvoisa puhemies, kannatan vilpittömästi lippua ja hymniä koskevaa parlamentin aloitetta. Euroopan yhtenäisyys tarvitsee näitä tunnuksia, koska ne tuovat unionin lähemmäs kansalaisia ja luovat identiteettiä, ja siksi ne on tunnustettava virallisesti. Tätä taustaa vasten tarkasteltuna pidän tämänpäiväistä päätöstämme pienenä mutta merkittävänä askeleena, jonka avulla voimme mahdollisimman pian palata normaaliin tilanteeseen.

Hymnin ja lipun poistaminen perussopimuksesta – minkä taustoista olen luonnollisesti täysin tietoinen – on pohjimmiltaan Euroopan yhtenäisyyden vastainen barbaarinen teko, josta viime kädessä kantavat vastuun ne, jotka sitä vaativat. Totuus on kuitenkin, että näin pelattiin Ganleyn, Klausin ja Haiderin kaltaisten poliitikkojen pussiin: heidän Euroopan yhdentymistä vastaan suunnatut nationalistiset iskulauseensa eurooppalaisesta ”supervaltiosta” saivat näin uskottavuuden silauksen.

Tämä on kuitenkin vain kolikon toinen puoli. On myös eräs toinen asia, joka huolestuttaa minua yhtä paljon. Euroopan unionin kansalaiset eivät halua eivätkä tarvitse Brysselin kissanhännänvetoa lipuista ja hymneistä. He haluavat sosiaalisen ja demokraattisen Euroopan, Euroopan unionin, joka suojelee heitä tehokkaasti globalisaation kielteisiltä seurauksilta. He haluavat selvän vastauksen siihen, mitä tai ketä unioni suojelee – kansalaisia vai markkinoita? He haluavat voimakkaita toimenpiteitä sosiaalista sekä palkkoihin ja verotukseen perustuvaa polkumyyntiä vastaan sekä pisteen panemista rahoitusalan jonglöörien ajamalle laukkaavalle kasinokapitalismille. Tätä varten me tarvitsemme poliittisen Euroopan unionin.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta.. – (DA) Arvoisa puhemies, ihmettelen, onko tässä salissa ketään, joka vielä muistaa, kuinka perustuslaki muutettiin Lissabonin sopimukseksi Alankomaiden ja Ranskan hylättyä sen. EU:n tunnukset poistettiin, sillä EU:n kansalaisten ajateltiin suhtautuvan erityisen epäillen perustuslain tavoitteeseen tehdä EU:sta valtio. Nyt Euroopan parlamentti – joka toki on ainoa EU:n toimielin, joka on kansalaisten vaaleilla valitsema – on palauttamassa ne. Tämä muistuttaa lähinnä demokratian parodiaa, jonka esittävät toimielimet, jotka eivät lainkaan kunnioita niitä, joita varten ne ovat olemassa. EU

on olemassa kansalaisia varten eikä päinvastoin. Tästä syystä on väärin ensin poistaa jotakin kansalaisten toiveiden täyttämiseksi ja sitten palauttaa se muutaman kuukauden kuluttua.

Minun on sanottava tämän asian vuoksi suorastaan häpeäväni sitä, että olen Euroopan parlamentin jäsen. Emme voi pilata mainettamme huijaamalla kansalaisia tällä tavoin. Kehotan jokaista, jolla on hitunenkin kunnioitusta äänestäjiään kohtaan, äänestämään tänään tätä ehdotusta vastaan.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä parlamentti haluaa näitä tunnuksia vain yhdestä syystä – pönkittääkseen egoaan ja pukeakseen EU:n valtion hepeniin.

Minulla on paljon parempi hymni ja lippu, kiitos vain, enkä aio vaihtaa niitä eurofederalismin halpahintaisiin helyihin. "Oodi ilolle", jonka aiomme varastaa, on oikein mukava melodia, mutta niin on myös "Kulkuset", ja sen tavoin hymni julistaa kuvitelmia, kuvitelmia siitä, että EU on hyväksi kansalaisille. Mutta toisin kuin "Kulkuset" se vahingoittaa kansallista itsenäisyyttä ja kansalaisten oikeutta päättää omasta kohtalostaan. "Koodi tuholle" paremminkin kuin "Oodi ilolle"!

Lipun olemme varastaneet Euroopan neuvostolta, ja sen kannattajatkaan eivät tiedä, mitä se tarkoittaa. AFCO-valiokunnassa esitettiin yhtä monta selitystä siitä, mitä tähdet symboloivat, kuin lipussa on tähtiä.

Minun nähdäkseni tämä ehdotus paljastaa EU:lle myönteisten tahojen kyltymättömän fanaattisuuden. Lissabonin sopimuksesta jätettiin tietoisesti nämä tunnukset pois, ja sen muste oli tuskin ehtinyt kuivua, kun jo vaadittiin, että parlamentti antaa niille siitä huolimatta virallisen aseman.

Valitsijani eivät halua EU:n lippua ja EU:n hymniä. He haluavat oikeuden sanoa "kyllä" tai "ei" Lissabonin sopimukselle!

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, aloitan kertomalla maanmiehestänne, jonka sanskulotit Rankan vallankumouksen aikoina pysäyttivät kadulla ja kysyivät: "Miksi et kanna trikoloria, vallankumouksen symbolia?" Maanmiehenne vastasi, ettei ole tarpeen näyttää ulospäin sitä, mitä tuntee sydämessään.

Minä kuulun lähinnä niihin, jotka aitoon espanjalaiseen tapaan eivät – epäilemättä vaatimattomuuttaan – näytä tunteitaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettenkö liikuttuisi nähdessäni EU:n lipun liehuvan Ljubljanan kaupungintalon salossa tai kuullessani tapaamisessa kollegamme Pierre Lequillerin kanssa Yvelinesissä EU:n hymnin soivan marseljeesin jälkeen, tai kun eilen luin sanomalehdestä Asturiasin ruhtinaan palkinnon saaneen bulgarialaisen Tzvetan Todorovin sanoneen, että eurooppalaisuus merkitsee tänä päivänä juuri "moninaisuudessaan yhtenäistä". Tämä on tunnuslauseemme.

Minä en kuulu niihin ahdasmielisiin ja elämään kapeakatseisesti suhtautuviin, joiden mielestä EU:n lippu kilpailee kansallisten lippujen kanssa ja EU:n hymnillä pyritään korvaamaan heidän kansallislaulunsa. Tämä on yksinkertaisesti naurettavaa.

Tunnukset ovat osoitus siitä, että kuulumme yhteisöön; ne eivät millään tavoin ole yritys pyyhkiä pois meidän kaikkien synnyinmaita. Ne ovat osoitus lisäarvosta, siitä, että meillä on jotain yhteistä muiden eurooppalaisten kanssa.

Onnittelen Carlos Carnero Gonzálezia ja katson, että hänen ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan tekemä aloite on hyvä. Nyt, kun lämpimästi muistelemamme kollegan Bronisław Geremekin ilmausta lainatakseni "harsimme yhteen kahta Eurooppaa", tämä aloite näyttää eurooppalaisille, että meillä on samat arvot. Nämä arvot ilmaistaan myös ulospäin muun muassa – mutta ei ainoastaan – tunnusten avulla.

Euroopan kansanpuolueen ja Euroopan demokraattien ryhmä äänestää näin ollen tämän työjärjestyksen muuttamista koskevan ehdotuksen puolesta, ja odotan ilolla sitä, että liikutun kaikkien muiden tavoin kuullessani seuraavan kerran "Oodin ilolle" parlamentissa.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Symbolit ovat tunteille sitä, mitä vertaukset ovat ajatuksille. Värikkyystään huolimatta tämä filosofi Alainin lainaus kuvaa hyvin sitä, mitä nämä tunnukset nykyisin Euroopan unionille merkitsevät. Beethovenin sinfonian kuunteleminen tai Eurooppa-päivän viettäminen 9. toukokuuta ovat juuri niitä seikkoja, joita tästä lähin käytämme taataksemme, että Eurooppa pysyy elossa. Ne ovat niiden arvojen konkreettinen ilmaus, joiden varaan unioni on rakennettu, merkkejä, jotka vähitellen painuvat 500 miljoonan eurooppalaisen muisteihin.

Sisällyttämällä tämän säännön parlamentin työjärjestykseen kollegamme Carlos Carnero Gonzálezin erinomainen mietintö lähettää parlamentilta kansalaisille poliittisen viestin, joka perustuu näihin arvoihin, kuten euroskeptikkojen vastustus osoittaa. Poliitiikkaa ei ole ilman symboleita! Antamalla unionille hymnin, lipun ja tunnuslauseen avulla oma identiteetti tarjotaan Euroopassa asuville ja työskenteleville kansalaisille mahdollisuus nähdä itsensä osana yhtä moninaisuudessaan yhtenäistä kokonaisuutta. Tunnusten esillä pitäminen kaikilla tasoilla ja kaikilla institutionaalisilla aloilla takaa sen, että unionia elähdyttävät arvot pysyvät jatkuvasti mielessä.

Haluan kuitenkin painottaa, että Eurooppa on tänä päivänä vakavassa luottamuskriisissä ja että näiden symbolisten tekijöiden lisäksi meidän on yhdessä luotava ja rakennettava uudelleen vahva kuuluvuuden tunne.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, lipun, hymnin, yhteisen valuutan ja juhlapäivien kaltaiset symbolit ovat valtion asemaan kiinteästi liittyviä piirteitä. Juuri tästä syystä ne päätettiin jättää pois Lissabonin sopimuksesta käydyissä neuvotteluissa. On kaksinaamaista väittää, että yksi unionin toimielimistä voi sisäisesti päättää niiden palauttamisesta. Euroopan parlamentti on lainsäädäntöelin. Se ei saa lähettää viestiä siitä, että on hyväksyttävää kiertää aiempia hallitusten välisiä sopimuksia. Parlamentin on toimittava demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen vartijana. Jos Euroopan parlamentti yrittää herättää henkiin aikaisemmin hylättyjä tunnuksia, se on aikansa elänyt. On helppo ymmärtää, että jokainen toimielin haluaa käyttää erityisiä tunnuksia. Tässä tapauksessa on kuitenkin käsitettävä, että asiaan liittyy laajempi poliittinen ulottuvuus, kuten esittelijä huomautti. Siksi aloite olisi hylättävä.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Arvoisa puhemies, kuten jo sanottiin, yhteiset tunnuksukset – hymni, lippu, tunnuslause – poistettiin perustuslakisopimuksesta, kun se muutettiin Lissabonin sopimukseksi. Eräät Lissabonin sopimuksen kannattajat väittivät jopa tämän osoittavan, että me otimme kansalaisten vastahakoisuuden huomioon. Eräissä valtioissa puolivaltioillisten tunnusten poistamisella perusteltiin jopa väitettä, ettei Lissabonin sopimuksesta ollut syytä järjestää kansanäänestystä. Esimerkiksi Tanskan hallitus totesi Tanskan kansalaisille osoitetussa asiakirjassa, että Lissabonin sopimuksesta – lainaan suoraan – ”puhdistetaan EU:n hymniä, tunnuslausetta ja lippua koskevat symboliset säännökset”.

”Puhdistetaan”! Meidän olisi tässä kohden syytä kysyä, mitä vaikutusta tällä on todellisuudessa ollut. Vastaus on ”ei mitään”. Vastauksessaan kysymykseeni komissio itse kirjoitti, että se, että tunnuksia ei sopimuksessa mainita, ei muuta mitenkään niiden asemaa. ”Ei muuta mitenkään niiden asemaa”! Ja nyt parlamentti aikoo mennä vielä askeleen pidemmälle. Joku ehkä uskoo, että tunnusten käytön tehostaminen herättää innostusta EU:ta kohtaan. Joku ehkä uskoo, että tunnuksilla voidaan peittää se, ettei EU:sta ole kansalaisille hyötyä. Minä en niin usko. Monet kansalaiset pitäisivät sitä vain taas yhtenä esimerkkinä siitä, että EU:n eliitti tekee juuri niin kuin haluaa. Tämä lähettäisi täysin väärän viestin, emmekä me mielestäni saisi hyväksyä tätä ehdotusta.

Philip Claeys (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, ihmettelen, mikä oikein on mietinnön ja sen kohteena olevan työjärjestyksen muutoksen tarkoitus. Mietinnön perustelujen mukaan se, että tunnuksukset eivät sisälly Lissabonin sopimukseen, ei estä toimielimiä käyttämästä niitä, joten miksi ne täytyy kirjata parlamentin työjärjestykseen?

Meidän olisi asetettava tämä keskustelu Euroopan perustuslakisopimuksen ja sen rampauttaneiden kansanäänestysten asiayhteyteen. Tunnukset jätettiin tietoisesti pois sopimuksesta, koska esimerkiksi alankomaalaiset eivät halua olla missään tekemisissä eurooppalaisen supervaltion ja sen ulkoisten tunnusten kanssa. Alankomaat on sittemmin ratifioinut Lissabonin sopimuksen. Mitä me nyt aiomme tehdä? Nyt me aiomme silti kirjata EU:n tunnuksukset työjärjestykseen takaoven kautta.

Tämä työjärjestyksen muutos on tarpeeton. Se on täysin turha provokaatio ja hävytön ele alankomaalaisia ja laajemmin kaikkia niitä eurooppalaisia äänestäjiä kohtaan, jotka eivät halua eurooppalaista supervaltiota. Hienosti toimittu, hyvät naiset ja herrat!

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Eilen täällä täysistunnossa EU:n hymni olisi voinut soida Ingrid Betancourtin kyynelien taustalla. Hymni olisi huipentunut pyyntöön muistojen ja toiveiden yhteisestä jakamisesta. Kaikki inhimilliset hankkeet tarvitsevat symbolisen ulottuvuuden, aina niiden sanojen voimasta, joilla hallinnoimme Euroopan kansalaisia, poliittisen edustuksen rituaaleihin, joiden perusteella istumme oikealla ja vasemmalla parlamentaarisen keskustelun dialektiikassa. Historiaa ei voi olla ilman symboleja.

Me tarvitsemme sanoja, lipun, hymnin tai tunnuslauseen. Yleismaailmallista Eurooppa-hanketta ei saada iskostettua yhteiseen tietoisuuteen ilman tunnuksia, sillä tunnuksukset kuvaavat paitsi sitä maailmaa, joka meillä on, myös sitä maailmaa, jonka me haluamme luoda. Ne yhdistävät meissä järjen ja tunteen. Niiden arvo

perustuu niiden käynnistämään samastumisprosessiin. Miten ihmisarvon rajatylittävään kunnioittamiseen perustuva, maailmalle avoin ja oikeuksien suhteen tietä näyttävä Eurooppa-hanke voisi selviytyä ilman symbolista ulottuvuutta? Eurooppalaisessa ajattelussa on pitkä symbolien merkitysten perinne. Tätä ei voida jättää politiikassa huomiotta, sillä politiikkaan liittyvät kaikki inhimilliset ulottuvuudet, myös se, mikä on ihanteellista ja ylevää.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen jokseenkin yllättynyt siitä myrskystä vesilasissa, jonka tämä työjärjestyksen muutos on eräillä tahoilla aiheuttanut. Tiedämme, että jäsenvaltiot päättivät jokin aika sitten olla antamatta EU:n lipulle ja hymnille perussopimukseen perustuvaa asemaa. Ne päättivät olla korottamatta niiden asemaa ja sen sijaan säilyttää niiden nykyisen aseman.

Mikä niiden nykyinen asema on? Ne ovat yksinkertaisesti toimielinten tunnustamia. Eurooppa-neuvosto tunnusti ne jo vuonna 1985. Margaret Thatcher oli sivumennen sanoen tuolloin Eurooppa-neuvoston jäsen. Huomaan, että eräät hänen ihailijoistaan sanoutuvat nyt irti hänen päätöksestään. Minun on sanottava, että itsekin epäröin hyväksyä Margaret Thatcherin valitseman tunnuksen Euroopan unionin lipuksi. Kaikkien puolueiden välisten kompromissien ja konsensuksen hengessä olen kuitenkin valmis hyväksymään sen.

Tämä on se asema, joka lipulle ja hymnille annettiin – ne ovat toimielinten tunnustamia. Tässä on kuitenkin ristiriita. Me, Euroopan parlamentti, emme ole koskaan varsinaisesti tunnustaneet niitä työjärjestyksessämme. On aivan loogista, että siivoamme tämän ristiriidan pois ja lisäämme työjärjestyksemme viittauksen lippuun.

En ymmärrä, miten jotkut viitsivät nostaa tällaisen metelin aivan selvästä asiasta – normaalista menettelystä, jossa noudatetaan jäsenvaltioiden päätöstä olla antamatta lipulle perussopimukseen perustuvaa asemaa. Toisaalta euroskeptikkojen – ja varsinkin oman kotimaani euroskeptikkojen – toimintatavat ovat aina olleet hiukan kummallisia. Kun muistetaan, että tätä lippua on käytetty jo vuosien ajan, ja jos näki, kuinka Euroopan joukkueen kannattajat – joiden joukossa luultavasti oli konservatiiveja edustavia euroskeptikkoja – heiluttivat EU:n lippua Euroopan ja Yhdysvaltojen välisessä golfin Ryder-cupissa pari kuukautta sitten, tämä heidän nostamansa meteli työjärjestykseen tehtävästä perustellusta muutoksesta tuntuu todella hiukan naurettavalta.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kuten kaikki aiemmat puhujat ovat sanoneet, Euroopan unionin tunnuksat ovat olleet olemassa jo monien vuosien ajan. Mihin me Euroopan parlamentissa pyrimme muuttamalla työjärjestystä? Me haluamme painottaa tunnusten asianmukaista käyttöä, niin kuin kaikissa organisaatioissa tehdään.

Valitettavasti sekä jäsenvaltioilta että kansalaisilta on tullut perusteettomia reaktioita. Nämä ovat reaktioita jäsenvaltioilta, joiden mielestä EU:n tunnusten hyväksyminen ja edistäminen johtaa supervaltion luomiseen. Herran tähden, luovatko tunnuksat tosiaan sen supervaltion, josta jotkin jäsenvaltiot ovat puhuneet?

Jotkut sanovat, että tämä heikentää kansalaisten ja valtioiden kansallista itsetuntoa. Jos jonkun kansallinen itsetunto on niin heikko, että se jää kaikkien valtioiden yhtenäisyyden tunnuksen varjoon, niin sääliksi käy sitä, mitä jotkut kutsuvat ”kansallisyylpeudeksi”. Tällaisia väitteitä on täällä parlamentissa kuulunut.

On myös eräs toinen kysymys. Jos jotkut kansalaiset ja jotkin jäsenvaltiot reagoivat näin kielteisesti näihin tunnuksiin, miten ne voivat edelleen olla EU:n jäseniä, kun ne eivät kestä edes nähdä sen tunnuksia? Tässä on ristiriita.

Euroopan parlamentti tekee aivan oikein hyväksyessään virallisesti nämä tunnuksat normaalin menettelyn mukaisesti. Se lähettää viestin: EU:n on edettävä yhtenäisenä tunnustensa alla, jotta se voi eheytyä ja hoitaa oman osansa. Sen tehtävänä on edistää periaatteita ja arvoja koko maailmassa.

György Schöpflin (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, saamme usein kuulla, että tunnuksat ovat ajanhukkaa eikä Euroopan unionin pitäisi vaivata itseään niin turhanpäiväisillä kysymyksillä. Tämän logiikan mukaan Euroopan unionin tehtävänä on pikemmin keskittyä työllisyyden ja kaupan kaltaisiin konkreettisiin kysymyksiin.

Tällainen lähestymistapa on täysin väärä, eikä siinä ymmärretä lainkaan, mistä tunnuksissa on kysymys. Kun tarkastellaan toimielinten työskentelyä, käy varsin nopeasti selväksi, että jokaisella toimielimellä on joukko tunnuksia. Tunnuksat välittävät viestin, jonka kansalaiset ymmärtävät, ja ovat eräänlainen kyseisen toimielimen tiivistetty versio. Toimielimet ovat demokraattisen politiikan välttämätön edellytys.

Symbolit ovat siis välttämätön osa demokratiaa, jota EU pitää identiteettinsä keskeisenä tekijänä. Jos tunnusten merkitys sitä paitsi olisi niin olematon kuin niiden vastustajat väittävät, miksi edes vaivautua vastustamaan niitä? Euroopan parlamentilla on Euroopan unionin keskeisenä demokraattisena elimenä täysi syy edistää

EU:n tunnuksien käyttöä keinona luoda yhteys Euroopan äänestäjiin. Ne, jotka vastustavat EU:n tunnuksia, asettavat itse asiassa kyseenalaiseksi koko eurooppalaisen demokratian.

Voidaan myös väittää, että näinä epävakaina ja kriisien riivaamina aikoina ei ole syytä ajatella EU:n tunnuksia ja että näin ollen nyt ei ole oikea hetki parlamentin käyttää aikaa tunnuksien käsittelyyn. Tämä voi olla totta, mutta ajoitus on seikka, josta voidaan aina keskustella. Pitkällä aikavälillä sillä, keskustellaanko parlamentin ja Euroopan unionin tunnuksista nyt vai joskus myöhemmin, ei ole merkitystä. Annan täyden tukeni tälle tärkeälle ja vakuuttavalle mietinnölle.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, federalististäviemme ei pitäisi yrittää värvätä Margaret Thatcheria asiansa taakse. Hän olisi kauhuissaan Euroopan unionissa tapahtuneesta kehityksestä.

Olemme saaneet kuulla, että tunnukset ovat tärkeitä, mutta silti meille vakuutetaan jatkuvasti, ettei Euroopan unioni pyri muuttumaan valtioksi, vaikka jokainen parlamentin hyväksymä päätöslauselma ja säädösteksti vie meitä yhä edemmäs siihen suuntaan. Paras esimerkki tästä oli perustuslaki. Se hylättiin, ja sitten se syntyi uudelleen Lissabonin sopimuksena.

Vakuuttaakseen kansalaiset Lissabonin sopimuksesta kansalliset neuvottelijat päättivät poistaa ne perustuslain osat, joiden voidaan tulkita liittyvän valtion asemaan, kuten lipun ja hymnin.

Brittiahallituksen ministerit käyttivät itse asiassa yhtenä Lissabonin sopimuksen myyntiargumenttina sitä, että se oli muka jotenkin erilainen kuin perustuslaki.

Valitsijani Itä-Englannissa eivät halua perustuslakia eivätkä Lissabonin sopimusta, ja aivan varmaa on, että he eivät halua Eurooppa-nimistä valtiota. Minusta on loukkaus heitä kohtaan yrittää ottaa käyttöön nämä tunnukset tai antaa niille virallinen luonne.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Euroopan unionin tunnuksilla vahvistetaan sen identiteettiä, ja ne voivat olla ratkaisevia tekijöitä viestinnässä kansalaisten kanssa sekä tunnesiteiden luomisessa kansalaisten ja unionin toimielinten välille.

Parlamentti on tunnustanut ja hyväksynyt seuraavat unionin tunnukset: lippu, jossa on kahdentoista kultaisen tähden muodostama ympyrä sinisellä pohjalla, hymni, jonka perustana on "Oodi ilolle" Ludwig van Beethovenin yhdeksännestä sinfoniasta sekä tunnuslause "moninaisuudessaan yhtenäinen". Lippua käytetään kaikissa parlamentin rakennuksissa ja virallisissa tilaisuuksissa. Sisällyttämällä työjärjestykseensä sääntöjä siitä, miten Euroopan parlamentti käyttää Euroopan unionin tunnuksia, parlamentti lähettää voimakkaan poliittisen viestin.

Parlamentti viettää Eurooppa-päivää toukokuun 9. päivänä. Ehdotan, että Euroopan parlamentti järjestää vuosittain Eurooppa-päivänä nuorille tarkoitettua kilpailua, jossa nämä näyttävät, millaisena he näkevät Euroopan tulevaisuuden ja etenkin millä tavoin he toivovat voivansa edistää sen toteutumista.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, eurooppalaisen Kyproksen pohjoisosassa Kyrenian vuoristossa on jättiläismäinen kilometrin mittainen Turkin, ei EU:n, lippu. Itse asiassa koko Kyproksen pohjoisosassa näkyy valtavasti Turkin lippuja, ei EU:n lippuja. Tämä ei symboloi Euroopan yhtenäisyyttä vaan sitä jakoa, johon Turkin armeija on pienen EU:n jäsenvaltion pakottanut.

Nyt, kun neuvottelut Turkin EU-jäsenyydestä etenevät ja Kyproksen rauhanneuvottelut ovat käynnissä, EU:n on painostettava tiukasti Turkin hallitusta poistamaan joukkonsa ja niiden mukana tunnuksensa Kyproksesta ja sallimaan uljaan EU:n lipun liehua vapaasti tässä EU:n kolkassa. EU:n lippu Kyproksessa symbolisoi yhtenäisyyttä. Turkin lippu symbolisoi jakautuneisuutta.

Auttakaamme kaikki kohottamaan EU:n lippu kaikkialle Kyprokseen mahdollisimman pian.

Andrew Duff (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, minusta on erityisen kummallista – suorastaan traagista – että tunnuksia arvostelevat ihmiset, jotka tulevat Keski- ja Itä-Euroopan entisistä kommunistisista valtioista. Me muistamme, miten väkijoukot heiluttivat lippuja Tallinnassa, Itä-Berliinissä ja Budapestissa. Me muistamme, miten hymni soi Brandenburgin portilla. Näitä asioita ei määrätty tai säädetty parlamentin työjärjestyksellä, vaan ne nousivat kansalaisten sydämistä ja tunteista. Tunnukset symboloivat suurenmoisia rauhan ja solidaarisuuden arvojamme.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, esitän niille, jotka väittävät tunnusten ja hymnien kuuluvan valtioille, seuraavan kysymyksen:

Kaupungilla, jossa asun, on oma lippu – Madridin lippu. Myös Madridin itsehallintoalueella, jolla asun, on oma lippunsa ja hymninsä. Ovatko ne siis valtioita? Pyrkivätkö ne siihen, että niistä tulisi valtioita? Haluavatko ne, jotka väittävät lippujen ja hymnien olevan kansallisia symboleja, lakkauttaa paikalliset ja alueelliset liput?

Toivoisin kollegoiltani vastausta.

Puhemies. – (FR) Minulla itselläni on kotona rugbyseurani lippu!

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, huomautan lisäyksenä Íñigo Méndez de Vigon puheenvuoroon, että Kansainvälisellä olympiakomitealla on oma lippu ja hymni. Siitä, mitä brittikonservatiivit juuri ovat sanoneet, voin vain päätellä, että Kansainvälinen olympiakomitea on heidän määritelmänsä mukaan valtio.

Carlos Carnero González, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän aluksi kaikkia keskusteluun osallistuneita, vaikka on selvää, että olen avoimesti eri mieltä kuin eräät heistä.

Tunnukset eivät edusta vain valtioita. Kehityksemme tässä vaiheessa tunnukset eivät symboloi vastakkainasettelua tai taisteluja; ne ovat keino välittää ideoita ja yhdistää kansalaisia arvojen ympärille. Tämä on se, mitä lippumme, hymnimme, tunnuslauseemme sekä Eurooppa-päivä edustavat.

Tietyt tahot pakottivat hallitustenvälisen konferenssin poistamaan tunnukset perussopimuksesta suuren enemmistön tahdon vastaisesti. Suuri enemmistö olisi mieluummin jatkanut eteenpäin perustuslain oleellisten seikkojen kanssa kun takertunut niiden tahojen asettamiin ansoihin, jotka kyseenalaistivat paitsi tunnukset myös tarpeen edetä kohti poliittista unionia. Tästä syystä 16 maata, myös minun kotimaani, antoivat lausunnon, jonka mukaan ne katsoivat tunnusten käytön olevan virallinen tosiseikka ja lisäksi tervetullutta.

Kukaan ei kyseenalaistanut Euroopan unionin tunnuksia niissä kansanäänestyskampanjoissa, jotka johtivat perustuslakisopimuksen ratifioimatta jättämiseen. Vakavasti puhuen: muistaako kukaan, että suuri osa ranskalaisista ja alankomaalaisista olisi sanonut ”ei” perustuslaille sen takia, että siinä viitattiin unionin tunnuksiin? Minä en ainakaan muista, ja kampanjoin tuolloin aktiivisesti Ranskassa. Hylkäämiselle saattoi olla muita monille kansalaisille yhteisiä syitä, mutta kysymys tunnuksista ei niihin kuulunut.

On selvää, että tunnen olevani espanjalainen, koska olen eurooppalainen, ja samoin tunnen olevani eurooppalainen, koska olen espanjalainen. Näin ollen nähdessäni kotimaani lipun EU:n 12-tähtisen lipun vieressä vakuutun yhä voimakkaammin siitä, että molemmat ovat osa elämäniä. Olen myös ylpeä nähdessäni neuvoston puheenjohtajan esiintyvän sekä Ranskan että Euroopan unionin lipun edessä.

Ennen muuta olen ylpeä siitä, että minulle – kuten monille teistä – on hurrattu, kun joku on saanut humanitaarista apua tai huomannut vaalitarkkailuryhmämme, tunnistanut lippumme ja osoittanut sille suosiotaan. Olisimme hölmöjä, jos kieltäisimme itseltämme sen, minkä muut tunnustavat ystävyiden ja ilon tuntein.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 11.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Euroopan unioni on epäilemättä tullut kehityksessään tienhaaraan, jossa on erittäin tärkeää tunnustaa tarve päästä eteenpäin ratkaisemalla kaikki tämän hetken monitahoiset kysymykset, jotka saattavat jarruttaa Euroopan yhdentymisprosessin dynamiikkaa. Tässä prosessissa EU:n tunnukset ovat keskeinen yhdistävä tekijä, jonka avulla kehitetään unionin tasolla myönteistä identiteettiä, joka täydentää mutta ei millään tavoin korvaa vakiintuneita kansallisia identiteettejä.

EU:n tunnusten puuttuminen hylätystä Lissabonin sopimuksesta oli erittäin valitettavaa Euroopan unionin tämänhetkisen pahan demokratiavajeen kannalta. Väite, jonka mukaan niiden sisällyttäminen Lissabonin sopimukseen olisi epäasianmukaista, osoittautui täysin paikkansapitämättömäksi, sillä on aivan selvää, että ne eivät mitenkään vaarantaisi periaatteita, joihin EU perustuu.

Jotta kansalaisten tukea ja sitoutumista Euroopan unioniin voidaan tulevina vuosina lisätä, on näin ollen välttämätöntä säilyttää nämä symboliset elementit ja mukauttaa niitä, jotta unionin toimielimet ja päätöksentekoprosessit tunnustavat demos-tekijän, kansan.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan sitä, että työjärjestyksessä tunnustetaan virallisesti EU:n lippu, EU:n hymni "Oodi ilolle", 9. toukokuuta vietettävä Eurooppa-päivä sekä tunnuslause "moninaisuudessaan yhtenäinen". Tämä ei mitenkään vähennä sitoutumistani ja lojaaliuttani omaa maatani Englantia kohtaan, jossa olen syntynyt, kasvanut ja käynyt kouluni ja jossa nyt asun.

Minä en usko, että täytyisi olla lojaali vain yhtä aluetta kohtaan. Olen ylpeä siitä, että olen kotoisin Deanin metsän alueelta, että olen englantilainen ja eurooppalainen.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Tunnukset todellakin luovat tunnesiteen meille tärkeään organisaatioon tai maahan. Nähdessämme lippuja tai tunnuslauseita, kuunnellessamme hymnejä ja jopa käsitellessämme kolikoita samastumme välittömästi tiettyyn maahan tai organisaatioon. Myös Euroopan unionilla on luonnollisesti tämäntyyppisiä tunnuksia, jotka helpottavat samastumista ja tunnesiteiden luomista.

Sininen lippu, jossa on 12 kultaista tähteä, "Oodi ilolle" Beethovenin yhdeksännestä sinfoniasta, 9. toukokuuta vietettävä Eurooppa-päivä sekä 15 jäsenvaltion virallinen valuutta euro ovat vakiintuneita, tuttuja ja yleisesti hyväksyttyjä symboleita. Alun perin ne olivat Euroopan yhteisöjen tunnuksia, ja nyt niistä on tullut Euroopan unionin tunnuksia. Yhdessä unionin tunnuslauseen "moninaisuudessaan yhtenäinen" kanssa nämä tunnukset tiivistävät Euroopan yhdentymishankkeen keskeisen olemuksen.

Valmistelukuntaan kuuluneena olen hyvin pahoillani siitä, että perustuslakisopimuksessa kuvaillut unionin tunnukset eivät toteutuneet. Niitä pidettiin näennäisvaltion piirteinä, ja siksi ne poistettiin Lissabonin sopimuksen tekstistä. Katson silti, että ne eivät ole menettäneet mitään luonteestaan ja viehätysvoimastaan Euroopan kansalaisia kohtaan. Tunnukset julistavat edelleen niitä arvoja, joihin Euroopan unioni perustuu. Ne ovat unionin kansalaisten tuntemaan yhteisöllisyyden tunteen ilmaus.

Siksi on aivan oikein, että aloite EU:n tunnusten käytöstä on tehty juuri Euroopan parlamentissa.

4. Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013 (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Alojz Peterlen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0350/2008) valkoisesta kirjasta "Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013" (2008/2115(INI)).

Alojz Peterle, esittelijä. – (SL) Tämä mietintö koskee kaikkia – niin sairaita kuin terveitä. Terveys on yksi tärkeimmistä sosiaalisista ja poliittisista kysymyksistä, joista Euroopan unionin tulevaisuus riippuu. Terveiden merkitys taloudelle todetaan selvästi Lissabonin strategiassa. Terveys on yksi ihmiselämän kallisarvoisimpia asioita. Huolimatta hoitavan lääketieteen kehittymisestä terveyttä uhkaavat yhä enenevässä määrin huolestuttavat kehityssuunnat, erityisesti syövän, sydän- ja verisuonitautien, diabeteksen ja liikalihavuuden yleistymisen. Myös väestön ikääntyminen, ilmastomuutos, elintarvikkeiden hintojen nousu ja globalisaatio tuovat uusia haasteita.

On puhuttu pandemioista ja bioterrorismista. Yhtäältä Maailman terveysjärjestö on ennustanut tuleville vuosille syöpäepidemiaa, ja samanaikaisesti vaatimukset potilaiden sekä terveydenhoidon ammattilaisten vapaasta liikkuvuudesta kasvavat. Terveystieteiden kehittäminen ja niiden rahoitukseen kohdistuu yhä suurempia paineita. Viime vuosina lääkkeiden hinnat ovat nousseet terveydenhoidon kokonaiskustannuksia nopeammin, mikä on yleisesti herättänyt huolta terveydenhuollon tasa-arvoisuudesta ja terveydenhuoltojärjestelmien kestävydestä.

Kansalaisia huolestuttaa, että kaikki eivät tulevaisuudessa saa riittäviä terveydenhuoltopalveluja. Heitä eivät kiinnosta keskustelut toimivallasta; he ovat ensisijaisesti kiinnostuneita siitä, miten parhaiten pysyä terveenä. He ovat huolissaan myös terveydenhuollon eriarvoisuudesta, joka on suurta jäsenvaltioiden välillä ja myös niiden sisällä. Syöpäpotilaiden eloonjäämisasteissa on niin suuria eroja uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välillä, että voitaisiin perustellusti puhua "terveydenhoidon rautaesiripusta". Kaiken tämän perusteella terveydelle tulisi antaa suurempi merkitys Euroopan poliittisella asialistalla. Se ei kuulu kohtaan "muut asiat", vaan nyt puhutaan henkiinjäämisestä. Siksi tarvitsemme yhteisen strategisen toimintamallin.

Vuoden 2007 lopulla Euroopan komissio hyväksyi terveysstrategian, jonka otsikkona oli "Yhdessä terveyden hyväksi". Tämän strategian perustana on jäsenvaltioiden ja yhteisön sitoutuminen yhteisten terveyspolitiikan arvojen ja periaatteiden noudattamiseen. Samalla ne sitoutuvat tarjoamaan kansalaisille edellytykset käyttää

oikeuksiaan ja huolehtia omaan terveyteensä liittyvästä vastuusta läpi elämän sekä osallistua aktiivisesti päätöksentekoprosesseihin ja terveydenhuollon mukauttamiseen potilaiden tarpeisiin. Lisäksi osapuolet sitoutuvat vähentämään terveyteen liittyvää eriarvoisuutta eri sosiaaliryhmien sekä jäsenvaltioiden ja alueiden välillä, suhtautumaan terveydenhuollon investointeihin taloudellisen kehityksen edellytyksenä ja ottamaan terveysnäkökohdat johdonmukaisesti huomioon politiikan kaikilla tasoilla.

Terveyssektorilla tarvitaan epäilemättä pitkän aikavälin strategiaa ja kattavaa lähestymistapaa, mikä edellyttää jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kaikkien keskeisimpien toimijoiden yhteistyötä. Jos haluamme kehittää yhteistyötä, meidän on määritettävä toimielinten välisen yhteistyön muodot, joilla kyetään lisäämään yhteisten toimien tehokkuutta.

Tautien ehkäisy on ala, jolla tarvitaan strategista muutosta. Vaikka tautien ehkäisyn merkityksestä on puhuttu jo vuosia, siihen käytetään edelleenkin vain kolme prosenttia jäsenvaltioiden terveysbudjeteista. Samanaikaisesti kuitenkin tiedetään, että ennaltaehkäisevällä toiminnalla voidaan saavuttaa paljon parempia tuloksia. 40 prosenttia sairauksista liittyy epäterveisiin elämäntapoihin, ja kolmannes syöpätapauksista olisi estettävissä. Yksi tämän mietinnön keskeisistä viesteistä on komissiolle esitettävä kehoitus laatia ennaltaehkäiseviä toimia koskevan kunnianhimoisen suunnitelma koko viisivuotiskaudelle.

Kiitan varjoesittelijöitä, komissiota ja kaikkia, jotka auttoivat saavuttamaan yksimielisen kannan siihen, mitä terveyden parantamiseksi on tehtävä.

Charlie McCreavy, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, osallistun tähän keskusteluun kollegani Androurlla Vassilioun puolesta.

Kiitan esittelijä Alojz Peterleä tästä mietinnöstä sekä parlamentin jäseniä heidän mielenkiinnostaan EU:n terveysstrategian esittelevää valkoista kirjaa kohtaan.

Minua ilahduttaa, että parlamentti tukee valkoisen kirjan terveyttä koskevia tavoitteita ja periaatteita.

Komissio suhtautuu myönteisesti tähän mietintöön ja on täysin samaa mieltä siinä esitetyistä keskeisistä seikoista, erityisesti tarpeesta puuttua terveyteen liittyvään eriarvoisuuteen, edistää terveyttä kannustamalla ihmisiä terveellisiin elintapoihin ja auttaa sairauksien ehkäisemisessä.

Olen tyytyväinen voidessani sanoa, että nämä kysymykset ovat aivan komission terveyttä koskevan toimintaohjelman kärkipäässä.

Terveyteen liittyvä eriarvoisuus EU:n eri alueiden ja eri sosioekonomisten ryhmien välillä on yhä huolestuttavampaa, ja komissio aikoo ehdottaa ensi vuonna toimia EU:ssa vallitsevien terveyserojen umpeenkuromiseksi.

Komissio on täysin samaa mieltä kanssanne tarpeesta edistää terveellisiä elintapoja varsinkin ravinnon suhteen. Me kaikki olemme yhtä mieltä siitä, että tämä edellyttää toimia, jotka kohdennetaan kaikenikäisiin kansalaisiin kouluissa, työpaikoilla ja muissa ympäristöissä.

Tämä on yksi terveysstrategian keskeisistä osatekijöistä, ja parin seuraavan vuoden aikana laaditaan sitä koskevia aloitteita. Sillä välin jatkamme tarmokkaasti ravintoa, ylipainoisuutta ja liikalihavuutta sekä alkoholiin liittyviä haittoja koskevien strategioidemme toteuttamista.

Komissio on parlamentin kanssa täysin samaa mieltä myös tarpeesta tehostaa ponnistuksia sairauksien ehkäisemiseksi.

Terveellisten elintapojen kannustamisen lisäksi yhdyimme näkemyksiinne tarpeesta tukea tehokasta seulontaa sairauksien, erityisesti syövän, havaitsemiseksi varhaisessa vaiheessa sekä edistää parhaiden käytänteiden vaihtamista.

Komissio tukee aktiivisesti syöpäseulontaa koskevan neuvoston suosituksen toimeenpanoa, ja se on äskettäin päivittänyt rintasyöpää ja kohdunkaulan syöpää koskevat EU:n suuntaviivat. Meidän on kuitenkin tehtävä enemmän auttaaksemme terveydenhuoltojärjestelmiä syövän torjunnassa.

Minulla on ilo ilmoittaa, että komissio aikoo käynnistää ensi vuonna syöpää koskevan EU:n toimintaohjelman auttaakseen jäsenvaltioita vaihtamaan syövän ehkäisyä ja hoitoa koskevia tietoja ja hyviä käytänteitä.

Komissio on tyytyväinen siihen, että parlamentti painottaa terveen työvoiman merkitystä Lissabonin strategian toteuttamisessa.

Sallikaa minun kommentoida muutamia muita mietinnössä mainittuja seikkoja.

Parlamentti kehottaa perustamaan viitekehyksenä toimivia eurooppalaisia keskuksia. Ne olisivat johtavia osaamiskeskuksia, jotka ovat erikoistuneet tiettyihin, esimerkiksi harvinaisiin sairauksiin, jotka edellyttävät monilta jäsenvaltioilta puuttuvaa asiantuntemuksen ja resurssien yhdistelmää.

Komissio perustaa toimensa jäsenvaltioiden tällaisia keskuksia varten sopimiin periaatteisiin ja vie kyseisiä keskuksia eteenpäin rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavia potilaiden oikeuksia koskevan tulevan direktiivin puitteissa.

Parlamentti korostaa myös tarvetta ryhtyä tehokkaisiin toimiin antibioottiresistenssin kasvavaa ongelmaa vastaan. Komissio jakaa tämän huolen ja tukee jäsenvaltioita aktiivisesti mikrobilääkeresistenssiä koskevan neuvoston suosituksen täytäntöönpanossa. Julkaisemme tätä koskevan kertomuksen ensi vuonna.

Komissio on myös samaa mieltä siitä, että terveys- ja sosiaalipolitiikan on tehtävä tiivistä yhteistyötä. Terveysnäkökohtien huomioon ottaminen muilla politiikanaloilla onkin strategiamme keskeinen periaate, ja tutkimme parhaillaan mahdollisuuksia saavuttaa yhteisvaikutuksia näiden kahden politiikanalan välillä hyvin monissa kysymyksissä.

Totean lopuksi, että komissiolla ja parlamentilla on sama näkemys tärkeimmistä terveyskysymyksistä, joihin meidän on puututtava.

Nyt on tullut aika viedä strategiaa eteenpäin ja siirtyä sanoista tekoihin.

Komissio aikoo tehdä läheistä yhteistyötä parlamentin, neuvoston, jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa muuntaakseen strategian tavoitteet kaikkien Euroopan unionin kansalaisten paremmaksi terveydeksi.

Kiitän teitä tuestanne ja odotan mielenkiinnolla näkemyksiänne.

Milan Cabrnoc, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, terveys on vapauden ohella suurimmalle osalle meistä tärkein asia. Terveys on onnellisen elämän ja menestyvän yhteiskunnan perusedellytys. On syytä jatkuvasti toistaa ja painottaa, että omasta terveydestämme ja läheistemme terveydestä huolehtiminen on meidän jokaisen henkilökohtainen velvollisuus. Terveys on geneettisen perimämme, elintapojemme ja elinympäristömme tulos. Kasvatuksemme, tottumuksemme, ravinto, liikunta, työympäristö ja asuinolot vaikuttavat kaikki terveyteemme. Terveydenhuollon vaikutus terveyteen tulee tällä listalla viimeisenä.

EU on aivan perustellusti vastuussa kansanterveyden suojelusta. Terveyspalvelut ja niiden järjestäminen, laatu ja rahoitus kuuluvat kuitenkin EU:n jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan. Yhteisenä tavoitteenamme on varmistaa terveydenhuollon laatu, turvallisuus ja saatavuus kaikille sitä tarvitseville. Kukin valtio etsii oman tapansa tarjota kansalaisilleen parhaita mahdollisia terveydenhuoltopalveluja tässä vaikeassa toimintaympäristössä. Euroopan unioni tarjoaa lisäarvoa toisistaan riippumattomien järjestelmien moninaisuuden, mahdollisuuden jakaa onnistuneita käytäntöjä ja välttää ystäviemme tekemiä erehdyksiä.

Terveydenhuolto on hyvin laaja aihe, kuten aiemmat puhujat korostivat. Näin ollen olen henkilökohtaisesti pahoillani siitä, että Euroopan parlamentissa ei ole selvää, ketkä meistä todella käsittelevät terveyttä ja terveydenhuoltoa. Yhtenä päivänä käsittelemme terveydenhuoltoa sisämarkkinoiden palveluna, seuraavana sosiaaliturvaan liittyvänä asiana ja kolmantena kansanterveyskysymyksenä. Keskustellessamme nyt tästä tärkeästä asiakirjasta kehotan puhemiestä ja meitä kaikkia pohtimaan mahdollisuutta perustaa parlamentin seuraavalla toimikaudella Euroopan parlamentin terveysvaliokunta.

Siiri Oviir, *naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, terveys on yksi kaikkien ihmisten tärkeimmistä voimavaroista. Euroopan unionin 2000-luvun terveysstrategialla olisi taattava yhdenmukainen ja korkeatasoinen terveyden suojelu kaikille koko Euroopassa. Valitettavasti jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmät vaihtelevat nykyisin suuresti, ja kansalaisille ei taata yhdenmukaisia ja tehokkaita terveydenhuoltotoimia kaikkialla Euroopassa.

Suhtaudun myönteisesti Euroopan komission valkoiseen kirjaan terveydenhuoltostrategiasta, vaikka esittelijän tavoin katson, ettei valkoisessa kirjassa aseteta erityisiä määrällisesti mitattavissa olevia tavoitteita, jotka toteutuessaan voisivat johtaa konkreettisiin tuloksiin.

Terveydenhuolto edellyttää tehokasta poliittista tukea kaikilla aloilla ja kaikilla tasoilla. Siksi vetoan komissioon, että se tulevaisuudessa sisällyttäisi kansanterveyttä koskevat näkökohdat kaikkeen EU:n

politiikkaan ja että se tässä yhteydessä ei unohtaisi sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista parannetussa terveydenhuoltopolitiikassa.

Kiitän esittelijää hänen työstään ja teitä tarkkaavaisuudestanne.

Françoise Grossetête, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, keskustelemme nyt vuosien 2008–2013 terveysstrategiaa käsittelevästä valkoisesta kirjasta, ja terveys on luonnollisesti meidän kaikkien perusoikeus.

Meillä on joukko haasteita voitettavanamme: syöpä, sydän- ja verisuonitaudit, liikalihavuus, diabetes ja ennen kaikkea väestön ikääntyminen, pandemioiden jatkuvasta uhasta puhumattakaan. Kansalaiset odottavat meiltä näiden terveyskysymysten suhteen paljon: kun puhumme Euroopan unionin antamasta lisäarvosta, juuri näillä aloilla heihin kohdistuvat vaikutukset ovat tuntuvimmat ja heidän meihin asettamansa odotukset suurimmat!

Valitettavasti valkoinen kirja on sääliittävän mitäänsanomaton eikä tarjoa mitään konkreettista. Onneksi kollega Alojz Peterle on parantanut sen sisältöä valtavasti. Ehkäpä kertaus on tosiaan tarpeen: olemme parlamentissa keskustelleet useaan otteeseen näistä terveyskysymyksistä, ja me kaikki kannatamme yhdenmetyllä toimintatavalla aikaansaatavaa korkealuokkaista terveyttä kaikille. Sairauksien ehkäisyyn investoiminen on tärkeää. Me haluamme sitä mutta emme toteuta sitä, koska meillä on jatkuvasti vastassamme liian vaatimattomat määrärahat erityisesti tutkimuksen osalta. Emme ole vielä tajunneet, että ennaltaehkäisy maksaisi paljon vähemmän kuin hoito.

On tärkeää ottaa huomioon väestön ikääntyminen ja sen taloudelliset, sosiaaliset ja terveysvaikutukset yhteiskuntaan. Meidän on kuitenkin huolehdittava siitä, että sanoista siirrytään tekoihin: on ehdottoman tärkeää vastata kansalaisten odotuksiin. On annettava hyvin selviä viestejä, joissa keskitytään hyviin toimintatapoihin, eli liikuntaan, tasapainoiseen ruokavalioon ja ennen kaikkea vastuuseen: EU:n jäsenvaltioiden vastuuseen mutta myös jokaisen EU:n kansalaisen vastuuseen.

Glenis Willmott, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, poliittinen ryhmäni kannattaa komission valkoista kirjaa terveysstrategiasta. Kannatamme erityisesti keskittymistä ennaltaehkäisyyn, terveyskasvatukseen ja terveellisten elintapojen edistämiseen. Suunnitelmat kansalaisten suojelemiseksi terveysriskeiltä ja pandemioilta ja pyrkimys vähentää terveyteen liittyvää eriarvoisuutta EU:ssa ovat hyvin tärkeitä asioita.

Tarvitsemme uusia syöpäseulontaa koskevia suuntaviivoja, elinten luovutusta koskevan direktiivin, nykyistä parempia valvontamekanismeja terveysriskeihin vastaamiseksi sekä parhaiden käytänteiden vaihdon tehostamista. Sähköisen terveydenhuollon suhteen haluan kuitenkin lausua varoituksen sanan. Tällä alalla meidän on laadittava tarkat säännöt, joilla määritetään selvät puitteet. On selvää, että ne eivät saa sulkea pois niitä, jotka eivät osaa käyttää Internetiä, eivätkä korvata lääkäriä käyntiä. Tästä huolimatta näen asiassa monia etuja, mutta meidän on oltava tietoisia myös mahdollisista vaaroista.

Terveyksipolitiikka tarvitsee kuitenkin EU:n tasolla nimenomaan selvää keskittymistä. Toimiessani tämän mietinnön varjoesittelijänä huomasin selvästi, että on liian paljon erilaisia työryhmiä ja toimintalinjoja, asiantuntijaryhmiä ja toimintaryhmiä, joista monet on perustettu puheenjohtajavaltioiden lemmikkihankkeina tai parlamentin jäsenten tai muiden eturyhmien painostuksen tuloksena.

EU voi mielestäni tarjota paljon lisäarvoa terveysalalla, mutta resurssit on keskitettävä asianmukaisesti ja rahalle on saatava vastinetta.

Kehotan jäseniä äänestämään jättämäni tarkistuksen 2 puolesta, jossa kehoitetaan komissiota tarkistamaan nykyisiä toimintalinjoja. Kehotan jäseniä äänestämään myös niiden tarkistusteni puolesta, jotka koskevat kansalaisten suojelua työstä johtuvilta terveysriskeiltä. Pyydän komissiota vastaamaan etenkin tekemiini tarkistuksiin 1 ja 6, jotka koskevat lisääntymiselle vaarallisille aineille altistumista.

On ehdottoman tärkeää, että lisääntymiselle vaaralliset aineet sisällytetään karsinogeenidirektiiviin sen tulevaisu tarkistuksissa. Komissio on käsittäkseni tehnyt tämän asian suhteen täyskäännöksen, ja olisin kiitollinen, jos se selittäisi kantaansa.

Marios Matsakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki ovat samaa mieltä siitä, että terveys on yksi kansalaistemme tärkeimmistä arvoista, mutta kuten kaikki tiedämme, terveyskysymykset kuuluvat Amsterdamin sopimuksen 152 artiklan nojalla jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan. Tämä ilmeinen ristiriita ei ole vain EU:n lainsäädännön kummallinen erityispiirre, vaan se haittaa käytännössä pahasti

pyrkimyksiämme saavuttaa parasta mahdollista terveystilannetta koskevat tavoitteemme EU:ssa, eikä voi olla ihmettelemättä, miksi tämän tilanteen on annettu jatkua näin kauan. Syy on luonnollisesti rahoituksessa. Terveysterveys on hyvin kallista, ja sen parantaminen siinä määrin, että saavutetaan haluttu tasa-arvoisuus koko EU:ssa, merkitsisi terveysmenojen huomattavaa kasvua eräissä EU:n jäsenvaltioissa.

Niinpä me voimme täällä parlamentissa arvostella häpeällisiä rikkaiden ja köyhien jäsenvaltioiden välisiä eroja elinajanodotteessa, lapsikuolleisuudessa ja syöpäpotilaiden eloonjääneisyydessä, mutta useimmat meistä eivät osaa syyttää tästä oikeaa tekijää: EU:n kyvyttömyyttä järjestää rahoitustukea köyhemmille jäsenvaltioille, jotta nämä kuroisivat umpeen eron terveydenhuollon tasossa, ja lopettaa näiden maiden hallitusten vastustuksen sitä kohtaan, että terveysasiat siirretään pois jäsenvaltioiden yksinomaisen toimivallan piiristä.

Tämän voidaan sanoa antavan varsin surullisen kuvan siitä, miten me käytännössä vaalimme EU:n perusarvoja, kun me annamme toimivallan suuren merkityksen esimerkiksi yritysten sisämarkkinasäännöille kuin kansalaisten terveydenhuollolle.

Katson, että on aika muuttaa kiireesti Amsterdamin sopimuksen 152 artiklaa, ja tämä voidaan tehdä vain neuvoston, komission ja parlamentin yhteistyöllä.

Parlamentaarikkoina meidän olisi tehtävä kaikkemme tarvittavan muutoksen aikaansaamiseksi. Tästä huolimatta terveysstrategian tärkein näkökohta on käytännössä luonnollisesti sairauksien ennaltaehkäisy. Kaikki tietävät, että tupakointi, liikalihavuus, alkoholi, huumausaineet, liiallinen sokerin käyttö sekä stressaavat ja epäterveelliset yleiset elintavat ovat terveyden pahimpia vihollisia, mutta teemmekö riittävästi kansalaisten vapauttamiseksi näistä vitsauksista? Emme oikeastaan.

Otetaan esimerkiksi tupakointi: Miten voimme väittää, että teemme kaikkemme, jotta ihmiset lopettaisivat tupakoinnin, kun yhä tuemme tupakan viljelyä EU:ssa, sallimme savukkeiden verottoman myynnin EU:n alueelle ja alueelta liikennöivissä lentokoneissa ja laivoissa, tupakkavero on edelleen suhteellisen matala suhteessa tupakojien aiheuttamiin valtavii terveysmenoihin, televisiossa on yhä epäsuoraa tupakkamainontaa ja tupakointia koskevia lakeja ei edelleenkään ole pantu EU:ssa täysimittaisesti täytäntöön?

Minulla ei ole aikaa puhua ennaltaehkäisystä enempää, mutta tärkein näkökohtani on se, että terveyskysymyksiä koskevaa toimivaltasääntöä olisi muutettava.

Puhetta johti

varapuhemies Adam BIELAN

Mieczysław Edmund Janowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä. On aivan oikein, että käsittelemme tätä tärkeää aihetta tänään, komission viime vuonna laatiman strategisen asiakirjan jatkotoimena.

Niin ennaltaehkäisyn, oikean ravinnon, ilman ja juomaveden laadun, terveellisten elintapojen, sairauksien varhaisen havaitsemisen kuin niiden nopean hoidon merkitystä on korostettava. On huomautettu, että terveydenhuoltopalvelujen saatavuudessa on tällä hetkellä suuria eroja yksittäisten valtioiden ja eri sosiaaliryhmien välillä. Tämä on selvä osoitus sosiaalisen yhteenkuuluvuuden puutteesta. Tällaista eriarvoisuutta ilmenee myös syöpäpotilaiden sekä sydän- ja verisuonitautien ja muista sairauksista kärsivien eloonjääneisyydessä. Mielenterveysongelmista kärsivien määrä kasvaa huolestuttavasti. Käytetyissä hoitomenetelmissä on myös paljon toivomisen varaa. Tarkoitan erityisesti antibioottien ja steroidien liikkakäyttöä.

Myös terveydenhuoltojärjestelmät herättävät huolta, sillä ne osoittautuvat usein riittämättömiksi. Me kaikki ymmärrämme, kuinka kallisarvoinen asia terveys on, ja tiedämme, että biologinen elämämme on rajallinen. Tässä yhteydessä muistutan parlamenttia, että puolalainen runoilija Alexander Fredra neuvoi lukijoitaan pitämään huolta ruumiillisesta hyvinvoinnistaan, koska sen laiminlyöminen vaarantaa heidän terveytensä lisäksi myös heidän elämänsä.

Adamos Adamou, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän Alojz Peterleä hänen yrityksestään lisätä eräitä toimia yhteisön terveysstrategiaan. Hän on pyrkinyt lisäämään yhtäläisen saatavuuden yhdenmukaiseen terveydenhuoltojärjestelmään jokaisen kansalaisen luovuttamattomana perusoikeutena.

Sen vuoksi meidän on työskenneltävä tiukasti saadaksemme asianomaiset organisaatiot poliittisesti tietoisiksi siitä, että terveyskysymyksissä rahoitus on samalla investoimista. Tältä osin totean, että olen samaa mieltä Marios Matsakisin kanssa. Meidän olisi keskityttävä sairauksien ehkäisyyn edistämällä terveellisiä elintapoja ja tarjoamalla parasta mahdollista hoitoa sekä uusiin teknologioihin ja tutkimukseen tehtäviin investointeihin.

Tavoitteenamme on oltava monialainen politiikka, jota koordinoidaan useilla tasoilla. Sen tavoitteena on vastata ikääntyvän väestön tärkeimpiin haasteisiin ja jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmiä haittaaviin suuriin eriarvoisuuksiin.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Puhuessamme Euroopan unionin yhteisestä lähestymistavasta terveyskysymyksissä meidän on ensisijaisesti kiinnitettävä huomiota terveydenhuoltopalvelujen tarjoamista koskevien normien vakiinnuttamiseen. Euroopan unionin on pyrittävä poistamaan uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden väliset erot, jotka ovat yhä varsin huomattavat.

Koska yksittäisillä jäsenvaltioilla on terveyspolitiikan alalla erilaisia tavoitteita, terveysalalla tarvitaan Euroopan unionin laajuista pitkän aikavälin strategista yhteistyötä, jotta voidaan päästä yksimielisyyteen. On myös tarpeen investoida ennaltaehkäisyyn ja julkisiin valitusohjelmiin. Ennaltaehkäisyyn perustuvalla politiikalla voidaan saavuttaa parempia tuloksia, ja on yleisesti tiedossa, että lähes puolet sairauksista liittyy epäterveellisiin elintapoihin.

Edellä esitetystä syystä yhdyn Alojz Peterlen komissiolle esittämään pyyntöön laatia ennaltaehkäiseviä toimia koskeva pitkän aikavälin suunnitelma. Tämä voisi osaltaan auttaa parantamaan Euroopan väestön terveydentilaa. Lääketieteellinen tutkimus edistää myös osaltaan ennaltaehkäisyä ja helpottaa sairauksien parantamista. Euroopan unioni ei esimerkiksi investoi riittävästi syöpätutkimukseen: EU:n investoinnit ovat vain noin viidesosa Yhdysvaltojen vastaavista investoinneista. Tämän puutteen korjaaminen olisi kaikkien EU:n kansalaisten etujen mukaista.

Potilaiden tietoisuuden lisäämiseksi on hyödyllinen ajatus perustaa tieto- ja ohjauskeskuksia auttamaan potilaita, terveydenhuoltoalan työntekijöitä ja koko terveysalaa. Kun nämä tavoitteet saavutetaan, Euroopan unioni on paljon lähempänä yhteistä lähestymistapaa terveyden alalla.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kannatan varauksetta Alojz Peterlen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatimaa mietintöä ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013”. Olen tyytyväinen tähän mietintöön erityisesti siksi, että siinä käsitellään yhtä Euroopan unionin ja koko maailman polttavimmista haasteista. On syytä painottaa, että tämä on ensimmäinen strateginen ohjelma, jossa esitetään unionin kattava lähestymistapa terveyspolitiikkaan. Siinä esitetään yhteisön hyväksymät arvot ja sen itselleen tällä alalla asettamat tavoitteet. Se muodostaa unionin terveydenhuoltoa koskevan strategian, joka erottuu muista terveydenhuoltojärjestelmistä ja voisi jopa olla niille esimerkkinä.

Olen iloinen kuullessani, että jäsenvaltiot ovat ottaneet strategian myönteisesti vastaan. Minua ilahduttaa myös se, että tietyt valtiot ovat jo ryhtyneet toimiin yhteisen kannan luomiseksi ja strategian sisällyttämiseksi niiden kansallisiin terveydenhuoltosuunnitelmiin. Slovenia on vain yksi esimerkki. Myös Puolassa on toteutettu täytäntöänsä toimia.

Terveydenhuoltopalvelujen rahoitus muodostaa merkittävän osan monien Euroopan unionin valtioiden budjettivajeesta. Tämä tosiseikka on tärkeää ottaa huomioon terveysstrategiaa käsiteltäessä. Näin ollen katson, että strategista suunnitelmaa olisi pohdittava yhdessä jäsenvaltioiden julkisen terveydenhuollon rahoituskeinojen kanssa.

Tahtoisin myös mainita erään kysymyksen, josta olemme jo aiemmin keskustelleet. Tarkoitin uutta tietotekniikkaa ja sen vaikutuksia lapsiin ja nuoriin. Internetin ja tietokonepelien sääntelemättömästä käytöstä, riippuvuudesta ja näihin liittyvistä sairauksista on tulossa yhä vakavampia ongelmia yhteiskunnallemme ja kulttuurillemme. Lapset ja nuoret kärsivät tästä pahimmin. Komissio ja Eurooppa-neuvosto kehittävät parhaillaan vankkaa yhteistyömenettelyä terveydenhuollon alalle, ja olisi oikein, että meidät kutsutaan mukaan tämän hankkeen täytäntöönpanoon.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa esittelijä, hyvät parlamentin jäsenet, aivan ensimmäiseksi haluan onnitella esittelijää hänen työstään, joka on parantanut alkuperäistä tekstiä.

Komission julkaisema valkoinen kirja on ensimmäinen askel kohti selviä ja hyödyllisiä tavoitteita terveysalalla, mutta valitettavasti sillä ei vastata laadukkaan terveydenhuollon ja yhdenvertaisen saatavuuden haasteisiin.

Tänään käsiteltävään mietintöön ei ole otettu mukaan alkuperäisiä itselääkintää koskevia ehdotuksia, ja se on hyvä. Minun mielestäni itselääkinnän vähättely tai jopa kannustaminen siihen on täysin sopimatonta sellaisen terveydenhuollon kannalta, johon meidän on pyrittävä. "Yhdessä terveyden hyväksi" ei saa muuttua muotoon "jokainen selviytyköön itse sairastuessaan".

Aktiivisten potilaiden käsitteen käyttöönotto on huolestuttavaa: koska siihen ei liity selvää määritelmää, jätetään ovi avoimeksi erilaisille tulkinnoille. Potilaiden rohkaiseminen ottamaan vastuuta omasta hoidostaan ja väestöryhmien kehottaminen huolehtimaan itse tietyistä terveystarpeista ovat myös ehdotuksia, joita on pohdittava huolellisesti. Meidän on muistettava, että terveys on hyvin erityinen ala, joka edellyttää erittäin korkeaa pätevyyttä, ja siihen liittyvät kysymykset voivat usein olla elämän ja kuoleman kysymyksiä. Ehdotukset itselääkinnän kannustamisesta sekä yksilöllisen vastuun käsitteestä eivät minusta ole vastaus edessämme olevaan terveyshaasteeseen, ja ne vievät meitä kauemmaksi solidaarisuuden käsitteestä.

On yksi toinenkin seikka, jota minun on arvosteltava: terveydenhoidon ammattilaisten liikkuvuuden helpottaminen. Tällä voi olla erittäin vakavia vaikutuksia terveydenhuoltohenkilöstön alueelliseen jakautumiseen, ja se saattaa kärjistää tiettyjen jäsenvaltioiden jo valmiiksi hyvin epävarmaa tilannetta. Terveystarpeiden ammattilaisten liikkuvuuden kannustamisen sijasta olisi parempi painottaa terveysalan hyvien käytänteiden vaihtoa kaikkien jäsenvaltioiden kesken. Katson myös, että internet-pohjaisia terveydenhuollon resursseja on kannustettava. Tämä on myönteinen ja innovatiivinen aloite, joka kuitenkin on vain kansalaisten vähemmistön käytettävissä.

Kannatan luonnollisesti kollegojeni jättämiä työterveyttä koskevia tarkistuksia. Tämä on erittäin tärkeä aihe, sillä työhön liittyvät terveysongelmat yleistyvät jatkuvasti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomiota kolmeen asiaan tässä keskustelussa. Ensinnäkin vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välillä on huomattavaa terveyteen liittyviä eriarvoisuuksia. Tämän eriarvoisuuden kumulatiiviset vaikutukset ilmenevät merkittävänä erona elinajanodotteessa. Se voi vaihdella naisten osalta 9 vuotta ja miesten osalta 13 vuotta. Meidän olisi pyrittävä vähentämään näitä eroja huomattavasti.

Toiseksi, sairauksien ehkäisemiseen tarkoitettuja investointeja on tarpeen lisätä merkittävästi. Nykyisin tähän tarkoitukseen osoitetaan tuskin kolmea prosenttia investoinneista. On kuitenkin hyvin tiedossa, että jopa 40 prosenttia sairauksista liittyy epäterveellisiin elintapoihin ja suuri osa niistä voitaisiin itse asiassa estää.

Kolmanneksi, liikalihavuuden muuttuessa yhä vakavammaksi ongelmaksi yhteiskunnassamme on tärkeää edistää terveellisiä elintapoja. Terveellisille luonnonmukaisille elintarvikkeille, jotka on tuotettu ilman keinotekoisia lannoitteita ja torjunta-aineita, tulisi myös myöntää edullisia ehtoja. Tämän tyyppinen viljely ei kuitenkaan ole kovin kustannustehokasta. Sen vuoksi se edellyttää rahoitustuen lisäämistä yhteisen maatalousjärjestelmän puitteissa.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, käsiteltävänä olevassa mietinnössä tuodaan esiin monia tärkeitä terveyteen ja terveydenhuoltoon liittyviä kysymyksiä. Yksittäisten jäsenvaltioiden perustuslaeissa taataan terveydenhuollon yleinen saatavuus. Jäsenvaltioiden terveydenhuoltoalaa koskevan toimivallan kunnioittaminen ja terveyspalvelujen valinnan vapaus ovat myönteisiä piirteitä. Haluan kuitenkin kiinnittää huomiota maanmiehiäni uhkaavaan vaaraan, sillä Puolan hallitus suunnittelee terveydenhuoltoyksiköiden muuttamista kaupallisiksi voittoa tuottaviksi yhtiöiksi.

Ehdotetut uudistukset menevät pidemmälle kuin vapaus tehdä yksilöllisiä valintoja terveydenhuoltojärjestelmän suhteen edellyttää. Ne uhkaavat keskeisiä ihmisoikeuksia kuten oikeutta elämään ja terveydenhuoltoon. Tämän uhan mittasuhteiden vuoksi Euroopan komission velvollisuutena pitäisi olla antaa suuntaviivoja, joilla estetään viranomaisia luovuttamasta julkisten sairaaloiden hallintaa, jotka on yksityistetty vastoin Puolan yhteiskunnan ja Puolan tasavallan presidentin tahtoa.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää hänen hyvin laaditusta vastauksestaan komissiolle.

Olemme kaikki tietoisia siitä, että on kunkin jäsenvaltion vastuulla päättää terveyspalvelujensa ja sairaanhoitonsa järjestämisestä ja tarjoamisesta. Tämä ei saisi kuitenkaan tarkoittaa sitä, että ne lyövät laimin terveysalan tehokkaan yhteistyön EU:n tasolla. On monia terveyteen liittyviä kysymyksiä, kuten pandemioiden ehkäiseminen ja potilaiden ja terveydenhoidon ammattilaisten liikkuvuus, joissa jäsenvaltiot eivät voi toimia tehokkaasti yksin ja joissa tarvitaan EU:n tason toimia.

EU:n toimet voivat olla arvokkaita luotaessa yleiseurooppalaisia asiantuntijaverkostoja, joiden avulla voidaan vaihtaa parhaita käytänteitä sellaisilla aloilla kuin sähköinen terveydenhuolto, nanoteknologia, harvinaisten sairauksien hoito ja osaamiskeskukset.

EU on yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa saavuttanut huomattavaa edistystä terveyden suojelussa esimerkiksi tupakkamainontaa koskevan lainsäädännön ja verituotteiden aloilla ja varsinkin perustamalla Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen.

Meidän on tehostettava toimia terveyteen liittyvän eriarvoisuuden vähentämiseksi 27 jäsenvaltion EU:ssa erityisesti parhaiden käytäntöjen vaihdon avulla sekä tiedottamalla kansalaisille paremmin heidän rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavista oikeuksistaan. Meidän on saatava tälle alalle nopeasti aikaan lainsäädäntöä eikä annettava yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden olla potilaitten ainoana osviittana Euroopassa. Meidän on vastattava säätämällä asianmukaista lainsäädäntöä. Lisäksi kaikkia aloja koskevasta lainsäädännöstä olisi tehtävä kattavat terveysvaikutusten arvioinnit, jotta saadaan perusta yhteisellä pohdinnalla ja päättäjät voivat arvioida paremmin poliittisten aloitteiden ihmisten terveydelle aiheuttamat todelliset kustannukset.

Tässä tulisi ottaa mallia ympäristövaikutusten arvioinneista, joita nyt pidetään itsestään selvänä tapana antaa tietoa lainsäätäjille ja jotka ovat useimpien EU:n toimintalinjojen laatimisen edellytys. Myös tämän päivän talous- ja rahoituskriisissä terveys on suurin rikkautemme.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Arvoisa puhemies, haluan puhua kahdesta asiasta. Ensimmäinen niistä on se, miten toimimme antibioottien liiallisen käytön suhteen, ja tätä käsitellään mietinnössä oikein hyvin.

Meidän Euroopan parlamentin jäsenten tarvitsee vain katsoa itseämme, tai minun tarvitsee vain katsoa itseäni. En luultavasti seisoi tässä nyt, ellei meillä olisi tehokkaita antibiootteja. Olen ollut sairaana monta kertaa, ja antibiootit ovat pelastaneet minut, kuten varmasti myös monet teistä muista täällä istuntosalissa. Valitettavasti lastemme mahdollisuudet saada tällaista apua ovat vaarassa, koska me sallimme lääkäreiden määrätä antibiootteja tarpeettomasti ja jopa myydä antibiootteja ilman reseptiä.

Me tarvitsemme valvontakeinoja ja kannusteita estääksemme sen, että lääkärit tekevät potilaan tahdon mukaan ansaitakseen rahaa ja määräävät antibiootteja, vaikka niitä ei tarvita. Uskon, että EU:lla on tässä äärimmäisen tärkeä tehtävä levittää erilaisia tapoja torjua tätä antibioottien liiallista käyttöä.

Toinen kysymys, johon haluan puuttua, on myös monen aiemman puhujan mainitsema terveyteen liittyvä eriarvoisuus. Terveyteen liittyvään eriarvoisuuteen sisältyy myös eräs toinen näkökohta. Kyse ei ole vain eri valtioiden välisestä eriarvoisuudesta. Myös valtioiden sisällä vallitsee eriarvoisuutta. WHO asetti erityisen komission, joka tarkasteli luokkaeroja terveyden alalla. Se totesi suorasanaisesti, että "sosiaalinen oikeudenmukaisuus on elämän ja kuoleman kysymys", ja tästä meidän on keskusteltava avoimesti Euroopan unionissa.

On täysin kestämatöntä, että eri maiden välillä on näin suuria eroja. Terveiden luokkaerojen onnistuneesta poistamisesta on hyviä esimerkkejä, mutta myös hyvin huonoja esimerkkejä. Itse olen hyvin huolissani siitä, mitä oman maani pääkaupungissa tapahtuu. Siellä on yhtäkkiä otettu käyttöön järjestelmä, jonka seurauksena lääkärit siirtyvät sosiaalisesti heikossa asemassa olevilta ja köyhiltä alueilta, joissa sairaanhoitopalveluja tarvitaan kipeimmin, alueille, joiden asukkaat ovat terveimpiä ja vauraimpia.

Katson, että EU:n olisi kerättävä tilastoja ja tietoja, jotta äänestäjät ja myös terveydenhuollon päättäjät saavat selkeää tietoa siitä, mitkä toimenpiteet lisäävät sosiaalista oikeudenmukaisuutta terveysalalla ja mitkä eivät.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Vastataksemme Euroopan unionin terveysalan suurimpiin haasteisiin me tarvitsemme toimintasuunnitelmia, joihin sisältyy terveyden edistäminen sekä julkisia valistus- ja ennaltaehkäisyohjelmia erityisesti sellaisia sairauksia varten, jotka liittyvät ravintoon, liikalihavuuteen, alkoholiin ja huumausaineiden käyttöön sekä tupakointiin.

Kroonisten sairauksien, erityisesti syövän, varhainen havaitseminen ja diagnosointi sekä kunnollinen hoito takaavat näistä sairauksista kärsivien ihmisten elämänlaadun. Tästä syystä parhaiden käytänteiden vaihtaminen kaikilla terveydenhoidon aloilla Euroopan unionissa lisää osaltaan kansalaisten hyvinvointia ja terveyttä. Mielestäni on tärkeää edistää terveitä elintapoja kodeissa, kouluissa ja työpaikoilla, jotta sekä nykyisille että tuleville sukupolville annetaan terveen elämän malli ja edistetään niiden terveenä ikääntymistä.

Meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota lasten etuihin ja kehitettävä äitiys- ja vanhempainlomaa koskevia säännöksiä. Tässä on otettava huomioon vanhempien läsnäolon vaikutus lapsen fyysiseen ja henkiseen

kehitykseen. Aivan yhtä tärkeää on parantaa raskaana olevien naisten terveydenhoitojärjestelmää ja tiedottaa heille tupakoinnin ja alkoholin vaikutuksista.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Kiitän esittelijää hänen mietinnöstään ja huomautan myös, että ainoa tapa voittaa 2000-luvun haasteet on parantaa kansanterveyttä. Sanonta, jonka mukaan ”kaikki maailman lääkkeet eivät voi korvata liikuntaa, mutta liikunta voi korvata kaikki maailman lääkkeet”, pätee aina. Emme saisi vain saarnata terveistä elintavoista ja terveellisestä ravinnosta. On tullut aika kannustaa eri tavoin, myös taloudellisesti, niitä kansalaisia, jotka eivät tietoisesti tuhoa terveyttään vaan pikemmin vahvistavat sitä. Euroopan komission suositukset tästä aiheesta olisivat hyvin arvokkaita. Erikoislääkäreiden puute on akuutti ongelma uusissa jäsenvaltioissa. Paikoin puolet vastavalmistuneista lääkäreistä hakee työtä muista EU:n jäsenvaltioista, joissa palkat ovat paljon korkeammat. Näin uudet jäsenvaltiot tukevat ja vahvistavat rikkaampien naapureidensa terveyspalveluja. En ehdota kansalaisten vapaan liikkuvuuden rajoittamista. Tarvitaan kuitenkin solidaarisuus- ja korvausrahasto tämän erikoislääkärien menettämisen seurauksien lieventämiseksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, terveyteen liittyvät kysymykset kuuluvat yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tämän ei pitäisi kuitenkaan olla este yhteisille toimille, joilla pyritään suojelemaan EU:n kansalaisten terveyttä. Valkoisessa kirjassa määritellään keskeiset tavoitteet. Niitä ovat muun muassa terveyden edistäminen ikääntyvässä Euroopassa, kansalaisten suojaaminen terveysuhilta ja dynaamisten terveydenhuoltojärjestelmien tukeminen. Näitä tavoitteita ei voida saavuttaa ilman paikallisia alueviranomaisten merkittävää osallistumista.

Tästä syystä ne on kutsuttava osallistumaan täysipainoisesti tämän strategian toimeenpanoon. Valkoisessa kirjassa käsitellään terveydellisen eriarvoisuuden tärkeää aihetta sekä terveystason vaihteluja eri maiden ja sosiaaliryhmien välillä. Tiettyjen terveydenhuoltopalvelujen tarjonta useimmissa uusissa jäsenvaltioissa on heikkoa. Tämä ero on kurottava umpeen. Tämän vuoksi on tehostettava toimia eriarvoisuuden poistamiseksi ja tehtävä tästä ensisijainen tavoite.

Toinen valkoisessa kirjassa yksilöity tehtävä liittyy tarpeeseen korostaa ja lisätä terveystietoisuutta ja etenkin ravintoa koskevien ohjelmien merkitystä. Terveellinen ravinto ja terveet elintavat voivat ehkäistä monia kroonisia sairauksia. Juuri siksi valistusohjelmat ruokavalioista huolehtimisesta ja jo varhaisessa iässä aloitetun liikunnan merkityksestä ovat niin tärkeitä.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä heidän puheenvuoroistaan ja käsittelen eräitä niissä mainittuja seikkoja.

Siiri Oviir ja Françoise Grossetête sanoivat, että valkoinen kirja on liian yleisluonteinen. Valkoisen kirjan tarkoituksena on kuitenkin määritellä joukko yleisiä periaatteita ja tavoitteita, jotka ohjaavat yhteisön toimia terveysalalla tulevina vuosina. Olisi hyvin vaikea asettaa tällaisille laajoille ja yleisille päämäärille ja näin monille erilaisille kysymyksille määrällisesti mitattavia tavoitteita.

Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että määrällisesti mitattavissa olevat tavoitteet ovat hyvä keino edistää muutosta ja saada aikaan tuloksia. Meistä on kuitenkin parempi harkita tällaisia tavoitteita strategian puitteissa tehtävien yksittäisten poliittisten aloitteiden sisällä.

Monet puhujat, esimerkiksi Mieczysław Edmund Janowski, Adamos Adamou, Irena Belohorská, Avril Doyle, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk ja Åsa Westlund, viittasivat eriarvoisuuteen terveyskysymyksissä. Olemme täysin samaa mieltä esitetyistä huolenaiheista ja tarpeesta auttaa terveydellisten erojen umpeenkuomisessa. Komissio antaa ensi vuonna asiasta tiedonannon, mutta sillä välin autamme kanavoimaan rakennerahastojen varoja terveyshankkeisiin.

Glenis Willmott esitti joukon kysymyksiä. Hän katsoi, että terveysalalla on liian monia toimintalinjoja. Tämä on kuitenkin se syy, jonka vuoksi vuonna 2007 hyväksytyllä EU:n terveysstrategialla pyritään kokoamaan kaikki terveyteen vaikuttavat toimet yhtenäisiin puitteisiin. Komissio tutkii terveysalan eri rakenteita luodakseen yhteisvaikutuksia niiden välille ja taatakseen, että työ tehdään tehokkaasti ja taloudellisesti päällekkäisyyksiä välttäen.

Glenis Willmott kysyi myös karsinogeenidirektiivistä. Komissio on kuullut työmarkkinaosapuolia tällä alalla vuonna 2004 annetun direktiivin mahdollisesta tarkistuksesta, ja se on parhaillaan antamassa toimeksiantoa vuoden 2010 alussa valmistuvasta tutkimuksesta, joka koskee vaihtoehtoja tämän direktiivin muuttamiseksi. Tutkimuksen tulosten perusteella komissio voi päättää, miten asiassa on paras edetä. Työterveyttä ja

työturvallisuutta koskeva EU:n lainsäädäntö ja erityisesti vuonna 1998 annettu direktiivi kemiallisista tekijöistä kattaa jo nyt työntekijöiden suojelun kemikaaleilta, myös lisääntymiselle vaarallisilta kemikaaleilta.

Åsa Westlund nosti esiin kysymyksen antibioottiresistenssistä. Komissio tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen (ECDC) kanssa. Mikrobilääkeresistenssi sisältyy ECDC:n vuoden 2008 toimintasuunnitelmaan yhtenä ensisijaisena toimenä. Lisäksi se suunnittelee vuotuisen eurooppalaisen antibioottitietopäivän järjestämistä. Tällä tapahtumalla on tarkoitus lisätä yleisön tietoisuutta kaikenlaaiseen mikrobilääkeresistenssiin liittyvistä kysymyksistä. Ensimmäinen antibioottitietopäivä järjestetään 18. marraskuuta 2008. Valmistelemme myös läheisessä yhteistyössä ECDC:n kanssa toista kertomusta vuonna 2002 annetun neuvoston suosituksen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa.

Kiitän lopuksi esittelijä Alojz Peterleä sekä kaikkia parlamentin jäseniä tuesta laatimallamme terveysstrategialle.

Alojz Peterle, esittelijä. – (SL) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä vilpittömästi tästä rikkaasta ja monitahoisesta keskustelusta. Minua ilahduttaa se, että lähes kaikissa puheenvuoroissa esiintyivät kolme avainsanaa: ensimmäinen on ”yhdessä”, toinen on ”eriarvoisuus” ja kolmas on ”ennaltaehkäisy”. ”Yhdessä” merkitsee yhteistyön lisäämistä jäsenvaltioiden sekä Euroopan unionin tasolla, kumppanuuksien lisäämistä myös alue- ja paikallisyhteisöjen kanssa sekä täydentävyyden lisäämistä. Olen samaa mieltä niiden kanssa, joiden mielestä jäsenvaltioiden toimivalta ei saa olla tekosy ollen tekemättä yhdessä sitä mihin yksittäiset valtiot eivät pysty, ja tällaiset haasteet lisääntyvät.

Se, että eriarvoisuutta, josta olemme varoittaneet, on niin paljon, merkitsee sitä, että tietämyksen vaihtaminen on puutteellista. Jos mahdollisuudet selvittää syövästä hengissä ovat jollain alueella 10 prosenttia pienemmät kuin jossain muualla, se merkitsee sitä, että tieto ja osaaminen eivät ole kantautuneet sinne, vaikka niitä on saatavilla muualla, muun muassa naapurimaissa. Tässä asiassa meidän on saatava aikaan jonkinlaista jo käytettävissä olevaan tietämykseen perustuvaa dynamiikkaa. Tärkein viesti ja neuvo on, että meidän olisi käytettävä saatavilla olevaa tietämystä ja vaihtaa hyviä käytänteitä.

Dynamiikan osalta haluan lisätä, että sairaudet leviävät nopeasti ja tästä syystä tarvitsemme myös dynaamista politiikkaa ja poliittisia innovaatioita. Valkoisesta kirjasta totean, että se tarjoaa erittäin hyvät puitteet sille, mihin pyrimme. Siinä ei ole tarkoitus puuttua kaikkiin yksittäisiin kysymyksiin, joita käsitellään muissa asiakirjoissa ja muissa päätöslauselmissa. Sen on tarkoitus toimia kehyksenä, ja kuten joku sanoi, nyt meillä on ensi kertaa kattava arvojen, indikaattorien, strategioiden ja toimenpiteiden kehys. Tämä on perusta, jolta voimme edetä.

Lopuksi totean, että minun on erityisen vaikea hyväksyä sosialistiryhmän jättämiä tarkistuksia. He jättivät kuusi tarkistusta, jotka hylättiin ENVI-valiokunnassa. Minun on vaikea ohittaa niitä perusteluja, joita ENVI-valiokunta esitti vastakkaisen näkökannan tueksi. En voi kannattaa kyseisiä tarkistuksia nyt, sillä tämä on täysistunto ja tätä aihetta on käsitelty muissa päätöslauselmissa. Jos nämä tarkistukset hyväksytään, syntyy epätasapainoinen kuva, koska muihin väestöryhmiin ei kiinnitetä vastaavaa huomiota. Kyse ei ole vain työntekijöistä, vaan myös eläkeläisistä ja koululaisista. Pidän luonnollisesti kiinni perusteluista, jotka esitin ENVI-valiokunnan kokouksessa.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 11.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Iles Braghetto (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Terveys on asia, joka maksaa mutta jolla ei ole hintaa. Investoinnit terveyteen ovat tehokkaimpia ja taloudellisimpia investointeja, mitä kansalaisten tarpeita vastaava yhteiskunta voi tehdä. Näistä investoinneista ovat yhteisesti vastuussa yksittäiset kansalaiset, joiden on käytäyttyävä vastuullisesti ja omaksuttava terveet elintavat, terveydenhuoltohenkilöstö, jonka on noudatettava ammattieettisiä sääntöjään, sekä kansalliset ja alueelliset hallitukset, joiden on kiinnitettävä erityistä huomiota terveydenhuoltojärjestelmien kestävyys.

Lisäksi on kiinnitettävä suurta huomiota tarpeeseen luoda yhdenmukaista sosiaali- ja terveyspolitiikkaa, joka vastaa uusia vaatimuksia. Eriarvoisuuden poistaminen, vaativista terveystarpeista selviytyminen, pysyttelemine parhaillaan tapahtuvien epidemiologisten muutosten tasalla ja jatkuvasti aktiivisemman yhteistyön takaaminen jäsenvaltioiden ja alueiden kesken: Alojz Peterlen mietinnössä käsitellään asianmukaisesti kaikkia näitä vaatimuksia, ja kiitän häntä erinomaisesta työstä.

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) On rohkaisevaa, että Euroopan parlamentti hyväksyi päätöslauselman Euroopan komission valkoisesta kirjasta ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013”. Terveysstrategiaa koskevien säännösten lisäksi huomasi mietinnössä yhden heikon kohdan: siitä puuttuvat määrällisesti mitattavissa olevat tavoitteet tehokkuuden parantamiseksi.

Edustan maata, jonka terveydenhuoltojärjestelmä on hyvin huono, mikä näkyy väestön huolestuttavassa terveydentilassa, ja siksi korostan, kuinka tärkeää on siirtyä sanoista tekoihin, mutta myös tarvetta osoittaa Euroopan unionin tasolla suurempaa solidaarisuutta, jotta kaikille kansalaisille voidaan tarjota kunnollisia terveydenhuoltopalveluja.

Romanialla on kerrottavanaan paljon surullisia tarinoita terveydestä. Sillä on EU:n jäsenvaltioista eniten tuberkuloosipotilaita, ja diabeteksen hoidon laadussa se on toiseksi viimeisellä sijalla, vaikka diabetes on sairaus, jonka sairastumisalttius on suurin. Yksi kymmenestä romanialaisesta kärsii maksavaurioista. Neljäsosalla romanialaisista lapsista on terveysongelmia. Syöpäkuolleisuus on lisääntynyt huolestuttavasti muuhun EU:hun verrattuna. Sydän- ja verisuonitauteihin liittyvä kuolleisuus on 61 prosenttia kaikista kuolemantapauksista, kun vastaava osuus koko EU:ssa on 37 prosenttia. Romania on Euroopan mestari kirjoitetuissa lääkeresepteissä, sairaalakäynneissä ja kirurgisissa toimenpiteissä, mutta se on myös maa, jossa elinajanodote on EU:n lyhyin.

Gyula Hegyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Allergiat ovat aikamme laajalle levinnyt sairaus. Ne ovat levinneet jatkuvasti Euroopassa toisen maailmansodan jälkeen. Kolmasosa lapsistamme on allergisia, ja elämme ryhdy toimiin, hyvin pian puolet Euroopan väestöstä kärsii jostain allergiasta. Allergiat johtuvat kemiallisesti käsitellyistä elintarvikkeista ja saastuneesta ympäristöstä. Allergisten oireiden laukaisijoina ovat kemikaalit, luonnolliset ja keinotekoiset elintarvikkeiden lisäaineet, mausteet, siitepöly ja muut luonnolliset aineet sekä eläinten karvat. Unkarissa erityisenä ongelmana on tuoksukki.

Valitettavasti Euroopan unionilla ei tällä hetkellä ole allergiastategiaa, kuten komissio vahvisti kysymykseeni antamassaan vastauksessa. Kansalaisyhteiskuntaan kuuluvat allergiapotilaiden järjestöt ja miljoonat allergioista kärsivät EU:n kansalaiset edellyttävät unionin tason allergialainsäädännön luomista. Meidän on syytä ryhtyä toimiin allergioiden ehkäisemiseksi, niiden tärkeimpiin syihin puuttumiseksi ja niistä kärsivien suojelemiseksi. Aktiivinen toiminta tässä asiassa korostaisi keskittymistämme Euroopan unionin kansalaisten terveyteen ja heidän jokapäiväisen elämänsä ongelmiin.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Haluan kiinnittää huomiota Euroopassa vallitsevaan huolestuttavaan suuntaukseen, siihen, että yhä useammat nuoret kärsivät mielenterveysongelmista. Monet Euroopan nuorista kärsivät stressistä; erityisesti alkoholin ja huumausaineiden käytöstä kertovat indikaattorit ovat lisääntymässä. Nämä tekijät, erikseen ja yhdessä, voivat johtaa vakaviin mielenterveyshäiriöihin.

Äskettäiset Suomessa tapahtuneet tragediat osoittavat, että jäsenvaltioiden on otettava nuoret entistä paremmin huomioon terveysongelmia ja etenkin mielenterveysongelmia ehkäisevissä toimenpiteissään.

On tärkeää, että mielenterveysongelmien ja mielisairauksien syihin puututtaessa sovelletaan kokonaisvaltaista ja ennakoivaa lähestymistapaa. Turvallisen elinympäristön (joka ehkäisee perheväkivaltaa ja päihteiden väärinkäyttöä), stressiä aiheuttavien tekijöiden vähentämisen koulussa ja kotona, ennaltaehkäisyn ja tietoisuuden lisäämisen olisi oltava ensisijaisia tavoitteita. Mikään koulu ei voi korvata huolehtivaa perhettä, jossa vanhemmat pitävät velvollisuutenaan opettaa lapsilleen sosiaalisten ja eettisten arvojen perusteet.

On tärkeää, että kaikki yhteiskunnan toimijat osallistuvat asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen. Varsinkin erilaiset vapaaehtois- ja nuorisojärjestöt ovat tärkeässä asemassa, sillä ne tarjoavat turvallisen vapaa-ajan toimintaympäristön sekä toimivat mielenterveyteen liittyvien kysymysten epävirallisena tiedotus- ja valistuskanavana.

Tästä syystä vetoan sellaisen kokonaisvaltaisen ja ennakoivan toimintatavan puolesta, jolla taataan nuorille parempi mielenterveys ja siten parempi tulevaisuus.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen – (RO) Olen tyytyväinen siihen, että Alojz Peterlen mietinnössä käsitellään ja painotetaan kiireellistä tarvetta ryhtyä aktiivisiin toimiin terveydenhoidon ammattilaisten rekrytoimiseksi ja työssä pitämiseksi.

Maailman terveysjärjestön mukaan sen, että kaksi prosenttia jonkin maan lääkäreistä muuttaa ulkomaille, pitäisi olla vakava hälytysmerkki kyseisen maan viranomaisille. Romaniassa neljä prosenttia lääkäreistä haki tarvittavia asiakirjoja muuttaakseen työskentelemään ulkomaille, ja sama osuus kirjattiin myös vuonna 2007. Näin ollen me emme vain ylittäneet hälytysmerkkiä pidettyä tasoa, vaan saavutimme kaksinkertaisesti

tämän prosenttiosuuden. Vuoden 2008 alusta syyskuun 1. päivään mennessä 957 henkilöä pyysi Romanian lääkäriilitolta mainetodistuksia voidakseen työskennellä ulkomailla.

On selvää, että terveydenhuoltojärjestelmä ei voi toimia ilman lääkäreitä. Tämä on mielestäni huolestuttava ilmiö paitsi Romanian myös koko Euroopan kannalta, ja jäsenvaltioiden ja unionin olisi oltava erittäin huolissaan eurooppalaisia potilaita hoitavien pätevien henkilöiden puutteesta.

Péter Olajos (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Ensinnäkin haluan sanoa, että olen hyvin iloinen siitä, että viime aikoina on julkaistu yhä enemmän raportteja ja strategioita terveyden merkityksestä.

Vuoden 2009 budjettiasiantuntijana olen yrittänyt puhua ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan (ENVI) puolesta. Aloitteeni on otettu suopeasti vastaan sekä ENVI-valiokunnassa että budjettivaliokunnassa.

Kuten Alojz Peterle huomautti, uusien terveystarkkailun ja ilmastomuutoksen välillä on läheinen yhteys. Budjettivaliokunta hyväksyi 7. lokakuuta ehdottamani tutkimushankkeen, jonka otsikkona on "Kattava tutkimus terveydestä, ympäristöstä ja ilmastomuutoksesta – sisä- ja ulkoilman laadun parantaminen". Tätä neljän miljoonan euron aloitetta hallinnoi Keski- ja Itä-Euroopan alueellisen ympäristökeskuksen Unkarissa sijaitseva päämaja, ja se kattaa yhdeksän valtiota (Itävalta, Bosnia ja Hertsegovina, Suomi, Unkari, Italia, Alankomaat, Norja, Serbia ja Slovakia). Samalla hankkeessa tarkastellaan terveyden, ympäristönsuojelun, liikenteen ja ilmastomuutoksen välisiä yhteyksiä ja niiden vaikutusta kouluissa.

Myös ECDC:n ratifiointin suhteen yhdyn esittelijän kantaan. Jotta keskus voi hoitaa lisääntyneet tehtävänsä, ehdotan, että se vapautetaan komission vahvistamasta marginaalista. ENVI-valiokunta hyväksyi tämän yksimielisesti, ja toivottavasti myös parlamentti tekee lokakuun täysistunnon päätteeksi tällaisen päätöksen.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Terveys on yksi suurimmista siunauksista, joista ihminen voi elämässään nauttia. Valitettavasti sellaiset huolestuttavat suuntaukset kuin syövän, sydän- ja verisuonitautien, liikalihavuuden ja diabeteksen yleistymisen ovat saamassa meidät tietoisiksi siitä, missä määrin terveys nyt on uhattuna. Kamppailemme ilmastomuutoksen, globalisaation ja väestön ikääntymisen haasteiden sekä pandemioiden ja bioterrorismin uhan kanssa.

Lääkkeiden hintojen merkittävä nousu viime vuosina herättää myös huolta. Se on johtanut siihen, että monilla EU:n kansalaisilla ei yksinkertaisesti ole varaa lääkkeisiin. Lisäksi tiettyjen EU:n jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmiä on uudistettava radikaalisti valtavan eriarvoisuuden poistamiseksi. Esimerkkinä mainittakoon, että naisten elinajanodotteessa on 9 vuoden ja miesten elinajanodotteessa 13 vuoden vaihtelu.

Ihmiselämän ensimmäisiä vuosia koskeviin terveydenhuoltotoimiin tehtävien investointien olisi myös oltava ensisijainen seikka. On kuitenkin tärkeää, ettei tilannetta päästetä kehittymään sellaiseksi, että vammaisten tai kroonisista sairauksista kärsivien lasten syntymisen estämisestä tulee yleisesti hyväksyttyä. Sen sijaan olisi lisättävä sairaiden lasten vanhemmille annettavaa apua.

Painotan myös, että jäsenvaltioiden toimivaltaa terveydenhuollon alalla sekä terveydenhuoltopalveluita koskevaa valinnanvapautta on kunnioitettava.

On selvää, että terveyskysymykset vaikuttavat myös talouteen. Sen vuoksi investointeja terveydenhuoltoon ei pitäisi nähdä vain menoina vaan myös tärkeinä investointeina inhimillisen pääoman laadun parantamiseen sekä keskeisenä sosiaalisena ja poliittisena kysymyksenä.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Terveys ja elinajanodote nimessä meidän on vastattava esitettyihin haasteisiin. Päävastuu terveyttä koskevien normien ylläpitämisestä ja edistämisestä on jäsenvaltioilla. Varsinkin rajatylittävien ongelmien yhteydessä on kuitenkin monia aloja, joilla tehtävämme on tukea jäsenvaltioita mahdollisimman paljon, elleivät ne pysty tehokkaihin toimiin.

Suurin ongelmamme on vakava eriarvoisuus yhtäältä jäsenvaltioiden välillä ja toisaalta yksittäisten jäsenvaltioiden sisällä. "Vanhoissa" jäsenvaltioissa elinajanodote on keskimäärin 10 vuotta suurempi kuin uusissa jäsenvaltioissa. Meidän tehtävämme on levittää jäsenvaltioissa hyviksi osoittautuneita, tutkittuja ja testattuja menettelyjä. Asiamukaisilla kansalaisille suunnatuilla valistustoimilla on tarkoitus sovittaa normit toisiinsa ja yhdenmukaistaa niitä.

Terveys on meille kaikille kallisarvoinen asia, ja se on myös tärkeä taloudellinen tekijä. Siksi on erityisen tärkeää, että pyrimme hillitsemään esimerkiksi syöpätapausten lisääntymistä. Tätä varten terveystutkimukset on sisällytettävä kaikkiin politiikanaloihin ja edistettävä uusien teknologioiden ja innovaatioiden kehittämistä.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun erityisen myönteisesti tiettyihin terveysstrategian seikkoihin, varsinkin autismikirjon sisällyttämiseen siihen, sillä autismi yleistyy lasten keskuudessa koko Euroopassa, ja mainitsen tässä yhteydessä, että tällä alalla tehdään jo erinomaista tutkimusta komission avulla.

Olen tyytyväinen siihen, että uutena asiana painotetaan harvinaisia sairauksia, Alzheimerin tautia sekä mielisairauksien ja miesten terveyden tutkimusta, samoin kuin siihen, että edelleen keskitytään tunnustettuihin sairauksiin kuten sydän- ja verisuonitauteihin, diabetekseen ja syöpään.

Olen iloinen, että myös hoitajat mainitaan, sillä on tärkeää muistaa, että sairaudet vaikuttavat potilaan lisäksi myös niihin, jotka välittävät heistä ja hoitavat heitä, ja toivon, että tämä maininta johtaa käytännön tukeen kentällä toimiville.

Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että strategiassa painotetaan rakentavasti ennaltaehkäisyä ja etenkin alkoholin ja huumausaineiden käytön välttämistä raskauden aikana.

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Terveys on yksi ihmiselämän tärkeimpiä arvoja. Syövästä, sydän- ja verisuonitaukeista, diabeteksesta ja liikalihavuudesta kärsivien ihmisten määrän huolestuttava lisääntyminen näiden sairauksien hoitokeinojen kehittymisestä huolimatta on tärkeä kysymys, johon on puututtava. Ylipainoisuuteen ja aliravitsemukseen, sopimattomaan ruokavalioon ja hiv/aidsiin liittyvät ongelmat ovat haasteita, jotka vaarantavat kansalaisten terveyden koko Euroopan unionissa.

Uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden erot syöpäpotilaiden eloonjääneisyydessä ovat niin suuria, että voimme puhua "terveysalan rautaesiripusta". Euroopan unionin on tehostettava toimiaan jäsenvaltioiden välisen eriarvoisuuden vähentämiseksi etenkin vaihtamalla eri alojen parhaita käytänteitä ja tukemalla julkista valistusta terveydenhuollon parantamiseksi terveydenhuoltojärjestelmien innovaatioiden avulla, ja sen on myös ehdotettava täytäntöönpanomekanismeja EU:n toimielinten järjestelmällistä yhteistyötä varten.

Meidän on määriteltävä perustavaa laatua olevat terveysarvot, EU:n terveysindikaattorijärjestelmä sekä keinoja terveysalan eriarvoisuuden vähentämiseksi. Meidän on investoitava terveyteen, otettava käyttöön menetelmiä kaikenikäisten ihmisten terveyden edistämiseksi sekä hyväksyttävä tupakkaa, elintarvikkeita, alkoholia ja muita terveyteen vaikuttavia tekijöitä koskevia toimenpiteitä.

(Istunto keskeytettiin klo 10.35, ja sitä jatkettiin klo 11.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

5. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

6. Muistosat

Puhemies. – (FR) Hyvät parlamentin jäsenet, minun on puhemies Pötteringin puolesta valitettavasti ilmoitettava, että entinen Euroopan komission jäsen George Thomson, josta myöhemmin tuli lordi Thomson of Monifieth, on kuollut. Hän ja lordi Soames olivat kaksi ensimmäistä brittiläistä komission jäsentä. George Thomson, joka toimi myös ministerinä, nukkui pois viime viikolla 87 vuoden iässä.

7. Äänestykset

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja).

*

* *

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, en ole varma minkä työjärjestyksen artiklan perusteella minun olisi puhuttava parlamentille, mutta haluaisin esittää parlamentin johdolle lausuman parlamentissa nykyisin vallitsevasta tilanteesta: parlamentti on muuttumassa jatkuvaksi sirkukseksi, mikä vaikeuttaa rauhallista työskentelyä vakavien kysymysten ratkaisemiseksi.

(Suosionosoituksia)

Eilen illalla tilanne kärjistyi mielestäni sietämättömäksi, ja pyydän johtoa ryhtymään toimiin rauhallisen ja asiallisen ilmapiirin palauttamiseksi parlamenttiin, jonka tulisi olla esimerkkinä koko maailmalle ja vakavasti otettava edustuslaitos eikä mikään sirkus.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. - (FR) Otaksun, että tarkoitatte käytävillä olevia erilaisia näyttelyitä. Kuten tiedätte, kvestorit ovat vastuussa tällaisista asioista. Välitämme luonnollisesti kommenttinne eteenpäin.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kommentoida työrauhaamme. Eilisen iltapäivän istunnossa kuultiin erittäin liikuttava todistus, mutta esityslistan muuttamisen vuoksi puheenvuoroja rahoituskriisin kaltaisista tärkeistä aiheista siirrettiin yli kahdella tunnilla, mikä sotki täysin puhujien järjestyksen. Näin ei edistetä parlamentin työskentelyn sujuvuutta.

Puhemies. - (FR) Tässä tapauksessa välitän kommenttinne kvestorien sijasta puheenjohtajakokoukselle, sillä se on tällaisista kysymyksistä vastaava elin.

*
* *

7.1. Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä (A6-0372/2008, Jo Leinen) (äänestys)

7.2. EY:n ja Sveitsin sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta (Bulgarian ja Romanian osallistuminen) (A6-0343/2008, Marian-Jean Marinescu) (äänestys)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, voisitteko pyytää hakemaan teknikon? Tämä äänestyskone on rikki. Se on täysin hajalla! Minä äänestin äsken, ja pyydän, että merkitsette tämän tiedoksi.

7.3. Eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustaminen (A6-0360/2008, Luca Romagnoli) (äänestys)

7.4. Tehokkaammin pimeää työtä vastaan (A6-0365/2008, Pier Antonio Panzeri) (äänestys)

7.5. Yhteiskunnallisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjuminen EU:ssa (A6-0364/2008, Gabriele Zimmer) (äänestys)

7.6. EY:n ja Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimus palveluiden kauppaa koskevien sitoumuksien säilyttämisestä (A6-0337/2008, Zbigniew Zaleski) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Zbigniew Zaleski, esittelijä. - (FR) Arvoisa puhemies, koska Ukrainan tilanne on varsin vakava, haluaisin kommentoida mietintöä. Se on luonteeltaan puhtaasti taloudellinen mietintö, mutta tarvitsemme laajemman strategian, jolla Euromedin esimerkkiä noudattaen tehdään tilaa EURO-NESTille, uudelle unionille, jonka toimipaikka olisi Lublinissa Puolassa.

Meidän on opittava Georgian kriisistä ja varmistettava, ettemme jonain päivänä herää poliittisen näyttämön ulkopuolelta, koska olemme antaneet jonkin toisen toimijan ottaa paikkamme.

Kehotan kaikkia parlamentin jäseniä tukemaan tätä mietintöä, jotta lähetämme vahvan viestin Ukrainalle, joka tähtää vahvasti Eurooppaan ja joka on nyt äärimmäisen vaikeassa kriisissä.

7.7. IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Huomautan, että PSE-ryhmän äänestyslistassa on painovirhe. Pyydän kollegojani seuraamaan äänestyksissä koordinaattoria.

– Kohdasta 5 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmien kesken on sovittu, että ALDE-ryhmän tarkistus 4 ei raukea, vaikka tarkistus 2 hyväksytään, koska tarkistukset ovat yhteensopivia. Näin ollen meidän olisi pitänyt äänestää myös tarkistuksesta 4. Tämä muutos tehdään suullisena tarkistuksena, ja jos joku vastustaa tätä, ymmärrän sen kyllä, mutta ryhmien kesken on sovittu, että myös tarkistus 4 olisi hyväksyttävä ja siitä olisi äänestettävä.

Puhemies. – (FR) En ilmoita lopullisen äänestyksen tulosta, ennen kuin tämä pieni ongelma on selvitetty. Tarvitsen selvityksen asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajalta. Yksikköjemme mukaan tarkistusten alussa on ongelma, sillä ensimmäisessä tarkistuksessa sanotaan ”pahoittele” ja toisessa ”suhtautuu epäillen”. Voisitteko selittää tämän?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, uskon, että Piia-Noora Kauppi on erehtynyt, koska Wolf Klinzin jättämä tarkistus 4 koskee samaa kohtaa kuin Piia-Noora Kaupin tarkistus 2. Koska parlamentti on äänestänyt Piia-Noora Kaupin jättämästä tarkistuksesta 2, tarkistus 4 luonnollisesti raukeaa.

Puhemies. – (FR) Olen iloinen, että vastaavan valiokunnan puheenjohtaja on asiasta samaa mieltä kuin istuntopalvelut. Näin ollen, jäsen Kauppi, en valitettavasti voi toimia pyyntönne mukaisesti.

7.8. Valko-Venäjän tilanne (äänestys)

7.9. WTO:n Dohan kierroksen keskeyttäminen (äänestys)

7.10. Euroopan unionin tunnusten käyttö parlamentissa (A6-0347/2008, Carlos Carnero González) (äänestys)

7.11. Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa (A6-0362/2008, Richard Seeber) (äänestys)

7.12. Arktisten alueiden hallinta (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 1 toimitettua äänestystä:

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotan suullisena tarkistuksena, että tarkistuksessamme mainittu biologinen monimuotoisuus lisätään kohdan alkuperäiseen tekstiin. Toisin sanoen tekstiä ei poisteta, vaan vain lisätään.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen, mutta hylkäsi muutetun tarkistuksen.)

– Ennen johdanto-osan D kappaleesta toimitettua äänestystä:

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, jäsenten on syytä saada tarkempia tietoja tästä suullisesta tarkistuksesta. Sen tarkoituksena on selvittää, miksi Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeussopimus ei yksinään riitä arktisten alueiden sääntelemiseksi. Näin ollen tarkistuksella lisätään johdanto-osan D kappaleeseen seuraava teksti: ”ja jota laadittaessa ei otettu nimenomaisesti huomioon ilmastomuutoksen aiheuttamia nykyisiä olosuhteita ja arktisten merialueiden jään sulamisen ainutlaatuisia seurauksia”.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen johdanto-osan F kappaleesta toimitettua äänestystä:

Diana Wallis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämä koskee täsmälleen samaa aihetta, ja sillä on tarkoitus lisätä johdanto-osan kappaleeseen F seuraava teksti: "ottaa huomioon, että arktisen alueen hallinnasta ei nykyään ole annettu mitään monenvälisiä normeja tai säädöksiä".

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

7.13. Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpano (A6-0357/2008, Alejandro Cercas) (äänestys)

7.14. Lamfalussy-prosessin seuranta - tulevat valvontarakenteet (A6-0359/2008, Ieke van den Burg ja Daniel Dăianu) (äänestys)

– Ennen liitteen 2 kohdan c alakohdasta toimitettua äänestystä:

Ieke van den Burg, yhteisesittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, viime aikoina tapahtuneen kehityksen vuoksi olemme vahvistaneet talletusten vakuusjärjestelmää koskevan suullisen tarkistuksen tekstiä, ja se kuuluu seuraavasti: "Lamfalussy-prosessin kolmannen tason komiteat tekevät päätöksiä ...". Anteenksi, tämä on väärä tarkistus.

Tämä koskee määräenemmistöpäätöksiä kolmannen tason komiteoissa. Teksti muutetaan vastaamaan sitä, mitä olisi tehtävä, jotta jäsenvaltioilla, joissa valvojan toimipaikka sijaitsee, olisi huomattavaa sananvaltaa ryhmittymien valvonnassa, ja se kuuluu seuraavasti: "Lamfalussy-prosessin kolmannen tason komiteat tekevät päätöksiä sellaisen asian- ja oikeudenmukaisen määräenemmistöpäätösjärjestelmän perusteella, jossa otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion rahoitusalan suhteellinen koko ja BKT sekä rahoitusalan systeeminen merkitys jäsenvaltiolle". Sen jälkeen teksti pysyy entisellään.

Puhemies. - (FR) Arvoisa jäsen van den Burg, luulen, että luitte väärän tekstin.

Ieke van den Burg, yhteisesittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, toinen tarkistus on oikea. Se koski tosiaan talletusten vakuusjärjestelmää. Yritimme vahvistaa nykyistä tekstiä pyytämällä, että nämä säännöt "tarkistetaan kiireesti, jotta estetään vakuustasoilla keinottelu jäsenvaltioissa, sillä tämä saattaa lisätä entisestään epävakaisuutta ja heikentää rahoitusjärjestelmän vakautta varmuuden ja tallettajien luottamuksen lisäämisen sijasta". Tämän jälkeen todetaan, että säännöillä olisi taattava rahoituslaitoksille yhtäläiset toimintaedellytykset. Pyydän anteeksi kömmähdykseni.

(Parlamentti hyväksyi molemmat suulliset tarkistukset.)

– Ennen tarkistuksesta 8 toimitettua äänestystä:

Daniel Dăianu, yhteisesittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tunnustuksena EU:n jäsenvaltioiden raivokkaille joskaan ei riittävän koordinoituille ponnistuksille pankkijärjestelmän pelastamiseksi meistä onärkevää sisällyttää mietintöön seuraava tarkistus.

Se kuuluu seuraavasti: "katsoo, että pankkitoiminnan entistä korostuneempi rajatylittävä luonne Euroopassa, tarve vastata koordinoitulla tavalla äkillisiin shokkeihin ja tarve hallita tehokkaasti järjestelmäriskkejä edellyttävät, että jäsenvaltioiden kansallisten järjestelmien välisiä eroavaisuuksia pienennetään mahdollisimman paljon; katsoo, että on tarpeen ryhtyä toimintaan Euroopan komission jo aiemmin tästä asiasta tekemien tutkimusten mukaisesti ja muuttaa direktiiviä 94/19/EY mahdollisimman pian siten, että pankkitalletuksille taataan sama suoja kaikkialla Euroopan unionissa; tämä on tarpeen rahoitusmarkkinoiden vakauden ja tallettajien luottamuksen säilyttämiseksi sekä kilpailun vinoutumisen estämiseksi".

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

7.15. Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013 (A6-0350/2008, Alojz Peterle) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Alojz Peterle, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kertoa, miksi esittelijänä merkitsin seitsemän miinusta sosialistiryhmän tarkistuksia vastaan. Kyse oli uskottavuudestani, sillä kuusi näistä seitsemästä

tarkistuksesta hylättiin ENVI-valiokunnassa kolme viikkoa sitten. Vastääniä ei ollut, enkä näe mitään uusia syitä muuttaa mieltäni tässä asiassa.

Toinen syy on se, että annoimme päätöslauselman työturvallisuudesta tammikuussa, ja minusta tämä aihe käsiteltiin siinä hyvin. En vastusta tarkistusten sisältöä sinänsä, mutta minusta ei ole tarpeen toistaa eräitä seikkoja eri päätöslauselmissa. Joka tapauksessa haluaisin tekstin rakenteen parantamiseksi esittää seuraavan suullisen tarkistuksen, josta varjoesittelijät ovat samaa mieltä. Tarkistukset 1, 3 ja 4 siirretään 32 kohdan jälkeen, tarkistus 5 johdanto-osan M kappaleen jälkeen ja tarkistus 6 johdanto-osan Q kappaleen jälkeen. Kyse on vain näistä paikkojen vaihdoksista.

Puhemies. – (FR) Toisin sanoen esittelijä ei ehdota tarkistusta itse tekstiin. Hän haluaa vain varmistaa, että äänestyksen jälkeen yksiköt järjestävät lopullisen tekstin hänen juuri ehdottamaansa järjestykseen.

8. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpanot: ks. pöytäkirja

9. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

10. Äänestysseitykset

Suulliset äänestysseitykset

Mietintö: Panzeri (A6-0365/2008)

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoiset kollegat, sallikaa minun aluksi onnitella Pier Antonio Panzeria hänen mietinnöstään. Olin PPE-DE-ryhmän varjoesittelijä, ja äänestin tämän mietinnön puolesta.

Äänestin mietinnön puolesta, koska onnistuimme mielestäni työstämälläme kompromisseilla sisällyttämään siihen tiettyjä tarkistuksia ja muuttamaan eräitä ehdotuksia tasapainoisemmiksi. Ryhmämme ehdottamat tarkistukset, joilla mietinnöstä olisi saatu kattavampi, jäivät kuitenkin hyväksymättä.

Mietinnön olisi ehdottomasti pitänyt sisältää teksti, jossa luetellaan liiallinen verotaakka ja korkeat sosiaaliturvamaksut eräinä tärkeimpinä syinä pimeän talouden esiintymiseen ja jopa kasvuun tietyillä aloilla. Torjuessamme pimeää työtä meidän on värvättävä liike-elämä liittolaiseksemme.

Pieniä ja keskisuuria yrityksiä on autettava vähentämällä hallintotaakkaa ja yksinkertaistamalla menettelyjä. On kuitenkin selvää, että tässä vaiheessa ei voida ehdottaa keskusteluja ja tarkistuksia, koska mietinnön laatiminen aloitettiin yksien sääntöjen ollessa voimassa ja se saatettiin päätökseen ja siitä äänestettiin toisten sääntöjen mukaan.

Mietintö: Zimmer (A6-0364/2008)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestin Gabriele Zimmerin mietintöä vastaan, mutta kannatan silti vilpittömästi sen tavoitetta eli yhteiskunnallisen osallisuuden edistämistä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumista Euroopan unionissa. Olen erityisen tyytyväinen lähestymistapaan, jossa puolustetaan vähimmäistoimeentulo-ohjelmia ihmisarvoisen elämän perusedellytyksenä. Tätä periaatetta on sovellettava niin työssäkäyviin kuin työttömiin.

En kuitenkaan voi äänestää sellaisen mietinnön puolesta, jossa toistuvasti vaaditaan, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön minimipalkat, ja jossa kehoitetaan neuvostoa sopimaan EU:n minimipalkkajärjestelmätavoitteesta. Tämä vaatimus rikkoo toissijaisuusperiaatetta ja jäsenvaltioiden perustavanlaatuisia toimivaltaa sosiaalilainsäädännön alalla.

Lisäksi mietinnössä kannatetaan selväsanaisesti komission ehdotusta kaikki syrjinnän muodot kattavaksi horisontaaliseksi direktiiviksi. Minä vastustan syrjintää, mutta tämä lähestymistapa on mielestäni väärä.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä mahdollisuudesta selittää, miten äänestin. Edellisen puhujan tavoin minäkään en usko, että kukaan vastustaa mietinnön tavoitteita, yhteiskunnallisen osallisuuden edistämistä ja köyhyyden torjumista.

Meidän on kuitenkin todella ymmärrettävä, että on päästävä irti ajatuksesta, jonka mukaan ratkaisu mihin tahansa ongelmaan löytyy EU:n tasolta. Itse asiassa ratkaisua ei usein löydy edes kansalliselta tasolta.

Jos todella haluamme poistaa köyhyyttä ja edistää yhteiskunnallista osallisuutta, meidän on varsin monissa tapauksissa etsittävä ratkaisuja omista yhteisöistämme. Kaikkialla Euroopan unionissa, kaikkialla kotimaassani, kaikkialla edustamassani suurenmoisessa Lontoon kaupungissa on monia yhteisöryhmiä, jotka taistelevat köyhyyttä vastaan ”nyrkit savessa” ilman valtion osallistumista. Ne ymmärtävät ongelmat, ja yhteisöt toimivat yhdessä. Meidän on luotava oikeat edellytykset, jotta paikallisyhteisöt voivat tarttua näihin ongelmiin: jos etsitte ratkaisuja, käykää Lontoon vaalipiiriini yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden keskuksen verkkosivuilla.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, köyhyys on monitahoinen ilmiö. Se yhdistetään yleensä työttömyyteen ja erityisesti pitkäaikaistyöttömyyteen. Siksi työtä pidetään parhaana keinona ehkäistä köyhyyttä. Työ ei kuitenkaan ole ainoa köyhyyden ehkäisykeino, kuten monet köyhyystapaukset työssäkäyvien keskuudessa osoittavat. Meidän on syytä muistaa, että 78:aa miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa uhkaa köyhyys. Tämä on 16 prosenttia unionin kansalaisista.

Kaikkien viranomaistasojen on yhdistettävä voimansa työmarkkinaosapuolien, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja yksittäisten kansalaisten kanssa. Sosiaalipolitiikka ja työmarkkinapolitiikka on organisoitava paremmin ja niistä on tehtävä tehokkaampia. Tarvitaan pitkäkestoisia ja kauaskantoisia ponnistuksia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi.

Meidän olisi myös muistettava, että lainsäädännöllisillä sosiaalisen suojelun ohjelmilla olisi oltava ennaltaehkäisevä rooli. Niillä pitäisi edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja helpottaa sosiaalista integraatiota. Yksi mietinnön tärkeimmistä kohdista koskee lasten köyhyyden poistamista. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä yksinhuoltajien, suurperheiden ja maahanmuuttajaperheiden lapsiin. Tarvitaan tehokkaita ratkaisuja, joilla estetään näiden ryhmien sosiaalinen syrjäytyminen.

Mietintö: Panzeri (A6-0365/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, kannatan tätä työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan päätöslauselmaa, koska se sisältää nimenomaiset ehdotukseni pimeän työn torjumiseksi.

Olen erityisen tyytyväinen siihen, että mietintöön sisällytettiin ehdotukseni pyytää Euroopan komissiota kehittämään kokeiluväline, jossa otetaan mallia Luxemburgissa kehitetyn ja Euroopan sosiaalirahaston yhteisrahoittaman 2 Plus -hankkeen kaltaisista malleista, joiden tarkoituksena on päästä eroon pimeästä työstä vesittämällä sen kiinnostavuus yksinkertaistamalla huomattavasti työnantajan hallinnollisia menettelyjä huolehtien samalla siitä, että työntekijät ovat vakuutettuja sosiaaliturvan kautta, keventämällä työnantajan verotusta esimerkiksi lähityöhön liittyvien kulujen vähennyksin ja myöntämällä verovapaus kaikelle työlle, josta saatava palkka on alempi kuin tietty jäsenvaltion vahvistama minimimäärä.

Myös ehdotukseni perheyrityksissä avustavien aviopuolisoiden tai perheenjäsenten asemaa koskevien puitteiden luomisesta, jotta heidät saadaan pakollisen sosiaaliturvan piiriin, on liitetty mietintöön, ja olen siitä hyvin iloinen. Olen tyytyväinen myös huomautukseemme siitä, että perheen toiminta muodostaa jo itsessään perheyrityksen ja että perheissä tehtävän epätyypillisen työn tunnustamista ja sen pakollista sisällyttämistä sosiaaliturvajärjestelmään on harkittava. Totuus on, että varsinaisen pimeän työn lisäksi Euroopassa on miljoonia kansalaisia, varsinkin naisia, jotka työskentelevät perheyrityksissä ja joilla ei ole mitään yksilöllistä sosiaaliturvaa.

Puhemies. – (FR) Astrid hyvä, haluaisin vain tehdä selväksi, että puhe aika on rajattu yhteen minuuttiin, ei kahteen. Tuohan on jo melkein kuin pimeää työtä.

Valko-Venäjän tilanne (RC B6-0527/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselman puolesta, koska se on selväsanainen kehoitus Valko-Venäjän hallitukselle alkaa vihdoin kunnioittaa ihmisoikeuksia.

On pettymys, että Euroopan viimeisessä diktatuurissa elävien Valko-Venäjän kansalaisten toiveet demokraattisesta kehityksestä eivät täyttyneet syyskuussa pidetyissä parlamenttivaaleissa, jotka olivat epäilyttävät, etten sanoisi vilpilliset. Sama koskee opposition ja kansalaisyhteiskunnan strategista tukahduttamista.

Olemme myös kehottaneet neuvostoa ja komissiota ryhtymään lisätoimiin henkilökohtaisten yhteyksien helpottamiseksi ja tehostamiseksi ja kyseisen valtion demokratisoimiseksi sekä harkitsemaan mahdollisuutta alentaa Valko-Venäjän kansalaisilta Schengenin alueelle myönnettävien viisumien hintaa, mikä on ainoa keino estää Valko-Venäjän ja sen kansalaisten eristytminen entisestään.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, demokratian tappio Valko-Venäjällä on erityisen tuskallinen asia, kun otetaan huomioon unionin Georgian tapahtumien jälkeen Valko-Venäjää kohtaan soveltama uusi sovittelupolitiikka. Presidentti Lukashenko ei ymmärtänyt EU:n elettä ja mahdollisuutta päästä ulos eristyksestä. Etyjin lausunnossa todetaan, että Valko-Venäjän vaalit eivät täyttäneet demokraattisten vaalien vaatimuksia. Näin ollen uusi parlamentti koostuu jälleen Euroopan viimeistä diktaattoria nöyristeleivistä henkilöistä. Näistä väärinkäytöksistä huolimatta vaikuttaa välttämättömältä jatkaa keskinäisten suhteiden sulattamispolitiikkaa. On kuitenkin korostettava, että unionin ei pitäisi olla ainut myönnetyksiä tekevä osapuoli. Valko-Venäjän presidentin on selkeästi osoitettava hyvää tahtoa asianmukaisilla toimilla. Presidentti Lukashenkon painostusta olisi lisättävä, mutta samalla olisi tarjottava etuja Valko-Venäjän kansalaisille, jotta EU:n tarjous nähdään parempana vaihtoehtona kuin suhteiden tiivistäminen Venäjään.

WTO:n Dohan kierroksen keskeyttäminen (RC-B6-0521/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, neuvottelujen saattaminen menestyksellisesti päätökseen Dohan kierroksen puitteissa näyttää yhä epätodennäköisemmältä. Peter Mandelsonin eroaminen kauppapolitiikasta vastaavan komission jäsenen tehtävästä on yksi syy tähän. Neuvottelut jatkuvat luultavasti vasta vuonna 2010. Tilannetta mutkistaa entisestään se, että seuraavien kahden vuoden aikana pidetään vaalit paitsi Yhdysvalloissa myös Intiassa ja Brasiliassa. Tämä tarkoittaa, että uudet neuvottelut käydään eri ihmisten kanssa. Ensimmäistä kertaa neuvottelujen katkeamisesta ei ole vastuussa Euroopan unioni. Heinäkuun ministeritason keskustelujen epäonnistumiseen ovat syypäitä Yhdysvallat ja Intia. Asiantuntijoiden mukaan neuvottelujen katkeamisen pääsyy oli se, ettei palvelujen ja teollisuuden suhteen edistytty.

Mikäli neuvottelupöytään palataan, etusijalle on asetettava pohdinta siitä, miten auttaa köyhimpiä valtioita. Samalla emme kuitenkaan saa unohtaa omia, varsinkaan maatalousalaa koskevia etujamme. Markkinoidemme perusteeton avaaminen vaarantaisi pahasti viljelijöiden tulojen vakauden. Se saattaisi viedä monia tiloja vararikoon. Jos näin käy, miten pystymme takaamaan Euroopan unionin elintarviketurvan? Se, ettei kauppakysymyksistä päästy sopimukseen, on esimerkki siitä, kuinka vaikeaa on saavuttaa sovitteluratkaisu tärkeistä kysymyksistä, kun neuvotteluihin osallistuu näin suuri määrä valtioita, joiden edut ovat hyvin erilaisia.

Toivottavasti ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa saadaan aikaan myönteisempi tulos.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos, että sain tilaisuuden esittää äänestysesitykseni Dohan kierroksen keskeyttämisestä.

Olen hyvin kiitollinen huomattessani, että suurin osa parlamentista pahoittelee WTO:n Dohan kehityskierroksen keskeyttämistä, koska markkinoiden vapauttamisen lisäämisellä olisi voitu saavuttaa todellisia tavoitteita.

Valitettavasti jäimme taas kiinni maatalouteen, ja vaikka EU onnistui välttämään syntipukin aseman, meidän on mielestäni myönnettävä, että meillä oli asiassa oma sisäinen politiikkamme ja kun komission jäsen Mandelson halusi mennä maatalouden suhteen pidemmälle, erään Euroopan unionin protektionistisimmat valtiot pysäyttivät hänet.

Meidän on ymmärrettävä, että kyseessä on suurempi tavoite, että palvelut, jotka muodostavat niin suuren osan taloudestamme, on avattava ja vapautettava. Valitettavasti meidän on avattava maatalous ja tavaramarkkinat, ennen kuin voimme avata palvelumarkkinat.

Meidän on vapautettava kauppaa entisestään. Meidän on lopetettava kilpailukyvyttömiä viljelijöiden suojeleminen. Meidän on tehtävä kehitysmaiden ja köyhien maiden yrittäjille ja viljelijöille helpommaksi käydä kauppaa kanssamme ja myydä tavaraitaan ja palveluitaan, sillä vain kaupankäynti, ei mittava avustusteollisuus, auttaa nämä ihmiset pois köyhyydestä.

Mietintö: Carnero González (A6-0347/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, käsiteltävänä oleva mietintö on jo saanut parlamentin enemmistön hyväksynnän. Juuri ennen äänestystä johtava parlamentin jäsen Andrew Duff kuitenkin ilmaisi hämmästyksensä siitä, että Itä-Euroopan maat, jotka ovat vasta äskettäin liittyneet unioniin, vastustavat lipun ja hymnin pakollista käyttöönottoa Euroopan parlamentissa. Minun on todella heti selitettävä jäsen Duffille, että kampanjassa käytetylle yksinkertaiselle iskulauseelle, jonka mukaan Brysselistä johtaminen ei

ole parempi kuin Moskovasta johtaminen, on vankat perusteet. Se, kuinka helposti Bryssel voi säätää ja panna toimeen yhteisön oikeutta loukkaavia muutoksia, on räikeässä ristiriidassa sen kanssa, kuinka vaikeaa on toteuttaa solidaarisuuden, rehellisyyden ja syrjimättömyyden periaatteita. Hyvä esimerkki tästä on energiapolitiikka, jossa Puola määrättiin toteuttamaan sen energia-alan romuttavia toimenpiteitä lain voimalla ja mainittujen periaatteiden vastaisesti.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, olemme juuri hyväksyneet suurella enemmistöllä, joskin minä ja joukko muita jäseniä äänestimme vastaan, mietinnön, jolla tässä toimielimessä otetaan käyttöön lippu, hymni, tunnuslause ja juhlapäivä, toisin sanoen kaikki oikean valtion tunnukset tai "hepenet". Alankomaalainen kabareetaiteilija Wim Sonneveld, joka itse asiassa sopisi varsin hyvin tänne parlamenttiin, sanoisi tästä *nou breekt m'n klomp*, "tämä on kaiken huippu".

Muistutan kuitenkin, ettei ole kovin kauan siitä, kun Alankomaiden ja Ranskan hylättyä Euroopan perustuslain siitä poistettiin huolellisesti tunnusten käyttöä koskevat säännökset, eikä niitä enää sisällytetty Lissabonin sopimukseen, koska tajuttiin, etteivät kansalaiset halua niitä. Nyt parlamentti hyväksyy ne taas ja jopa väittää tekstissä, että ne on hyväksyttävä, jotta kansalaisille lähetetään selvä poliittinen viesti. Mikä kyyninen vitsi! Euroopan etuoikeutettujen nomenklatuura jatkaa marssiaan, mutta Euroopan kansalaiset lakkasivat seuraamasta heitä jo kauan sitten.

Philip Claeys (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, keskustelussa Carlos Carnero Gonzálezin mietinnöstä tuntui hetimitä, että keskustelimme EU:n tunnuksista emmekä niiden sisällyttämisestä parlamentin työjärjestykseen. Juuri nyt keskustelu ei koske tunnuksia, vaikka voin hyvin kuvitella, että monilla on kysymyksiä toukokuun 9. päivänä vietettävästä Eurooppa-päivästä. Kyse on kuitenkin siitä, että ensin luvattiin, että eurooppalaisen supervaltion ulkoisia tunnuksia ei sisällytetä Lissabonin sopimukseen, jonka useimmat jäsenvaltiot ovat ratifioineet, ja nyt ne yhtäkkiä sisällytetään ja kirjataan Euroopan parlamentin työjärjestykseen. Tämä on yksinkertaisesti äänestäjien, EU:n kansalaisten, halveksimista. Olemme Brysselin norsunluutorneissa taas kerran onnistuneet etäännyttämään itseme yhä kauemmaksi jäsenvaltioiden kansalaisista. Tämä on surullista.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, meitä kehoitetaan yleensä pitämään nationalismia mielivaltaisena, ohimenevänä ja hieman epäilyttävänä – mutta kun kyseessä on euronationalismi, otamme tyystin toisen asenteen ja ihannoimme valtion tunnuksia ja koristeita, lippua, hymniä, kansallispäivää ja kaikkea muuta.

Vastustan erityisesti Beethovenin yhdeksännen sinfonian ryöstämistä EU:n hymniksi, jota meidän nyt odotetaan kuuntelevan asennossa seisten. Pelkään, että se vaikuttaa minuun suurin piirtein samoin kuin Kellopeli Appelsiini -elokuvan päähenkilöön Alexiin, ja samoista syistä, nimittäin koska se herättää ikäviä mielleyhtymiä.

Tärkein sanomani on kuitenkin tämä: ainoa ja varsin itsestään selvä muutos, joka Euroopan perustuslakiin tehtiin, kun se muutettiin Lissabonin sopimukseksi, oli Euroopan kansallisten tunnusten poistaminen.

Palauttamalla ne yksipuolisesti tämä ikääntyvä ja raihmainen parlamentti näyttää maksaläikkäistä keskisormea äänestäjille, jotka hylkäsivät Euroopan perustuslain.

Jos haluatte, että nämä tunnukset ovat sitovia, teidän on uskallettava alistaa ne kansanäänestykseen. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Roger Helmer (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin Carlos Carnero Gonzálezin mietintöä vastaan, jolla on tarkoitus ottaa parlamentissa uudelleen laajemmassa mitassa käyttöön EU:n lippu ja hymni.

Kotimaassani kansalaisille kerrottiin, että Lissabonin sopimus oli niin erilainen Euroopan perustuslakiin verrattuna, ettei kansanäänestykseen enää ollut aihetta, mutta ainoa merkittävä ero, jonka perustuslain ja Lissabonin sopimuksen välillä huomaa, on näiden valtion koristeiden poistaminen. Nyt parlamentti yrittää palauttaa ne.

Tämä osoittaa kuvaavasti, millaiselle huijaukselle koko Eurooppa-hanke perustuu. Se kuvaa sitä äärimmäistä halveksuntaa, jolla me parlamentin jäsenet suhtaudumme yleiseen mielipiteeseen ja kohtelemme meidät tänne valinnoita äänestäjiä. Meidän on nyt järjestettävä kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta kokonaisuudessaan.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä mahdollisuudesta esittää äänestysesitykseni tästä erittäin tärkeästä aiheesta.

Edellisten puhujien tavoin olen pannut merkille sen kaksinaamaisuuden, jota Eurooppa-hankkeen kannattajat usein osoittavat. Meille sanottiin esimerkiksi, että Lissabonin sopimus kaatuu, jos yksikin valtio äänestää sitä vastaan. Kun ranskalaiset ja alankomaalaiset sitten äänestivät "ei", meille kerrottiin, että useimmat valtiot haluavat itse asiassa jatkaa, joten me jatkamme.

Kun Irlanti hylkäsi Lissabonin sopimuksen, meille kerrottiin, että meidän on löydettävä keino saada irlantilaiset äänestämään uudelleen kunnes he äänestävät oikein, sen sijaan että olisi hyväksytty tämän merkinneen lopullista naulaa Lissabonin sopimuksen arkkuun. On vielä yksi esimerkki. Meille kerrottiin, että Lissabonin sopimus on täysin erilainen kuin perustuslaki. "Katsokaa itse", meille sanottiin, "olemme muuttaneet kirjasininkoa ja vaihtaneet kappaleiden paikkoja, se on nyt täysin erilainen ja lisäksi olemme poistaneet siitä Euroopan unionin tunnuksia." Me varoitimme, että tämä ei kauan kestäisi. Hankkeen kannattajat löytäisivät keinon palauttaa tunnuksia. Juuri näin on tapahtunut.

Pyydän niitä teistä, jotka kannattavat Eurooppa-hanketta, olemaan rehellisiä äänestäjiä kohtaan ja riittävän rohkeita järjestämään asiasta kansanäänestys.

Mietintö: Seeber (A6-0362/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Ilmastomuutos näyttäisi ilmenevän Keski-Euroopassa lähinnä sateiden jakautumisen jyrkkänä muuttumisena. Pitkää kuivuutta seurasivat rankkasateet. Kuivuudet ja tulvat voivat aiheuttaa miljardivahinkoja. Tämä on osoitus siitä, että ilmastomuutos on todella alkanut. EU:n ilmastopolitiikassa on käsiteltävä vahinkojen lievittämistä, katastrofien ehkäisemistä ja keinoja hidastaa ilmastomuutosta. Meidän on kehitettävä vedenvarastointi- ja kastelujärjestelmiä, ja kaupungeissa ja maaseudulla on pidettävä sadevesivarastoja, jotta meillä on vettä kuivuuden aikana. Tämä on erityisen tärkeää Alfvöldin alueella Unkarissa. Euroopan unionin on yhteisön toimenpiteenä parannettava vesihuoltoa, ja tähän olisi seuraavasta talousarviosta myönnettävä riittävästi Euroopan unionin rahoitusta.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, äänestin tätä mietintöä vastaan, koska se on huono mietintö. Ilmastomuutos on kokonaisvaltainen aihe, ja veden niukkuus on myös kysymys, joka vaikuttaa alueisiin ja edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Mietinnöstä saa sen vaikutelman, että ainoa ratkaisu on säästää hanoista tulevaa juoksevaa vettä ja kaupunkiemme vesijohdoissa olevaa vettä. Tämä on vähättelevä, epäjärjestelmällinen ja kestävä lähestymistapa. Vastustin mietintöä, vaikka se sisältää eräitä hyviä näkökohtia, kuten että veden on oltava kaikille yhteistä tai että meidän on jaettava resursseja ja että alueiden on oltava solidaarisia keskenään.

Olen kuitenkin Gyula Hegyin kanssa samaa mieltä siitä, että meidän on ryhdyttävä toimiin maan suhteen. Uudessa lähestymistavassa vettä säästetään maalla uusien patojen, uuden jokien sääntelyn, katastrofien ennaltaehkäisyn sekä uusien käytänteiden mahdollistavien maatalousstrategioiden avulla ja luonnollisesti tarvittaessa jokien virtausta muuttamalla.

Sosiaaliset ja taloudelliset seikat vaikuttavat kansalaisten elämään ja maailmassa vallitsevaan elintarvikepulaan. Tämä olisi pitänyt ottaa tässä päätöslauselmaesityksessä huomioon.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). - (FR) Arvoisa puhemies, äänestin Richard Seeberin mietinnön puolesta sen ansioiden vuoksi. Kiitän niitä, joiden ansiosta ehdottamani tarkistukset hyväksyttiin.

Yksi asia minua kuitenkin huolestuttaa: se koskee maaperän ja pohjaveden pilaantumista maataloudessa käytettävien vaarallisten aineiden vuoksi. Näin on tapahtunut Ranskan merentakaisilla alueilla, varsinkin Martiniquella ja Guadeloupella, hyvin pitkäikäisen kloridekonimolekyylin vuoksi. Tätä saastuttavaa ainetta, joka kiellettiin Euroopassa lähes 30 vuotta sitten, käytettiin Ranskan merentakaisilla alueilla vuoteen 1997 asti.

Tänään tämä saaste uhkaa aiheuttaa vakavia kansanterveysongelmia ja haitata talouskehitystä, ja lisäksi ainakin Martiniquella on sen vuoksi mahdotonta saavuttaa 23. lokakuuta 2000 annetussa vesipuitteidirektiivissä asetettuja tavoitteita.

Myöntääkö Euroopan komissio vihdoin, että eräät jäsenvaltiot rikkovat sen direktiivejä ympäristön ja terveyden kaltaisilla hyvin herkällä aloilla?

Mietintö: van den Burg ja Dăianu (A6-0359/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluan oikaista äänestykseni Ieke van den Burgin mietintöön ehdotettujen tarkistusten 3 ja 9 suhteen. Äänestin erehdyksessä niitä vastaan, mutta tarkoitukseni oli äänestää niiden puolesta. Miksi? Katson, että pääomavaatimuksia koskevassa ehdotuksessa voitaisiin määrätä, että alullepanevien luottolaitosten on sisällytettävä osa arvopaperistetuista tuotteistaan taseeseensa, asettaa alullepaneville luottolaitoksille pääomavaatimuksia tai harkita muita keinoja varmistaa sijoittajien ja alullepanevien luottolaitosten riittävät edut. Katson myös, että luottoluokituslaitosten ehdottamat itsesääntelyratkaisut saattavat osoittautua riittämättömiksi, kun otetaan huomioon niiden keskeinen rooli rahoitusjärjestelmässä.

Puhemies. - (FR) Teille jäi neljä sekuntia ylimääräistä aikaa seuraavaa kertaa varten.

Mietintö: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten juuri olemme saaneet kuulla, että uudistuksen vastustajat elävät menneisyydessä. Me haluamme muotoilla tulevaisuutta! Uudistuksen vastustajien pitäisi pysyä kotonaan kansallisvaltioissa ja tukea niitä, jotka työskentelevät Euroopan hyväksi.

Alojz Peterle ilmaisi asian tyhjentävästi: haluamme kansalaisten elävän pitkään ja terveinä. Tästä syystä olemme työskennelleet aktiivisesti iästä johtuvien sairauksien parissa EU:n seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa. Nyt on tullut aika antaa pk-yrityksiä tukevalla aloitteella voimakasta tukea freelance-työntekijöille, itsenäisille ammatinharjoittajille ja yhdenmiehenyrityksille, jotta myös ne voivat toimia aktiivisesti terveysalan markkinoilla ja antaa siten kansalaisille tulevaisuudessa enemmän valinnanvaraa ja mahdollisuus valita itse niin määrällisesti kuin laadullisesti paras ratkaisu.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Leinen (A6-0372/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. - (FR) Äänestin päätöksen puolesta, jolla hyväksytään EU-asioita koskevan komission viestinnän tärkeimpiä näkökohtia koskeva kehys ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä”. Sen tarkoituksena on luoda puitteet, joilla vahvistetaan hyvin monenlaisia viestinnän elementtejä sisällyttämällä ne eurooppalaista viestintäpolitiikkaa koskevalla valkoisella kirjalla käynnistettyyn laajempaan rakenteeseen. Valkoisessa kirjassa kannatetaan vastavuoroista viestintää, jolle on tyypillistä kansalaisten osallistuminen sekä K-suunnitelma (”kansanvalta, kuunteleminen ja keskustelu”).

On tärkeää huomata, että tällä viestinnällä, jonka komissio käynnisti sen jälkeen, kun luonnos perustuslakisopimukseksi ei onnistunut virittämään keskustelua unionin demokraattisten toimielinten ja kansalaisten suhteista, ei ilmeisesti ole saavutettu sille asetettuja tavoitteita. K-suunnitelma on epäonnistunut: miten voisi olla kansanvaltaa ilman kuuntelemista ja kuuntelemista ilman keskustelua? On selvää, että tällä ei juuri kurota umpeen sitä valtavaa kuilua, joka on avautunut kansalaisten, jotka eivät enää ymmärrä Euroopan yhdentymisen merkitystä, ja toimielinten, joista on tullut liian käsittämättömiä, väliin. Voimme vain toivoa, että tämä uusi yritys toimielinten välisen sopimuksen aikaansaamiseksi mahdollistaa etenemisen asiassa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. - (SV) Meillä ei ole mitään sitä vastaan, että jäsenvaltioiden kansalaisille tiedotetaan ja heitä valistetaan objektiivisesti ja asiallisesti EU:n yhteistyöstä. Se ei kuitenkaan saa olla propagandaa nykyistäkin ylikansallisemmän hallinnon käyttöönoton puolesta unionissa.

Yhteisessä julkilausumassa EU-asioita koskevasta viestinnästä, jota mietinnössä käsitellään, mainitaan useita EU:n ohjelmia, kuten ”K-suunnitelma” ja ”Kansalaisten Eurooppa”, joihin Junilistan-puolue suhtautuu erittäin kriittisesti. Julkilausumassa ylistetään EU:n tason puolueita ja niihin liittyviä poliittisia säätioitä, joiden Junilistan-puolueen mielestä on rakennuttava alhaalta käsin jäsenvaltioiden kansallisista puolueista eikä ylhäältä EU:n byrokratiasta.

Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan. Katsomme, että viestintää EU-asioista koskeva yhteinen julkilausuma olisi pitänyt laatia toisella tavoin ja että siinä olisi pitänyt korostaa asiapohjaista tiedotusta ja valistusta sekä avointa keskustelua, johon myös sellaiset poliittiset voimat voivat osallistua, jotka haluavat Eurooppaan hallitustenvälistä yhteistyötä eivätkä Euroopan Yhdysvaltoja.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. - (PT) Taas yksi ”tyypillinen” mietintö...

Vaikka mietinnössä todetaan, että ”viestintä on tärkeä osa sekä edustuksellista että osallistuvaa demokratiaa”, siinä ollaan itse asiassa ”huolestuneita” – mikä on kaunein tapa ilmaista asia – niiden kansanäänestysten tuloksista, joilla hylättiin ehdotettu, nyt Lissabonin sopimuksena tunnettu sopimus, ja varsinkin Irlannissa pidetystä kansanäänestyksestä.

Tämän mukaisesti parlamentin enemmistö on päättänyt hyväksyä yhteisen julkilausuman ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä”. Siinä kolme EU:n toimielintä (neuvosto, Euroopan komissio ja parlamentti) sopivat propagandaristirekistä – ja on syytä huomata, että se jatkuu tulevien Euroopan parlamentin vaalien läpi – sen olettamuksen pohjalta, että kansanäänestysten osoittama lisääntyvä tietoisuus ja vastustus EU:n politiikan taustalla olevia luokkatekijöitä ja merkittäviä etuja kohtaan voidaan voittaa ohjaamalla ja valvomalla sitä, mitä asioita tiedotusvälineissä käsitellään.

Itse asiassa tämä on yritys katkea EU:n politiikan ja päätöksenteon todellinen sisältö, jos tämä on ristiriidassa EU:n eri jäsenvaltioiden työntekijöiden ja muiden sosiaaliryhmien etujen kanssa.

Käyttämällä demagogisesti sanoja ”demokratia” ja ”viestintä” mietinnöllä yritetään todellisuudessa asettaa ne kyseenalaisiksi.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani kannatamme EU:n politiikkaa ja toimielimiä koskevaa asiallista tiedottamista ja avoimuuden lisäämistä.

Nykyisissä taloudellisissa ja rahoituksellisissa olosuhteissa me katsomme kuitenkin, että EU:lla on kiireellisempiä ja tärkeämpiä tehtäviä.

Tästä syystä olemme päättäneet äänestää tyhjää tästä mietinnöstä.

Mietintö: Marinescu (A6-0343/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LV) Tämä pöytäkirja on 25 jäsenvaltion EU:n kanssa tehdyn sopimuksen ”looginen jatko”. Koska tässä pöytäkirjassa käytetään samoja oikeusperustoja kuin edellisessä (10-jäsenisen EU:n kanssa tehdystä) pöytäkirjassa, siinä annetaan Sveitsille oikeus jatkaa määrällisten rajoitusten soveltamista Romaniasta ja Bulgariasta tuleviin työntekijöihin ja itsenäisiin ammatinharjoittajiin, jotta kummankin maan kansalaisten pääsyä Sveitsin työmarkkinoille voidaan helpottaa asteittain lisäämällä määrää vuosittain.

Katson, että sopimuksen laajentaminen koskemaan Romaniaa ja Bulgariaa lisää kilpailua Sveitsin työmarkkinoilla, helpottaa sveitsiläisten työntekijöiden lähettämistä näihin maihin, parantaa romanialaisten ja bulgarialaisten työntekijöiden työhönottomahdollisuuksia ja avaa Sveitsille myös tulevia vientimarkkinoita.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä aloitetta, jolla on tarkoitus jälleen kerran laajentaa Sveitsin ja EU:n välillä henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta (kesäkuussa 2002) tehtyä sopimusta käsittämään Romanian ja Bulgarian.

Näin epäilemättä edistetään uusien työ- ja investointimahdollisuuksien syntymistä sekä kaikkien asianomaisten maiden talouskasvua varsinkin lisäämällä niiden välisen kaupan määrää.

Suunnitteilla on erityisiä, enintään seitsemän vuotta kestäviä siirtymäkausia, joiden aikana Sveitsillä on oikeus jatkaa määrällisten rajoitusten soveltamista Romaniasta ja Bulgariasta tuleviin työntekijöihin ja itsenäisiin ammatinharjoittajiin, jotta kummankin maan kansalaisten pääsyä Sveitsin työmarkkinoille voidaan helpottaa asteittain lisäämällä näiden uusien työntekijöiden määrää vuosittain kuitenkin riippuen Sveitsin markkinoiden tarpeista ja työllisyysluvuista.

Myös Romania ja Bulgaria voivat soveltaa samoja määrällisiä rajoituksia Sveitsin kansalaisiin samojen siirtymäkausien ajan.

Tämän ajan jälkeen kiintiöt voidaan ottaa uudelleen käyttöön vain, jos suojalausekkeessa säädetyt tarvittavat ehdot täyttyvät. Se on voimassa vain vuoteen 2019 asti.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatin äänestyksessä mietintöä neuvoston päätöksestä Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta (9116/2008 – C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC)).

Esittelijä Marian-Jean Marinescu kannattaa varauksetta sopimuksen soveltamisalan laajentamista. Hän huomauttaa perustellusti, että tämä muodostaa valtavan mahdollisuuden yhtäältä Sveitsille ja toisaalta Romanian ja Bulgarialle. Tällä toimenpiteellä myös levitetään Euroopan unionin talouskasvuun ja työllisyyden lisääntymiseen perustuvaa politiikkaa.

Kuten esittelijä Marinescu totesi, se, että saavutettu ratkaisu poikkeaa ajallisesti aiemmasta 10-jäsenistä EU:ta koskeneesta sopimuksesta, on huolestuttavaa. Olen täysin samaa mieltä siitä, että Romaniaa ja Bulgariaa koskevan siirtymäkauden pidentäminen on kielteinen toimenpide.

On tärkeää pitää tämä kaikki mielessä ja pyrkiä nopeaan ratifiointi- ja täytäntöönpanoprosessiin välittömästi vuoden 2009 kansanäänestyksen jälkeen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Sveitsissä järjestetään 8. helmikuuta 2009 kansanäänestys Euroopan unionin kanssa tehdyn vapaata liikkuvuutta koskevan sopimuksen laajentamisesta ja Romanian ja Bulgarian sisällyttämisestä siihen.

Joidenkin sveitsiläisten puolueiden mukaan kansanäänestyksen tavoitteena on pysäyttää ”valtava hallitsematon muuttoliike” Romaniasta ja Bulgariasta. Sveitsi järjesti vastaavan kansanäänestyksen myös syyskuussa 2005 vuoden 2004 laajentumisen jälkeen. Tuolloin kansanäänestyksen tulos oli onneksi myönteinen.

Emme saa kiistää kunkin valtion oikeutta järjestää kansanäänestyksiä; katson kuitenkin, että kansanäänestyksen tuloksesta huolimatta jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että Euroopan unioni on yhtenäinen.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Marian-Jean Marinescun suosituksen (A6-0343/2008) puolesta seuraavista syistä:

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 45 artiklan mukaan ”jokaisella unionin kansalaisella on oikeus vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella”, ja Rooman sopimuksessa vuodelta 1957 todetaan, että ”kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä”.

On luonnollista, että sekä Romania että Bulgaria uusina Euroopan unionin jäsenvaltioina osallistuvat sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja Sveitsin henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tekemään sopimukseen voidakseen nauttia sen määräyksistä ja samoista oikeuksista kuin kaikki Euroopan valtiot. Muutoin emme voisi puhua Maastrichtin sopimuksen (1993) mukaisesta todellisesta ”Euroopan unionin kansalaisuudesta”.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Marian-Jean Marinescun mietinnön puolesta, joka koskee Sveitsin ja EU:n henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tekemän sopimuksen laajentamista koskemaan 1. tammikuuta 2007 Euroopan unionin jäseniksi liittyneitä Romaniaa ja Bulgariaa.

Esittelijän tavoin uskon, että tämä laajentaminen tuo molemmille osapuolille taloudellisia etuja lisäämällä työllisyyttä, avaamalla vientimarkkinoita ja siten lisäämällä kauppaa ja talouskasvua. Samalla kuitenkin säilytetään Sveitsin oikeus soveltaa jo edellisessä pöytäkirjassa (EU-10) säädettyjä siirtymäkauden toimenpiteitä, tosin tarvittavin mukautuksin.

Mietintö: Romagnoli (A6-0360/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LV) Tämän ehdotuksen tavoitteena on toteuttaa jo edellisissä lainsäädäntövälineissä sovittuja periaatteita kytkemällä sähköisesti yhteen kansalliset rekisterit. Tähän asti sähköisen yhteyden puuttuminen on estänyt eurooppalaisen rikosrekisterijärjestelmän tehokkaan toiminnan. Ehdotus on tarkoitettu täydentämään tekniseltä ja tietotekniseltä kannalta edellisillä lainsäädäntövälineillä luotua järjestelmää. Peruseriaatteet eivät kuitenkaan muutu: viitekohtana pysyy jäsenvaltio, jonka kansalaisuus tuomitulla on; tiedot säilytetään kansallisissa keskusrekistereissä, eivätkä muiden jäsenvaltioiden rekisterit saa niitä käyttöönsä suoraan; jäsenvaltiot hallinnoivat ja päivittävät omia tietopankkejaan.

Hyväksymällä tämän säädöksen 27 jäsenvaltiota, joilla kaikilla on tällä hetkellä omat oikeudelliset-sosiaaliset herkat kohtansa, löytäisivät yhteisen kosketuspinnan.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan komissio on ehdottanut vuodesta 2005 alkaen erilaisia lainsäädäntöaloitteita, joilla säänneltäisiin ja helpotettaisiin rikosrekisteritietojen vaihtoa ja korvattaisiin vuonna 1959 tehtyyn Euroopan neuvoston yleissopimukseen perustuva hidas ja tehoton järjestelmä.

Ensimmäinen edistysaskel otettiin rikosrekisteritietojen vaihtamisesta vuonna 2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä, jolla etenkin lyhennettiin tietojen toimitusaikoja.

Vuonna 2007 neuvosto pääsi poliittiseen yhteisymmärrykseen puitepäätyöstä, jolla on tarkoitus varmistaa, että jokainen jäsenvaltio voi vastata mahdollisimman täydellisesti ja totuudenmukaisesti sen kansalaisia koskeviin rikosrekisteritietopyyntöihin.

Käsillä olevalla aloitteella ei ole tarkoitus muuttaa puitepäätyksen peruseriaatteita vaan täydentää niitä. Sen tavoitteena on perustaa tietokoneperusteinen järjestelmä tuomioita koskevien tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä, toisin sanoen eurooppalainen rikosrekisteritietojärjestelmä (ECRIS).

Jäsenvaltioiden 27 erilaista oikeusjärjestystä omine oikeudellis-sosiaalisine herkkine kohtineen säilyvät, mutta tavoitteena on löytää yhteinen kosketuspinta, joka mahdollistaa järjestelmän soveltamisen käytännössä.

Tässä yhteydessä nähdään taas selvästi, että riittävän tietosuojan varmistamiseksi on kiireesti tarpeen hyväksyä kolmannessa pilarissa tietosuojaa koskeva puitepäätyös, jota olen toistuvasti vaatinut.

Gérard Deprez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin ECRIS-järjestelmää koskevan mietinnön puolesta, koska tämän hämähän lyhenteen takana piilee kansallisten rikosrekistereiden verkostoitumisen kannalta keskeinen tekijä.

Tahdon tehdä aivan selväksi, että emme ole luomassa ylikansallista keskitettyä tietokantaa. Kukin jäsenvaltio hallinnoi edelleen keskitetysti tietoja omista kansalaisistaan; kunkin valtion keskushallinto on ainoa taho, jolla on mahdollisuus käyttää eurooppalaisia yhteenliitettyjä rikosrekistereitä.

Kansallisilla oikeusviranomaisilla ei siis ole pääsyä eurooppalaiseen rikosrekisteriin, vaan niiden on itsekkin osoitettava tietopyynnot oman maansa keskusrikosrekisteriin, joka toimittaa sen eteenpäin.

Tähän asti eurooppalainen rikosrekisterijärjestelmä ei ole toiminut tehokkaasti. Meillä on toki vuonna 2006 käynnistetty pilottihanke, jossa ovat mukana Belgia, Tšekin tasavalta, Ranska, Saksa, Luxemburg ja Espanja. Koska hanke on ollut onnistunut, muitakin maita on liittynyt siihen.

Samoin meillä on ollut päätös rikosrekisteritietojen vaihdon järjestämisestä ja sisällöstä jäsenvaltioiden välillä.

Meiltä on kuitenkin puuttunut teksti, jolla tämä sähköinen yhteenkytkentä järjestetään teknisellä tasolla.

Nyt tämä on saavutettu ECRIS-järjestelmällä, joka osoittaa, että uusi teknologia helpottaa oikeusalan jokapäiväistä toimintaa unionissa.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Luca Romagnolin mietintö ansaitsee parlamentin tuen, koska se merkitsee todellista edistystä jäsenvaltioiden välisessä oikeusasioita koskevassa yhteistyössä. Menneisyydessä on ollut liian monta tapausta, joissa muussa kuin kotijäsenvaltiossaan asuvien vakaviin rikoksiin syyllistyneiden rikollisten rikosrekisteritietoja ei ole toimitettu syyttäjänvirastoille. Michel Fourniret'n tapaus Belgiassa on tästä surullisin esimerkki.

Yhdenmukaistetun eurooppalaisen rikosrekisterijärjestelmän perustaminen on hyvä ajatus, luonnollisesti sillä ehdolla, että kaikkien perusoikeudet taataan. Tässä suhteessa se, että eräissä jäsenvaltioissa "rasisminvastaiset lait", joissa määrätään vankeusrangaistuksia, rajoittavat vakavasti ilmaisunvapautta, saattaa olla ongelma. Mieliänteilmauksien kriminalisointi menee esimerkiksi Belgiassa paljon pidemmälle kuin Italiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, joissa ilmaisunvapautta todella kunnioitetaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kyseessä on kuulemismenettely, jonka on määrä johtaa yksimielisyyteen ehdotuksesta perustaa eurooppalainen rikosrekisteritietojärjestelmä (ECRIS), joka merkitsee tietokoneperusteista tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä.

Komission mukaan keskeisenä tavoitteena on "vahvistaa Euroopan turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta" ja se, että "aiempia tuomioita koskevat tiedot liikkuvat tuomareiden, syyttäjien ja poliisiviranomaisten välillä".

Kuten todettu, "tämä tavoite edellyttää, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat järjestelmällisesti kansallisia rikosrekisteritietoja siten, että voidaan taata tietojenvaihdon tehokkuus ja tietojen keskinäinen ymmärrettävyys."

Me katsomme, että jäsenvaltion kansalaisia koskevien rikosrekisteritietojen toimittamisen toiseen jäsenvaltioon on tarvittaessa tapahduttava asianomaisten osapuolien (kahdenvälisen) yhteistyön pohjalta. Mietinnössä asetetaan kuitenkin jäsenvaltioille velvoitteita, jotka merkitsevät paljon meidän suosittelemaamme

jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä pidemmälle menevää oikeus- ja sisäasioiden "yhteisöllistämistä". Muun muassa tämä on kysymys, jonka soveltamisalaa ja seurauksia olisi arvioitava.

Ymmärrämme luonnollisesti, että mekanismeja rikosrekisteritietojen vastavuoroiseksi vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä tarvitaan, mutta asiaa on arvioitava tapauskohtaisesti ja yhteistyön puitteissa.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Kollegamme laatima mietintö merkitsee todellista edistysaskelta rikosrekisteritietojen vaihdon järjestämisessä ja sisällössä jäsenvaltioiden välillä.

On selvä, että sellaisia ihmisiä kuin vastenmielinen pedofiili Michel Fourniret, joka pystyi terrorisoimaan ihmisiä Ranskassa ja sitten Belgiassa, koska hänen rikosrekisteritietojaan ei toimitettu maasta toiseen, saattaa vielä olla olemassa. Tällaiset hirviöt, murhaajat, roistot ja varkaat eivät voi pakoilla oikeutta eri valtioiden kansallisten tietokantojen avoimuuden puutteen takana.

Näistä pakottavista syistä me kannatamme eurooppalaisen rikosrekisterijärjestelmän perustamista, kunhan siinä taataan kaikkien henkilöiden perusvapaudet. Tarkoitetaan erityisesti ilmaisuvapauden välttämätöntä suojelua sekä sellaisten mielipiteiden kriminalisointia, jotka eivät ole Euroopan unioniin myönteisesti suhtautuvien dogmien ja poliittisesti korrektien diktatuurin mukaisia.

Rikosrekisterien sähköinen yhteenliittäminen edellyttää myös tärkeitä varotoimia, kuten vaihdetun tiedon eheyden ja aitouden takaamista ja sen päivittämisen varmistamista. Tämä järjestelmä on vasta alkuvaiheessaan: siksi meidän on oltava valppaita ja varovaisia.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin ehdotuksesta neuvoston päätökseksi eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustamisesta puitepäätöksen 2008/XX/YOS 11 artiklan mukaisesti (KOM(2008)0332 – C6-0216/2008 – 2008/0101(CNS)) laaditun mietinnön puolesta.

Esittelijä Luca Romagnoli painottaa aivan oikein, että ehdotuksella on tarkoitus toteuttaa jo sovittuja periaatteita ja säätää täytäntöönpanotoimenpiteistä, ei määrittää periaatteita uudelleen.

On erittäin tärkeää perustaa sähköinen viestintäjärjestelmä, jotta tiedonsiirto eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän puitteissa tehostuu. Nykyisin tiedonsiirto kestää liian kauan. Tämän päivän maailmassa tiedonsiirron nopeus on kuitenkin menestyksen kannalta ratkaisevaa.

Seuraavat seikat on pidettävä mielessä:

– Järjestelmän onnistumisen takaamiseksi tuomioistuimille on pyrittävä antamaan hakuvälineet.

– S-TESTA-järjestelmä, jolla taataan verkkojen turvallisuus, on tietosuojan kannalta erittäin tärkeä.

On huomautettu, että ehdotettu oikeusperusta ei ole asianmukainen. Tämä on huolestuttavaa, ja asia tulisi tarkistaa asianomaisten perussopimusten perusteella.

Katson, että mietintö olisi hyväksyttävä ja että päätökset olisi pyrittävä panemaan täytäntöön jäsenvaltioissa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Rajatylittävän rikollisuuden lisääntyessä jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on entistään tärkeämpää. Emme myöskään saa unohtaa, että rikosta, josta yhdessä valtiossa tuomitaan ankaria rangaistuksia, saatetaan toisessa valtiossa pitää vähäisenä rikkomuksena. Tämä meidän on syytä pitää mielessä. On myös tärkeää noudattaa tietosuojavaatimuksia ja vaalia sekä syytettyjen että uhrien oikeuksia. Vaikuttaa siltä, että nämä asiat taataan käsiteltävänä olevassa mietinnössä, ja tästä syystä äänestin sen puolesta.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska katson, että sillä on tärkeä rooli eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän täytäntöönpanossa, sillä sen avulla luodaan tekniset ja käytännön välineet jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa varten.

Katson kuitenkin, että tekstiä, josta äänestettiin, voidaan parantaa tulevaisuudessa (julkishallintojen S-TESTA-viestintäverkon väliaikaisen käytön jälkeen) käyttämällä Euroopan oikeudellisen verkoston viestintäjärjestelmää seuraavista syistä:

– Hyväksymällä Kaufmannin mietinnön Euroopan parlamentti tuki uudenaikaisen ja turvallisen televiestintäverkon luomista Euroopan oikeudelliselle verkostolle.

– Rikosrekisteritiedot ovat yksi oikeutta jäsenvaltioissa edistävän Euroopan oikeudellisen verkoston toimialaan kuuluvista aiheista.

– Yhtä viestintäverkkoa käyttämällä voidaan saada aikaan merkittäviä säästöjä.

– Käyttämällä yhtä oikeudellisuonteista viestintäjärjestelmää kaikki sidosryhmät saavat tarvittavat tiedot käyttöönsä nopeasti, turvallisesti, yhtenäisesti ja helposti.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittiläiset konservatiivit äänestivät tätä ehdotusta vastaan, koska sillä lisätään kansallisten viranomaisten mahdollisuuksia kerätä rikosrekisteritietoja ilman kunnollista valvontaa. Me kannatamme edelleen hallitusten välistä yhteistyötä rikosoikeudellisissa asioissa, mutta emme automaattista oikeutta saada tällaisia tietoja.

Mietintö: Panzeri (A6-0365/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme päättäneet äänestää pimeän työn torjuntaa käsittelevän mietinnön (A6-0365/2008) puolesta. Mietintö sisältää monia tärkeitä näkökohtia, kuten alihankkijoita käyttävän yrityksen vastuu alihankkijoiden sääntöjenvastaisuuksista. Mietinnössä vastustetaan myös tapaa, jolla yhteisöjen tuomioistuin on viime aikoina tulkinnut työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltion annettua direktiiviä.

Kokonaisuutena mietintö on näin ollen hyvä, mutta haluamme selventää, että verotuspolitiikka ja ennen kaikkea verotuksen tasosta päättäminen kuuluu jäsenvaltioiden päätäntävaltaan. Näistä mietinnön osista ei kuitenkaan ollut mahdollista äänestää erikseen.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin italialaisen kollegani Pier Antonio Panzerin Euroopan komission tiedonannon pohjalta laatiman, pimeän työn torjunnan tehostamista koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta. Siinä suositellaan pimeän talouden vastaista taistelua, sillä se uhkaa taloutta kokonaisuudessaan, jättää työntekijät vaille suojelua, on kuluttajille haitallista ja pienentää verotuloja sekä johtaa epäterveeseen kilpailuun yritysten välillä.

On tärkeää erottaa selvästi toisistaan rikollinen tai laiton toiminta sekä työ, joka on laillista mutta jota ei ilmoiteta viranomaisille eli joka ei noudata erilaisia sääntelyrajoitteita, erityisesti velvollisuutta maksaa sosiaaliturvamaksuja ja veroja. Valvontaa on luonnollisesti tehostettava. Meidän on kuitenkin edelleen kevennettävä työvoiman verotusta kunkin valtion tilanteen mukaan parantamalla julkisen talouden laatua. On tärkeää yksinkertaistaa verotus- ja sosiaaliturvajärjestelmien hallinnollista monimutkaisuutta, joka saattaa kannustaa erityisesti itsenäisiä ammatinharjoittajia ja pienyrityksiä pimeään työhön.

Meidän on kiireesti tutkittava mahdollisuuksia perustaa työtarkastajien ja muiden petoksia seuraavien ja torjuvien elinten eurooppalainen yhteistyöfoorumi.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittiläiset konservatiivit kannattavat toimenpiteitä pimeän työn torjunnan tehostamiseksi, ja erityisesti eräitä mietinnössä mainittuja toimia – esimerkiksi niitä, joilla kannustetaan jäsenvaltioita keventämään työvoiman verotusta ja lisäämään laillisen työn etuja.

Mietinnössä on kuitenkin useita seikkoja, joita emme voi tukea.

Niitä ovat työsuojelutarkastusviranomaisten yhteisön tason koordinaatorakenteen perustaminen sekä työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltion annettun direktiivin 96/71/EY tarkistaminen. Brittiläiset konservatiivit katsovat, että direktiivi on pantava nykyistä paremmin toimeen, mutta se ei edellytä oikeudellisia muutoksia, jotka voisivat aiheuttaa hämmennystä työnantajien ja työntekijöiden keskuudessa. Näistä syistä äänestimme tyhjää.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin pimeän työn torjunnan tehostamista koskevan mietinnön puolesta, sillä pimeä työ on vakava ongelma koko yhteisön alueella. Pimeiden työmarkkinoiden leviäminen johtuu pääasiassa liiallisesta verotuksesta ja byrokratiasta, ja se aiheuttaa verotulojen huomattavaa pienentymistä ja johtaa siten epäsuorasti talousarvion alijäämäisyyteen.

Lisäksi työntekijöiden työhön ottaminen noudattamatta vaadittuja muodollisuuksia kannustaa myös epäterveeseen kilpailuun. Sen lisäksi, että viranomaisten tulisi kiinnittää enemmän huomiota työmarkkinoiden verotuksen keventämiseen ja byrokratian vähentämiseen, painotan tässä yhteydessä tarvetta kannustaa uusien työpaikkojen luomista ja ottaa käyttöön väliaikaista ja satunnaista työtä koskevat joustavat säännöt.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Toimivat työmarkkinat edellyttävät sekä hyvää lainsäädäntöä että tehokasta koordinoitua työmarkkinaosapuolten ja asianomaisten viranomaisten

välillä. Pimeä työ on vain yksi monista vakavista ongelmista, joihin työmarkkinaosapuolten on löydettävä ratkaisuja.

Pier Antonio Panzerin mietintö on täynnä hyvää tarkoittavia ja eräissä tapauksissa pitkälle meneviä neuvoja siitä, miten yksittäiset jäsenvaltiot voivat järjestää työmarkkinansa yleensä ja erityisesti ratkaista pimeän työn ongelman. Esittelijä muun muassa kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan verotus- ja sosiaaliturvajärjestelmien uudistamista sekä toteuttamaan yhteisiä toimia pimeän työn torjumiseksi. Esittelijä ehdottaa myös yhteistä lähestymistapaa EU:hun suuntautuvaan maahanmuuttoon ja että ”kaikkien jäsenvaltioissa toteutettujen talouspolitiikan, verotus- tai sosiaaliturvajärjestelmien uudistusten pitäisi olla yhtenäisiä ja niissä olisi otettava huomioon pimeän työn tärkeimmät syyt”.

Junilistan-puolue katsoo, että työmarkkinapolitiikka kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja olemme tästä syystä hyvin huolissamme siitä, että EU yrittää jatkuvasti lisätä vaikutusvaltaansa näissä kysymyksissä yksittäisten jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden kustannuksella. Näistä syistä Junilistan-puolue on päättänyt äänestää tätä mietintöä vastaan.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Pimeä työ on monimutkainen ja monitahoinen ilmiö. Siihen sisältyy taloudellisia, sosiaalisia, institutionaalisia ja jopa kulttuurisia ulottuvuuksia, ja se haittaa monia toimijoita. Kansalliset budjetit menettävät tuloja, joita niissä luonnollisesti tarvittaisiin menojen kattamiseen. Itse pimeän talouden työntekijöillä ei usein ole työntekijöille kuuluvia oikeuksia. Lisäksi nämä työntekijät altistuvat terveys- ja turvallisuusriskeille, eikä heillä ole juuri mahdollisuuksia kehittyä ammatillisesti.

Pimeä työ on ongelma myös sisämarkkinoiden kannalta. Se haittaa niiden toimintaa. Pimeän työn syyt vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen, ja siksi myös sen torjuntatoimenpiteiden on vaihdeltava vastaavasti. Yhdyn mietinnön tärkeimpiin näkökohtiin, joilla tämän ilmiön torjuntaa on määrä tehostaa. Tämän vuoksi kannatin Pier Antonio Panzerin mietintöä.

Haluan kuitenkin tehdä täysin selväksi, etten usko, että yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiin liittyvä direktiivin säännösten ehdotettu tarkistaminen on tehokas väline pimeän työn torjumiseksi. Aion johdonmukaisesti vastustaa kehotuksia muuttaa työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin säännöksiä.

Katson, että toiseen jäsenvaltioon lähetettyjen työntekijöiden pimeän työn torjunnassa riittää, että hallinnollista yhteistyötä tehostetaan ja vaihdetaan tietoja jäsenvaltioiden välillä.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Me katsomme, että pimeän työn lopettamiseksi on toteutettava tehokkaita toimenpiteitä.

Emme kuitenkaan voi hyväksyä esimerkiksi sitä, että yhteinen maahanmuuttopolitiikka olisi osa pimeän työn ongelman ratkaisua. Tästä syystä me äänestimme tyhjää lopullisessa äänestyksessä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Pimeä työ on ilmiö, joka haittaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita. Pimeä työ on yleisintä työvoimavaltaisilla ja usein matalapalkkaisilla aloilla, eikä sitä tekeillä työntekijöillä ole työsuhteturvaa, sosiaalietuuksia eikä työntekijöiden oikeuksia. EU:n ja sen jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimiin pimeän työn vähentämiseksi, ja näin ollen äänestin Pier Antonio Panzerin mietinnön puolesta.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) On erittäin tärkeää torjua pimeää työtä, varsinkin kun tämä talouden syöpä lisääntyy ja siten hillitsee kasvua ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla sosiaalisen polkumyynnin kautta. Tämän maanalaisen talouden ensimmäisiä uhreja ovat lailliset työntekijät, jäsenvaltioiden kansalaiset, joiden oikeutetut taloudelliset ja sosiaaliset oikeudet vaarantuvat.

Me voisimme kannattaa tätä mietintöä sen ansiosta, mitä siinä tuomitaan. Valitettavasti se tarjoaa vankkumattomille EU:n kannattajille taas yhden tilaisuuden käyttää suurimittaisen taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton vaihtoehtoa yhteiskunnallisena painostuskeinona: maahanmuuttoa heidän mukaansa Euroopan murtuneen talouden ja väestön auttamiseksi. Kehotus korvata laittoman työvoiman maahanmuutto ”laillisella” maahanmuutolla on perusteetonta tekopyhyyttä. Lisäksi se ei ole taloudellisesti, sosiaalisesti tai yhteiskunnallisesti järkevää.

Ranskan ja Euroopan ei tarvitse avata lisää ”laillisen maahanmuuton kanavia”, kun ne eivät edes pysty pysäyttämään laitonta maahanmuuttoa. Lisätäksemme kasvua ja ottaaksemme sisämarkkinat uudelleen hallintaamme meidän on palautettava kansalaisten luottamus perhesuuntautuneella ja syntyvyyttä edistävällä politiikalla, kehittämällä nuorten ja työttömien koulutusta ja ohjausta sekä asettamalla EU etusijalle ja suojelemalla sitä.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Äänestin tyhjää Pier Antonio Panzerin mietinnöstä ”Tehokkaammin pimeää työtä vastaan”. Vaikka mietinnössä on eräitä hyviä kohtia, katson, että sillä tuodaan taas Euroopan työmarkkinoille joustoturvan elementtejä oikotietä. Joustoturva antaa lisää joustavuutta työnantajille ja vähentää työntekijöiden turvaa. Sitä en voi kannattaa.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä on joukko ongelmia, kuten epätyyppillisten sopimusten ja joustoturvan edistäminen, joka saattaa heikentää vakinaisia työsopimuksia. Myös se, että mietintö sijoitetaan pahasti puutteellisen Lissabonin strategian viitekehykseen, on ongelma.

Eri kieliversioissa näyttää myös olevan ristiriitaisuuksia sen suhteen, mitä toiseen jäsenvaltioon työhön lähetetyistä työntekijöistä sanotaan.

Näistä puutteista huolimatta mietintö sisältää riittävästi myönteisiä seikkoja, jotta voin kannattaa sitä.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Noin 20 prosenttia Euroopassa tehtävästä työstä on pimeää. Se kaivaa maata sosiaaliturvajärjestelmämme alta. Tässä ehdotuksessa myönnetään, että markkinat ovat jossain määrin korruptoituneet ja että se aiheuttaa epävertvettä kilpailua. Me kannatamme pimeän työn vastaisia toimia, mutta meidän on pidättäydyttävä äänestämästä, koska ehdotuksessa on vakavia puutteita. Se perustuu valitettavasti uusliberalistiseen ideologiaan, jossa työntekijät kilpailevat toisiaan vastaan. Pimeän työn torjuntaa käytetään tekosyynä työvoiman joustavuuden lisäämiseksi. Tämä huonontaa EU:n kansalaisten asemaa työmarkkinoilla, koska he joutuvat kilpailemaan muualta tulevan halvan työvoiman kanssa.

EU:n laajentumisilla vuosina 2004 ja 2007 on kauaskantoisia vaikutuksia. Hyvinvointierot EU:n sisällä ovat kasvaneet huomattavasti, sillä monien uusien jäsenvaltioiden aiemmin menestyksekkäät elinkeinot ovat nyt romahtaneet. Nyt nämä maat pitkälti tuovat tavaroita ja vievät työvoimaa. Puolan ja Romanian kansalaiset lähtevät muihin maihin tekemään työtä sietämättömissä olosuhteissa palkalla, joka ei oikeastaan ole kyseisissä valtioissa sallittu. Heidän pieniä palkkojaan hyödynnetään sitten muiden työntekijöiden palkkojen laskemiseksi. Eurooppa ei voi jatkaa yhdentymistä, jos EU:ssa on suuria tuloeroja, joita käytetään hyväksi kilpailussa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestän Pier Antonio Panzerin pimeän työn torjumisen tehostamista koskevan mietinnön puolesta.

Katson, että on entistäkin tärkeämpää taistella tätä yleistyvää ilmiötä vastaan, joka estää yritysten ja alueiden välisen terveen kilpailun, aiheuttaa hallinnollisia vaikeuksia ja haittaa pahoin laillisissa työsuhteissa olevia työntekijöitä. Olen samaa mieltä tarpeesta toteuttaa tarmokkaita yhteisiä toimia tämän ilmiön torjumiseksi ehkäisevillä toimenpiteillä, kannustimilla ja lisäämällä vastuuntuntoa sekä vastatoimenpiteillä, tehokkaalla valvonnalla ja asianmukaisilla rangaistuksilla.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Meidän on tehtävä enemmän niiden työntekijöiden auttamiseksi, jotka kärsivät pimeän työn hyväksikäyttämisestä. Häikäilemättömät työnantajat vaarantavat heidän terveytensä ja turvallisuutensa.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Me äänestämme mietintöä vastaan, koska sillä lähinnä pyritään säilyttämään työntekijöiden raaka hyväksikäyttö. Siinä ei käsitellä pimeän työn ongelmaa työntekijöiden etujen kannalta. Päinvastoin: se perustuu tarpeeseen ylläpitää pääoman tuottavuutta ja vahvistaa EU:n monopolien kilpailukykyä Lissabonin strategian puitteissa. Tästä syystä siinä ehdotetaan tarkastusten ja työnantajille määrättävien rangaistusten kaltaisten toimien sijasta ”välillisten työvoimakustannusten vähentämisen” kaltaisia pääoman kannustimia. Tämä vähentää velvoitetta maksaa vakuutusmaksuja tai poistaa sen kokonaan. Nämä ovat myös veronkevennyksiä; yritysten taloudellista taakkaa kevennetään ja otetaan käyttöön epävirallisia työsopimuksia.

Paitsi että tällaisilla toimilla ei ratkaista pimeän työn ongelmaa, niillä myös myönnetään pääomalle täydellinen rankaisemattomuus. Näin ollen tämäntyyppiset työsuhteet lisääntyvät, jolloin työ-, sosiaali- ja vakuutus oikeuksia rikotaan ja työväenluokan riisto pahenee entisestään.

Työväenluokka ei voi odottaa EU:lta, Euroopan parlamentilta tai plutokraattien poliittiselta henkilöstöltä mitään ratkaisua, joka puolustaisi sen etuja.

Työväenliikkeeksi järjestäytyneiden työntekijöiden taistelun tavoitteena on kumota EU:n ja sen jäsenvaltioiden porvarihallitusten kansanvastainen politiikka. Tämä muuttaa radikaalisti valtasuhteita ja takaa sen, että työntekijöiden tuottama vauraus käytetään kansan hyväksi.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Pimeästä työstä on tullut Euroopan unionissa laajalle levinnyt ilmiö. Esimerkiksi Tanskassa jopa 18 prosenttia väestöstä tekee tällaista työtä tai on ollut yhteydessä siihen.

Usein on niin, että työntekijää ei rankaista millään tavoin tällaisen työn tekemisestä. Yleensä rangaistuksen saa työnantaja. Parhaana tapauksena voitaisiin pitää sitä, että työntekijän on maksettava sakko, joka kuitenkin olisi aina pienempi kuin työnantajan maksama sakko. Teoriassa pimeä työ ei muodosta perustetta karkottaa henkilöä alkuperämaahansa. Eräät valtiot, kuten Belgia ja Tanska, ilmoittavat kuitenkin, että näin saattaa tapahtua tietyissä tapauksissa, esimerkiksi jos lakia rikotaan törkeästi ja jatkuvasti.

Euroopan unionin tulisi tehdä kaikkensa tämän ilmiön poistamiseksi. Tehokkain toimintatapa on keventää veroja ja poistaa hallinnollisia esteitä laillisilta työmarkkinoilta, niin että pimeästä työstä lopulta tulee kannattamatonta molemmille osapuolille.

Mietintö: Zimmer (A6-0364/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme äänestäneet tämän sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa koskevan mietinnön puolesta. Haluamme kuitenkin selvittää kantaamme minimipalkkoja koskeviin kohtiin. Olemme samaa mieltä siitä, että köyhien työssäkäyvien määrää Euroopassa on vähennettävä. Kaikille Euroopan palkansaajille on taattava kohtuulliset tulot. Jäsenvaltiot, jotka haluavat saavuttaa tämän lakisääteisillä minimipalkoilla, voivat tehdä niin. On myös selvää, että jäsenvaltioiden, jotka ovat antaneet palkoista sopimisen työmarkkinaosapuolten tehtäväksi, on voitava tehdä niin edelleen.

Lissabonin strategia sisältää vertailuja eri työmarkkinamalleista ja tavoista, joilla niissä taataan palkansaajille kohtuulliset palkat. Tällainen kokemusten vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä on tärkeää.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin saksalaisen kollegani Gabriele Zimmerin yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa laatiman mietinnön puolesta. Varsin suuri osa unionin kansalaisista on edelleen sosiaalisesti syrjäytyneitä: 16 prosenttia väestöstä on köyhyysriskirajalla eläviä työssäkäyviä, joka viidennellä on ala-arvoiset asumisolosuhteet, 10 prosenttia asuu kotitalouksissa, joista kukaan ei käy työssä, pitkäaikaistyöttömyys lähentelee neljää prosenttia, ja yli 15 prosenttia jättää koulun kesken. Toinen yhä tärkeämmäksi käyvä sosiaaliseen syrjäytymiseen liittyvä tekijä on tietotekniikan käyttömahdollisuuksien puute.

Kuten valtaosa kollegoistani, myös minä suhtaudun myönteisesti komission aktiivista yhteiskunnallista osallisuutta koskevaan lähestymistapaan, jolla annetaan kansalaisille mahdollisuus elää ihmisarvoista elämää ja osallistua yhteiskuntaan ja työmarkkinoille. Kannatan jäsenvaltioille esitettyä kehotusta määrittää vähimmäistoimeentulo-ohjelmia yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi sekä toimeentulotukijärjestelmiä, joiden tavoitteena on kansalaisten irrottaminen köyhyydestä ja auttaminen ihmisarvoiseen elämään.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LV) Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunta on tärkein aihe Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden asialistalla. Kun Lissabonin strategiaa alettiin maaliskuussa 2000 toteuttaa, neuvosto antoi jäsenvaltioille ja Euroopan komissiolle ohjeet ryhtyä toimiin, joilla vähennetään jyrkästi köyhyyttä ja poistetaan se vuoteen 2010 mennessä. Jäsenvaltiot ovat osoittaneet päättäväisyytensä tässä asiassa lukuisilla sekä EU:n että kansallisella tasolla toteutetuilla toimilla. Köyhyyden poistaminen ja työmarkkinoilta syrjäytyneiden sopeuttaminen uudelleen työelämään ovat kuitenkin edelleen kovia tehtäviä laajentuneelle Euroopan unionille. Emme pysty saavuttamaan tarkistetun Lissabonin strategian tavoitteita, jos haaskaamme edelleen inhimillistä pääomaa, joka on kallisarvoisin resurssimme.

Useimmat jäsenvaltiot harjoittavat hyvinvointipolitiikkaa sekä aktivoivaa politiikkaa ja pyrkivät sopeuttamaan työmarkkinoilta syrjäytyneet uudelleen työelämään. Tästä huolimatta on silti yhä olemassa suuri ryhmä ihmisiä, joilla on hyvin pienet mahdollisuudet löytää työtä ja jotka siksi ovat vaarassa syrjäytyä sosiaalisesti ja pudota köyhyysrajan alle. Vähimmäistoimeentulo-ohjelmat ovat ainoa keino, jonka avulla kauimpana työmarkkinoilta olevat ihmiset voivat välttää vakavan köyhyyden. Näiden keskeisten toimintojen lisäksi vähimmäistoimeentulo-ohjelmilla olisi kuitenkin kannustettava työkykyisten integroimista työmarkkinoille. Näin ollen tärkein tehtävä on varmistaa, että hyvinvointipolitiikalla saadaan työkykyiset tehokkaasti liikkeelle, sekä saavuttaa pidemmän aikavälin tavoite – kohtuullinen elintaso niille, jotka ovat ja pysyvät työmarkkinoiden ulkopuolella.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Brittiläiset konservatiivit kannattavat yhteiskunnallisen osallisuuden edistämistä ja köyhyyden torjumista. Vaikka mietintö sisältää eräitä myönteisiä seikkoja, joilla korostetaan tiettyjen yhteiskuntaryhmien ahdinkoa, me emme voi tukea muita kohtia, joissa viitataan esimerkiksi EU:n laajuisen minimipalkan asettamiseen. Monissa EU:n valtioissa on minimipalkka, mutta brittiläiset konservatiivit katsovat, että tämä asia kuuluu jäsenvaltioiden päätäntävaltaan.

Mietintö sisältää myös joitakin osa-aikatyötä koskevia kielteisiä viittauksia, jotka eivät valtuuskuntamme mielestä millään lailla heijasta Yhdistyneen kuningaskunnan tilannetta. Näistä syistä konservatiivit äänestivät tyhjää tästä mietinnöstä.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Olemme päättäneet äänestää yhteiskunnallisen osallisuuden edistämistä ja köyhyyden torjumista EU:ssa koskevaa mietintöä vastaan, koska monet sen ehdotuksista liittyvät aloihin, joista olisi päätettävä kansallisella tasolla. Terveystieteiden sisältö kuuluu ensi sijassa jäsenvaltioiden vastuualueeseen, kuten myös työmarkkinapolitiikan konkreettinen sisältö pääosin. Näitä kahta alaa koskevat päätökset on parasta tehdä kansallisella tasolla, lähempänä kansalaisia. Minimipalkkojen kaltaiset toimet ovat myös mietinnön tavoitteen vastaisia, sillä niillä luodaan lisää esteitä sosiaalisen syrjäytymisen torjumiselle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tiedämme, että työssäkäyvien köyhien osuus on kasvussa epävarmojen työsuhteiden ja huonosti palkatun työn lisääntymisen seurauksena. Näin ollen tämän kysymyksen olisi syytä olla yksi Euroopan unionin päättäjien keskeisistä huolenaiheista. Palkan yleensä ja erityisesti minimipalkkojen – riippumatta siitä, onko ne määritetty lailla vai työehtosopimuksella – on taattava ihmisarvoinen elintaso.

On tärkeää, että tämä mietintö hyväksyttiin, mutta valitettavaa, että enemmistö ei sallinut keskustelua siitä täysistunnossa. Yhteiskunnallisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden, etenkin lasten köyhyyden torjuminen EU:ssa ovat epämiellyttäviä aiheita, koska meistä ei ole hauska kohdata tosiasioita. Sanotaan, että EU:ssa on 20 miljoonaa ihmistä, enimmäkseen naisia, eli noin 6 prosenttia koko väestöstä, jotka ovat työssäkäyviä köyhiä, ja että 36 prosenttia aktiiviväestöstä on vaarassa joutua työssäkäyvien köyhien luokkaan. Yhtenä mietinnössä esitetyistä suosituksista Euroopan parlamentti kehottaa jäsenvaltioita puolittamaan lasten köyhyyden vuoteen 2012 mennessä ja sopimaan EU:n laajuisesta sitoutumisesta katulapsi-ilmiön poistamiseksi vuoteen 2015 mennessä.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen tähän mietintöön, koska siinä on ymmärretty mainiosti aktiivista sosiaalista osallistamisprosessia edistävät tekijät, ja tästä syystä äänestin sen puolesta. Tämän osallistamisen tehostamiseksi palautan mieleni eräitä seikkoja, joita pidin oppimisprosessin kannalta tarpeellisina, sillä mielestäni nuorten olisi saatava erittäin hyvä koulutus järjestelmällisen ja johdonmukaisen sosiaalisen ja ammatillisen kehittämisen menetelmän avulla.

Katson, että tarvitsemme yhtenäisen lähestymistavan 27-jäsenisen EU:n koulutusjärjestelmiin, mutta meidän on myös keskityttävä tutkinto- ja ammattipätevyystodistusten tunnustamiseen ja kieltenopetukseen viestintäesteiden poistamiseksi Euroopasta. Toivoisin myös, että otetaan käyttöön johdonmukainen menetelmä, jolla tulevia tutkinnonsuorittajia ja heidän työmarkkinoille valmistavaa käytännön koulutustaan seurataan alueellisin eikä vain kansallisin perustein organisoiduissa työnvälitystoimistoissa EU:n työllisyysdynamiikan parantamiseksi.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tämä Euroopassa esiintyvää köyhyyttä käsittelevä mietintö on osoitus siitä, että Euroopan unionin toteuttamat toimet ovat täysin epäonnistuneita, ja se kuvaa jälleen kerran parlamentin todellisuudentajun puutetta.

Yli 80 miljoonaa ihmistä on ”köyhyysriskirajalla”, mietinnön termiä käyttäkseni; yli 100 miljoonan eurooppalaisen asuinolot ovat ala-arvoiset; yli 30 miljoonaa työntekijää ansaitsee äärimmäisen pientä palkkaa, ja tämä luku on todellisuudessa paljon suurempi, sillä pelkästään Ranskassa 7 miljoonan työntekijän katsotaan olevan köyhiä.

Haluan painottaa tätä viimeksi mainittua seikkaa. Esittelijä ehdottaa minimipalkkoja ja riittäviä tulotasoja sosiaalisen syrjäytymisen estämiseksi, mutta mitä hyötyä niistä on, jos Euroopassa samanaikaisesti edistetään mittavaa edullisen työvoiman maahanmuuttoa? Mitä hyötyä niistä on, jos Euroopan unioni sallii sosiaalisen polkumyyntin jäsenvaltioidensa välillä, kuten yhteisöjen tuomioistuimen pöyristyttävät tuomiot asioissa Viking ja Laval osoittavat? Mitä hyötyä niistä on, jos Eurooppa uhraa työntekijänsä maailmanlaajuiselle vapaakauppajärjestelmälle? Onko tavoitteena täydentää häpeällisen pieniä palkkoja julkisin varoin ja antaa niiden säilyä ennallaan?

Jälleen kerran näemme sen järjestelmän rajat, johon te olette meidät pakottaneet 50 vuoden ajan. Nyt on muutoksen aika!

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) On skandaali, että lasten köyhyys on yhä 2000-luvun Euroopassa polttava aihe. Kotimaassani Skotlannissa, jolla on runsaasti luonnonvaroja, lasten köyhyys on häpeällisellä tasolla – ja samalla Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus Lontoossa on edelleen sitoutunut Trident-ohjusjärjestelmän uudistamisen kaltaisiin tuhlaileviin ja epäinhimillisiin hankkeisiin. Onneksi Skotlannin hallitus on sitoutunut käyttämään nykyisiä toimivaltuuksiaan lasten köyhyyteen liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi. Viime viikolla Skotlannin opetusministeri ilmoitti suunnitelmasta tarjota oppilaille näiden kolmena ensimmäisenä kouluvuonna ilmaiset kouluateriat, mikä on tervetullut aloite nykyisessä taloudellisessa tilanteessa. Se on avuksi lasten köyhyyden torjunnassa; asian hyväksi tehdään paljon enemmän, kun itsenäinen Skotlanti saa päättää täysin itse omista varoistaan.

Thomas Mann (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Gabriele Zimmerin köyhyyden torjuntaa koskevan mietinnön puolesta. Poliitikkojen on ryhdyttävä päättäväisiin toimiin köyhyyden vähentämiseksi ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi. Kauniit sanat eivät ole tarpeeksi niille, jotka yrittävät pärjätä liian pienillä sosiaalietuuksilla, ovat epävarmassa työsuhteessa tai varttuvat pitkään köyhyydestä kärsineessä perheessä. Riittävä sosiaaliturva, varhain alkava yksilöllinen koulutus ja motivaatio irrottautua köyhyyskierteestä omin ponnistuksin ovat kaikki tässä suhteessa merkittäviä tekijöitä.

Sen vuoksi on hyvin valitettavaa, että tarkistusten jättäminen valiokunta-aloitteisiin mietintöihin täysistunnossa ei enää ole mahdollista. PPE-DE-ryhmä vastustaa kohtaa 5 ja kohtia 10–17, joissa käsitellään minimipalkkaa. Vastustamme EU:n laajuisia määräyksiä: työehtosopimusneuvotteluihin osallistuvien osapuolien on voitava tehdä päätöksensä itsenäisesti. Emme tietenkään halua työssäkäyviä köyhiä eli ihmisiä, jotka työskentelevät ankarasti aivan liian pienellä palkalla. Oikeudenmukaisuus on sosiaalisen markkinatalouden peruselementti, ja myös palkkakysymyksissä on oltava oikeudenmukaisuutta. Emme kuitenkaan voi kannattaa sitä, että tästä johdetaan oikeus minimipalkkaan.

Parhaillaan ehdotetaan myös horisontaalista syrjinnän vastaista direktiiviä, jota ryhmäni yksimielisesti vastustaa. Olisimme toivoneet myös suppeampaa mietintöä. Koska esitetyt tavoitteet ja toimenpiteet ovat kuitenkin oikeita – köyhyyden vähentäminen EU:n laajuisesti – ryhmäni enemmistö voi äänestää mietinnön puolesta.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Köyhyyden torjuminen on ensisijainen tavoite jokaiselle demokraattiselle yhteiskunnalle, jonka juuret ovat ihmisarvossa ja kaikkien kansalaisten osallistumisessa yhteiskunnan kehittämiseen. Tähänastisilla toimilla ei ole vielä saavutettu haluttuja tuloksia eli sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden tuntuva vähenemistä. Meiltä puuttuu kokonaisvaltainen lähestymistapa maailmanlaajuiseen ongelmaan, jonka monitahoisuus aiheuttaa vakavia sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia koko yhteiskunnalle.

Taloukskasvun edistäminen Euroopan vauraan, oikeudenmukaisen ja ekologisesti kestävä tulevaisuuden takaamiseksi edellyttää toimeentulotukea sosiaalisen syrjäytymisen estämiseksi, yhteyttä yhteiskunnallista osallisuutta edistäviin työmarkkinoihin, laadukkaiden palvelujen parempaa saatavuutta sekä kaikkien kansalaisten aktiivista osallistumista. Emme voi sallia, että 16 prosenttia Euroopan väestöstä elää köyhyysriskirajalla, että joka viides eurooppalainen asuu ala-arvoisissa oloissa tai että joka kymmenes eurooppalainen asuu kotitaloudessa, josta kukaan ei käy töissä. Näistä syistä pyrimme jatkuvasti torjumaan köyhyyttä, joka uhkaa kaikkia ja estää yhteiskuntiemme terveen kasvun.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, äänestän Gabriele Zimmerin yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa laatiman mietinnön puolesta.

Euroopan unionissa on selvästi vielä paljon tehtävää sen varmistamiseksi, että yhteiskunnallinen osallisuus, josta niin usein keskustelemme, on todellista ja tehokasta. Tavoitteet, jotka koskevat köyhyyden poistamista, yhteiskunnallista osallisuutta edistävien työmarkkinoiden kehittämistä ja laadukkaiden palvelujen saatavuuden sekä ihmisarvoisen elintason turvaavien riittävien tulojen takaamista kaikille kansalaisille – kuten Gabriele Zimmerin mietinnössä mainitaan – ovat luonnollisesti kannatettavia ja ansaitsevat täyden huomiomme.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Gabriele Zimmerin mietintö on tyypillinen esimerkki siitä, miten käy, kun aihetta ei ole riittävän hyvin rajattu. Siinä on sikin sokin sinänsä hyviä ajatuksia kohtuullisen verotaakan merkityksestä sekä kummallisia lausumia kansalaispalkan ja EU:n määräämien minimipalkkojen tärkeydestä. Mitä itse asiakysymyksistä ajatteleekin – ja kahden jälkimmäisen tapauksen suhteen kantani on

tiukan kielteinen – on helppo nähdä, että nämä ovat aloja, joilla EU:lla ei ole, tai ei pitäisi olla, toimivaltaa. Koska mietinnön poliittinen asiasisältö ja poliittinen taso eivät vastaa perusvakaumustani liberaalina ja Folkpartiet-puolueen jäsenenä, äänestin ehdotusta vastaan, vaikka mietintö sisältää myös monia varteenotettavia huomioita.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Köyhyyden torjuminen EU:ssa on välttämätöntä oikeudenmukaisemman yhteiskunnan aikaansaamiseksi. EU:ssa joka viides lapsi elää köyhyyden partaalla, ja tämä on kuitenkin yksi maailman rikkaimmista alueista. Meidän on yhdessä pyrittävä löytämään ratkaisuja lasten köyhyyden poistamiseksi EU:sta.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Vuonna 2006 19:ää prosenttia lapsista uhkasi köyhyys, kun vastaava osuus koko väestöstä oli 16 prosenttia. Tällä hetkellä maanosamme 78 miljoonasta köyhyydessä elävästä ihmisestä 19 miljoonaa on lapsia.

Mainitsen vain eräitä köyhyyden monista syistä. Niitä ovat riittämättömät tulot, peruspalvelujen huono saatavuus, rajalliset kehitysmahdollisuudet sekä yleisten ja kohdennettujen toimien tehokkuuden vaihtelu.

Lapsiperheitä tukevalla politiikalla torjutaan yksinhuoltajien köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä. Sillä olisi torjuttava myös edellä mainittujen ongelmien muodostamaa uhkaa. Tästä syystä katson, että unioni ei saisi säästellä ponnistuksiaan tässä asiassa.

Mietintö: Zaleski (A6-0337/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin puolalaisen kollegani ja hyvän ystäväni Zbigniew Zaleskin laatiman mietinnön puolesta, joka koskee ehdotusta neuvoston päätökseksi Luxemburgissa vuonna 1994 allekirjoitettuun ja 1. maaliskuuta 1998 voimaan tulleeseen kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen sisältyvien, palveluiden kauppaa koskevien sitoumusten säilyttämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Ukrainan välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona. Nämä palvelut kuuluvat niiden sitoumusten piiriin, jotka Ukraina teki liittyessään Maailman kauppajärjestöön (WTO), lukuun ottamatta kansainvälistä meriliikennettä, jota säännellään edelleen kahdenvälisellä sopimuksella.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että palveluala on ensisijaisen tärkeä EU:n ja Ukrainan talouksille. Suhtaudun myönteisesti kaikkiin Euroopan unionin toimiin, joilla se tukee Ukrainan pyrkimyksiä liittyä Maailman kauppajärjestön jäseneksi.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan-puolue kannattaa kaupan lisäämistä ja taloudellisten suhteiden syventämistä Ukrainan kanssa. Olemme aiemmin äänestäneet Ukrainan kanssa tehtävän yhteistyösopimuksen puolesta (Brokin mietintö A6-0023/2004).

Zbigniew Zaleskin mietintö perustuu komission ehdotukseen, jonka tarkoituksena on ainoastaan uudistaa osa Ukrainan kanssa tehdystä yhteistyösopimuksesta maan liittyttyä WTO:hon. Mietintöä leimaavat kuitenkin interventionistiset tavoitteet ja pitkälle menevät ehdotukset EU:n keinoista valvoa Ukrainan kehitystä monilla politiikanaloilla, kuten energiapolitiikassa, finanssipolitiikassa, televiestintäalalla, vesipolitiikassa sekä matkailun ja koulutuksen aloilla.

Koska Junilistan-puolue vastustaa tiukasti EU:n ulkopoliittisia tavoitteita, olemme päättäneet äänestää mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietintöön liittyvissä perusteluissa osoitetaan erinomaisesti, mistä itse asiassa on kyse, ja niiden vuoksi äänestimme mietinnön puolesta.

Esittelijä vahvistaa, että ”Ukrainan liittyminen WTO:hon viitoittaa tietä laajaan EU:n ja Ukrainan keskinäiseen vapaakauppa-alueeseen” ja että ”siihen sisältyy myös palvelujen kauppaa koskevia lisäsitoumuksia”. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ”Ukrainan on toteutettava sisäisiä uudistuksia ja käytävä EU:n kanssa kunnianhimoisia neuvotteluja”.

Tämän lähtöolettamuksen pohjalta esittelijä mainitsee eräitä esimerkkejä:

– ”nopeuttaa Ukrainan liikenneinfrastruktuurin, varsinkin satamien ja vesiväylien, integroimista Euroopan liikenneverkostoon Euroopan laajuisten liikennekäytävien varrelle”;

– ”Ukraina otetaan täysipainoisesti mukaan yhtenäiseen eurooppalaiseen ilmatilaan, mikä saattaa edellyttää ilmailuun liittyvän toiminnan vapauttamista, mihin lukeutuvat myös lentokentät”;

– ”painottaa, että moitteettomasti toimivat energiamarkkinat ja politiikka, jolla taataan tehokas öljyn- ja kaasunsiirto, ovat välttämättömät edellytykset Ukrainan täysimääräiselle liittämiseksi EU:n energijärjestelmään”;

– ”Vapaakauppasopimuksen tekeminen ei mahdollista ainoastaan pääomaliikkeiden rajoitusten poistamista, vaan se koskee myös rahoituspalveluita”.

Lisää sanoja, mutta mitä tarkoitusta varten...

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestän Zbigniew Zaleskin mietinnön puolesta, joka koskee kansainvälisen meriliikenteen palveluiden tarjoamisen vapautta Euroopan unionin ja Ukrainan sisävesiväylillä käsittelevään kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen sisältyvien, palveluiden kauppaa koskevien sitoumusten säilyttämistä.

Olen esittelijä Zaleskin kanssa samaa mieltä siitä, että EU:n ja Ukrainan välisellä kaupalla ja etenkin palvelujen kaupalla on suuria kasvumahdollisuuksia. Katson, että tämä mietintö vastaa täysin Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jonka piiriin Ukraina on kuulunut vuodesta 2004, ja että tämä politiikka voi olla hedelmällisintä ja tuottaa taloudellista hyötyä molemmille osapuolille juuri palvelualalla.

IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen (B6-0450/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin IASB:n (kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta) uudistamista koskevan päätöslauselman puolesta, jonka talous- ja raha-asioiden valiokunta esitti osana keskustelua, joka perustui kansainvälisen tilinpäätösstandardikomitean säätiön (IASCF) kuulemisen yhteydessä esitettyyn suulliseen kysymykseen.

On tärkeää muistaa, että Euroopan unioni suorittaa IASB:n laatimien kansainvälisten tilinpäätösstandardien muuntamisen yhteisön lainsäädännön puitteissa komiteamenettelyllä. Tästä yhteisön hyväksymismenettelystä huolimatta on tärkeää varmistaa, että IASB toimii moitteettomasti, ja valvontaryhmän perustaminen on myönteinen askel. Valvontaryhmän olisi heijastettava maailman merkittävimpien valuutta-alueiden tasapainoa ja kulttuurien monimuotoisuutta sekä kehittyneiden ja nousevien talouksien sekä viranomaisille vastuussa olevien kansainvälisten instituutioiden etuja.

Valvontaryhmän on toimittava aktiivisessa roolissa tuloraportoinnin avoimuuden sekä pääomamarkkinoiden kehittämisen ja tehokkaan toiminnan edistämisessä, syklisyyttä edistävän toiminnan torjumisessa, rahoitusmarkkinoiden vakauden turvaamisessa ja systeemisten riskien ehkäisemisessä.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, josta on nyt keskusteltu kunnolla valiokunnassa ja täysistunnossa.

On tärkeää, että meillä on vahva valvontaelin, joka koostuu vaaleilla valituille elimille vastuussa olevista instituutioista.

Toivon, että päätösten avoimuutta voidaan nyt pitää aivan yhtä tärkeänä seikkana kuin itse päätöksiä.

Valko-Venäjän tilanne (RC B6-0527/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Valko-Venäjän tilannetta 28. syyskuuta 2008 järjestettyjen parlamenttivaalien jälkeen koskevan 9. lokakuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, jota kuusi poliittista ryhmää, myös PPE-DE, olivat esittäneet. Presidentti Alexander Lukashenkon lausunnot olivat herättäneet jonkin verran toivoa: hän oli julkisesti 10. heinäkuuta 2008 vaatinut avoimia ja demokraattisia vaaleja ja toistanut tämän vaatimuksen televisiossa 29. elokuuta 2008 sekä luvannut tässä yhteydessä, että vaalit olisivat ennennäkemättömän oikeudenmukaiset. On mahdotonta hyväksyä, että eräistä vähäisistä parannuksista huolimatta 28. syyskuuta 2008 järjestetyt vaalit eivät täyttäneet kansainvälisiä demokraattisia standardeja, kuten Etyjin vaalitarkkailuvaluuskunta vahvisti. Demokratian pelossaan Euroopan viimeinen diktaattori hukkasi mahdollisuuden liittyä siihen suurenmoisten historiallisten kehityskielten kulkueeseen, jota olemme todistaneet Berliinin muurin murruttua vuonna 1989 ja kommunismin romahdettua.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan-puolue katsoo, että EU on arvoihin perustuva unioni, ja siksi sen olisi edistettävä demokratiaa ja ihmisoikeuksia lähialueillaan. Tämä sisältää Valko-Venäjän.

Valko-Venäjällä syyskuussa järjestetyt parlamenttivaalit eivät vaikuta täyttäneen kansainvälisiä standardeja, mistä myös kansainväliset tarkkailijat huomauttivat. On erittäin valitettavaa Valko-Venäjän, alueen ja koko Euroopan kannalta, että vaalit eivät olleet avoimet ja demokraattiset.

Päätöslauselma sisältää kuitenkin useita lausumia, joita siinä ei pitäisi olla. Euroopan parlamentti esimerkiksi kehottaa Valko-Venäjää lopettamaan ennakkoonimenettelyn. Saattaa olla totta, että tämän äänestysmenettelyn yhteydessä tapahtuu jonkin verran vaalivilppiä, mutta katsomme silti, että on jokaisen suvereenin valtion oma asia päättää siitä, miten vaalit toimitetaan, kunhan ne ovat demokraattiset. Kommentteja esitetään myös viisumeista, joita me pidämme kansalliseen toimivaltaan kuuluvana asiana. On jokaisen suvereenin valtion oma asia päättää, kuka saa oleskella niiden alueella.

Edellä esitetyistä huomautuksista huolimatta äänestimme päätöslauselman puolesta, koska meistä on tärkeää korostaa, että Valko-Venäjästä on tultava demokraattinen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ties kuinka monennen kerran: älkää odottako meidän pesevän puhtaaksi teidän tekopyhyyttänne ja röyhkeää itsenäisen valtion asioihin puuttumistanne.

Monien muiden huomionarvoisten seikkojen ohella parlamentin enemmistö on tällä päätöslauselmalla yrittänyt kierosti kyseenalaistaa sen, mitä Etyjin vaalitarkkailuvaltuuskunta ei asettanut kyseenalaiseksi (esimerkiksi valitun parlamentin demokraattisen legitimiuden), sekä kehottaa käyttämään EU:n varoja operaatioihin, joilla sekaannutaan Valko-Venäjän asioihin.

Keskeinen kysymys on kuitenkin, mikä on sellaisen parlamentin moraali, joka arvostelee eri maissa pidettyjä vaaleja EU:n suurvaltojen geostrategisten, poliittisten ja taloudellisten etujen perusteella? Muistutan teitä siitä, että Palestiinan vaalitulosta ei tunnustettu. Muistutan teitä Georgian vaalien tuloksen johdosta esitetystä varoituksesta. Tämä on silkkaa kyynisyyttä.

Mikä on sellaisen parlamentin moraali, joka vaatii ranskalaisten ja alankomaalaisten vuonna 2005 ja irlantilaisien vuonna 2008 hylkäämän perussopimusehdotuksen hyväksymistä täysin piittaamatta näiden kansojen demokraattisesti ja itsenäisesti ilmaisemasta tahdosta?

Mikä on sellaisen parlamentin moraali, joka tässä istunnossa on hyväksynyt mietinnön, jonka tavoitteena on määrätä käyttöön niin sanotut ”unionin tunnukset”, vaikka tätä unionia ei oikeudellisesti edes ole olemassa ja nämä tunnukset on poistettu ehdotetun perussopimuksen tekstistä?

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Valko-Venäjää koskevan päätöslauselman puolesta. Päätöslauselma on sekä tasapainoinen että tarpeellinen. Se on yritys parantaa Valko-Venäjän tilannetta. On selvää, että me kaikki haluamme vapaan ja demokraattisen Valko-Venäjän, joka jakaa eurooppalaiset arvot ja normit. Uskon, että tilannetta voidaan parantaa. Oikeanlaisen strategian löytäminen ja sen elementtien toteuttaminen on tilanteen parantumisen ehdoton edellytys. Uskon, että hyväksytyllä päätöslauselmalla pääsemme lähemmäksi tällaista ratkaisua.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Valko-Venäjä on selvä haaste Euroopan unionin tavoitteelle toimia demokratian edistäjänä maailmassa ja etenkin sen naapurimaissa.

Tästä kysymyksestä käytävässä teoreettisessa keskustelussa olemme niiden puolella, joiden mielestä demokratian edistäminen on itsessään yhtä oikeutettua ja ansiokasta kuin omien etujen puolustaminen. Tästä syystä katson, että meidän olisi hyvin tärkeiden ajankohtaisten kysymysten (kuten poliittisten vankien vapauttamisen ja vaaliprosessin laadun parantamisen) lisäksi syytä korostaa, että meidän on tärkeää vastata kysymykseen: mitä EU voi tehdä edistääkseen demokratiaa naapurimaissaan? Mitä mekanismeja EU:lla on (ja etenkin mitä mekanismeja sillä pitäisi olla) tähän tarkoitukseen? Jos todella haluamme olla demokraattisia naapureita emmekä voi tarjota jäsenyyden porkkanaa kaikille, miten meidän sitten pitäisi edetä?

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Valko-Venäjän tilannetta 28. syyskuuta 2008 järjestettyjen parlamenttivaalien jälkeen koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta.

Huolimatta Valko-Venäjän viranomaisten osoittamista huomattavista avoimuuden merkeistä, kuten poliittisten vankien vapauttamisesta ja kieltäytymisestä tunnustamasta Etelä-Ossetian ja Abhasian yksipuolisesti julistamaa itsenäisyyttä, katson, että äskettäisten vaalien demokraattinen legitimiys on vähintäänkin kyseenalainen.

Tilanne on tulosta maan sisäisestä politiikasta, joka ei ollenkaan vastaa Euroopan unionin politiikkaa, mitä todistaa kuolemanrangaistuksen olemassaolo ja tiettyjen rikoslain pykälien käyttäminen sorron välineinä.

Tästä syystä Valko-Venäjän hallituksen on tulevaisuudessa toteutettava toimia aidosti demokraattisten vaalien takaamiseksi kansainvälisen oikeuden säännösten mukaisesti.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani olemme tänään äänestäneet painokkaasti Valko-Venäjän tilannetta koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta. Tuemme voimakkaasti Valko-Venäjän demokraattista oppositiota ja olemme samaa mieltä kaikista keskeisistä kohdista, jotka koskevat uuden parlamentin kyseenalaista demokraattista legitimiyyttä.

Päätöslauselman 19 kohdan osalta toteamme, että Euroopan parlamentin brittiläiset konservatiivijäsenet pitävät kuolemanrangaistusta perinteisesti omantunnonkysymyksenä.

WTO:n Dohan kierroksen keskeyttäminen (RC-B6-0521/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin kreikkalaisen ystäväni ja entisen ministerin Georgios Papastamkosin PPE-ryhmän puolesta laatiman, Dohan kierroksen keskeyttämistä koskevan päätöslauselman puolesta. Kyseiset neuvottelut ajautuivat pattitilanteeseen heinäkuussa 2008, ja pahoittelen, että Pascal Lamy vaati itsepäisesti aivan liian kunnianhimoisen sopimuksen aikaansaamista hinnalla millä hyvänsä ja unohti, että Doha on ensisijaisesti kehityskierros, jolla on tarkoitus auttaa vähiten kehittyneitä ja kehitysmaita.

Tämä epäonnistuminen lisää nykyistä maailmanlaajuisista taloudellista epävarmuutta ja kyseenalaistaa WTO:n uskottavuuden, mikä johtaa alueellisiin ja kahdenvälisiin kauppasopimuksiin. Olen täysin sitoutunut kauppapolitiikkaa koskevaan monenkeskiseen lähestymistapaan ja sellaiseen WTO:hon, joka pystyy varmistamaan kansainvälisen kaupan kannalta tasapainoisen lopputuloksen vuosituhanneen kehitystavoitteiden täydellisen noudattamisen avulla.

Pahoittelen, että komission jäsen Peter Mandelson ei ollut täällä Euroopan komission edustajana kertomassa toimeksiannostaan, vaikka ymmärrän, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus tarvitsee kipeästi jäsentä, joka levittää unionin lähestymistapaa varsinkin rahoituskriisin ratkaisemiseksi.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin tätä yhteistä päätöslauselmaa, jossa ilmaistaan parlamentin pahoittelu ja pettymys WTO:n Dohan kierroksen keskeyttämisestä. Niin lähellä mutta kuitenkin niin kaukana. Totuus on, että Yhdysvaltojen marraskuussa pidettävien vaalien ja niiden jälkeen Washingtoniin tulevan uuden hallinnon vuoksi Yhdysvalloilla ei ole ennen ensi kesää neuvottelukykystä kauppaneuvottelijaa. Silloin Eurooppa itse asettaa uudelleen poliittisen painopisteensä. Dohan kierros on tarpeellinen, mutta palaamme siihen aikaisintaan vuonna 2010. Tällä välin EU:n on jatkettava neuvotteluja alueellisista vapaakauppasopimuksista Korean tasavallan, ASEAN-valtioiden ja Intian kanssa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan-puolue myöntää, että EU:lla on kauppapolitiikassa keskeinen rooli. Hyvät suhteet ja kehittynyt maailmankauppa ovat perusedellytyksiä pyrittäessä luomaan taloudellista vaurautta kaikille maailman maille ja varsinkin köyhimmille maille.

Näin ollen Junilistan-puolue kannattaa monia päätöslauselmassa esitettyjä näkemyksiä. Kehittyneille maille ja edistyneemmille kehitysmaille esitetty kehoitus taata vähiten kehittyneille maille täysin tulli- ja kiintiövapaa markkinoillepääsy myös sisämarkkinoille on tervetullut. Kannatamme myös ehdotusta WTO:n uudistamisesta sen tehokkuuden ja avoimuuden parantamiseksi ja sen demokraattisen oikeutuksen lisäämiseksi Dohan kierroksen päätyttyä.

Sitä vastoin pahoittelemme, että päätöslauselma sisältää viittauksia Lissabonin sopimukseen. Ehdotetun sopimuksen voimaantuloa olisi pidettävä äärimmäisen epävarmana varsinkin, kun Irlannin kansalaiset hylkäsivät sen aiemmin tänä vuonna. Jatkuvat viittaukset Lissabonin sopimukseen ovat siten osoitus kyvyttömyydestä hyväksyä demokraattisen järjestelmän säännöt.

Kokonaisuutena päätöslauselman lausumat perustuvat kuitenkin terveeseen ymmärrykseen siitä, kuinka tärkeää maailmankauppa on jatkuvan kehityksen ja vaurauden kannalta. Tästä syystä Junilistan-puolue on päättänyt äänestää päätöslauselman puolesta kokonaisuutena.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä tapaus on kuin sanonnan strutsi, joka hautaa päänsä hiekkaan...

Koska WTO:n neuvottelut – joihin osallistui vain seitsemän sen jäsenistä – heinäkuussa 2008 katkesivat yhtäältä EU:n ja Yhdysvaltojen ja toisaalta tärkeimpien kehitysmaiden näkemuserojen vuoksi, Euroopan parlamentin enemmistö on joutunut jälleen kerran olosuhteiden pakosta käyttämään maltillista kieltä pelastaakseen maailmankaupan vapauttamisen asialistan ja tavoitteet nykyisellä neuvottelukierroksella.

Kaunistelevasti nimetyn "Dohan kehitysohjelman" ja muiden verbaalisten latteuksien lisäksi parlamentin enemmistö ei pohjimmiltaan ole kyseenalaistanut keskeistä seikkaa, joka on neuvoston seitsemän vuotta sitten määrittämä neuvottelumandaatti, jonka Euroopan komissio yrittää epätoivoisesti virallistaa.

EU:n suurimpien taloudellisten ja rahoitusalan ryhmittymien ajama taloudellisen vallan ohjelma on näiden tahojen jatkuvista ponnisteluista huolimatta kuitenkin törmännyt lisääntyviin ristiriitaisuuksiin ja kehitysmaiden etuihin.

EU:n todelliset tarkoitusperät näkyvät niiden kahdenvälisen "vapaakauppasopimusten" sisällössä, joihin se yrittää Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot (AKT) sekä Latinalaisen Amerikan ja Aasian valtiot pakottaa.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Neuvottelujen kariutuessa oli käymässä yhä selvemmäksi, että EU:n maatalous oltiin uhraamassa "kehityksen" nimissä, mutta tämä "kehitys" palveli kehittyneiden maiden palveluntarjoajien ja maailmanlaajuisen elintarvikeyritysten pikemmin kuin kehitysmaiden kansalaisten etuja.

Mandelsonin ehdotukset tulisi välittömästi vetää pois.

Nykyisessä toimintaympäristössä, jossa kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden sääntelyn puutteen seuraukset käyvät yhä ilmeisemmiksi, elintarviketurva on asetettava etusijalle niin kehitysmaita kuin kehittyneitä maita hyödyttävällä tavalla. Tällä perusteella maatalousalaa on tuettava muilla kuin markkinamekanismeilla. Nykyisessä toimintaympäristössä, jossa kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden sääntelyn puutteen seuraukset ovat liiankin ilmeiset, tämä on erityisen tärkeää.

WTO:n Dohan kierros on suunnattava tyystin uudelleen, jotta saadaan aikaan sekä EU:ta että kehitysmaita hyödyttävä tilanne.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen – (RO) Sosiaalidemokraatteina olemme huolestuneita siitä, että Maailman kauppajärjestön Dohan kierroksen neuvottelujen keskeyttäminen saattaa haitata vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista.

Nykyisten talous-, rahoitus- ja elintarvikekriisien leimaamassa tilanteessa on erittäin tärkeää tukea monenkeskistä järjestelmää, jolla varmistetaan uskottava ja tasapuolinen kauppa. Jotta tähän päästään, on tärkeää, että Euroopan parlamentti osallistuu aktiivisesti kansainvälisiin kauppaneuvotteluihin Lissabonin sopimuksen hengessä.

Romania kannattaa sellaisen neuvottelukierroksen loppuunsaattamista, jolla luodaan tasapainoa koko pakettiin samoin kuin kullekin alalle, esimerkiksi maatalouteen ja teollisuustuotteiden alalle.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Dohan kierroksen toistuvat umpikujat ovat koko maailman kannalta huonoja uutisia. Talous globalisoituu, halusivat hallitukset sitä tai eivät. Näin ollen kysymys kuuluu, haluavatko kansalliset viranomaiset säännellä globalisaatiota ja kannustaa ja edistää menestystä tuovia mekanismeja tässä maailmanlaajuisessa vaurautta luovassa prosessissa. Jos vastaus on kyllä, kuten väitämme, meidän on lisättävä kauppaa, avoimuutta sekä sääntöjen selkeyttä ja ennustettavuutta. Dohan kierroksen umpikuja ei hyödytä sen paremmin kehittyneitä kuin kehitysmaita. Se ei lisää vaurautta eikä luottamusta maailmantalouden ollessa myllerryksessä. Näistä syistä kannatamme lausumaa, jonka mukaan on päättäväisesti jatkettava prosesseja, jotka ovat lisänneet kansainvälistä kauppaa. Se, että Euroopan parlamentti yhä suhtautuu innokkaasti kaupan hyviin puoliin ja tosiasioihin, on hyvä merkki.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä WTO:n Dohan kierroksen keskeyttämisestä.

Olen hyvin tietoinen vaikeuksista saavuttaa neuvotteluissa selkeä lopputulos. Katson, että Dohan kierroksen ongelmat korostavat sitä, että WTO tarvitsee sisäisen uudistuksen, joka lisää sen avoimuutta ja tehokkuutta, joita siltä toistaiseksi puuttuu. Toistan myös, että osana Dohan kehityskierrosta kehitysmaalle on tarjottava teknistä apua. Olen vakuuttunut siitä, että nykyisissä oloissa Dohan neuvottelujen myönteinen lopputulos voisi osoittautua koko maailman taloutta vakauttavaksi tekijäksi.

Mietintö: Carnero González (A6-0347/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme päättäneet äänestää Carlos Carnero Gonzálezin Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa käsittelevää mietintöä (A6-0347/2008) vastaan.

Nämä tunnukset ovat jo olemassa ja käytössä, eikä niitä ole tarpeen säännellä tällä tavoin.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin espanjalaisen kollegani Carlos Carnero Gonzálezin Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa koskevan uuden 202 a artiklan lisäämisestä Euroopan parlamentin työjärjestykseen laatiman mietinnön puolesta. Nämä kolme tunnusta (lippu, jossa on 12 kultaista tähteä sinisellä taustalla, hymni, jonka perustana on ”Oodi ilolle” Ludwig van Beethovenin yhdeksänestä sinfoniasta sekä tunnuslause ”moninaisuudessaan yhtenäinen”) auttavat lähentämään kansalaisia Euroopan unioniin ja rakentamaan eurooppalaista identiteettiä, joka täydentää jäsenvaltioiden kansallisia identiteettejä.

Näitä tunnuksia on käytetty yli 30 vuoden ajan kaikissa unionin toimielimissä, ja Eurooppa-neuvosto hyväksyi ne virallisesti vuonna 1985. Olen iloinen, että Eurooppa-päiväksi valittiin 9. toukokuuta: sillä muistellaan toukokuun 9. päivää 1950, jolloin Ranskan ulkoministeri Robert Schuman Ranskan ulkoministeriön kellosalissa pitämässään puheessa esitti julkisesti Jean Monnet’n idean saattaa ampumatarvikkeisiin tarvittava hiili- ja terästuotanto ylikansallisen korkean viranomaisen alaisuuteen. Hänen tavoitteenaan oli tuolloin estää uuden sodan syttyminen Ranskan ja Saksan välille ja sitoa Saksa lujasti läntiseen leiriin kylmän sodan alkaessa.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin tätä mietintöä vastaan. Euroopan unioni ei ole valtio, joten sen ei pidä koristaa valtion tai kansakunnan tunnuksiin kuten kansallishymniin, lippuun ja niin edelleen. Lissabonin sopimuksella ja sen kopiolla, niin sanotulla Euroopan perustuslailla, jotka irlantilaiset, ranskalaiset ja alankomaalaiset hylkäsivät, oli tarkoitus tehdä juuri näin. Parlamentin olisi syytä osoittaa hiukan kunnioitusta kansalaisten demokraattista tahtoa kohtaan, jos EU halua saada demokraattista legitimiyyttä. Liput ja hymnit kuuluvat valtioille, eivät valtioiden välisille taloudellisen yhteistyön järjestöille.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tämä Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa koskeva mietintö ei ole mikään mietintö, vaan osoitus ”perustuslaillisesta uskosta”, uskonnollisuutta hipova tunnustus!

Euroopan unionin tunnuksia – lippua, hymniä ja tunnuslausetta – ei oikeudelliselta kannalta ole ollut olemassa sen jälkeen, kun kaksi Euroopan valtiota hylkäsi selvästi Euroopan perustuslain vuonna 2005. Niitä ei myöskään mainita Lissabonin sopimuksessa, joka sekin on Irlannin kansanäänestyksen jälkeen kuollut. Eurooppalaista supervaltiota ei ole olemassa!

Pyrkimykset sen luomiseksi näitä tunnuksia käyttämällä voisivat olla naurettavia, elleivät ne heijastaisi teidän syvälle juurtunutta halveksuntaanne demokraattisia mielipiteenilmaisuja kohtaan ja haluanne luoda ylikansallinen eurokraattivaltio hinnalla millä hyvänsä.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Näemme, että nyt yritetään epätoivoisesti luoda eurooppalaista kansakuntaa, jolla on oma kansallinen identiteetti. Kokemus osoittaa, että yhteistä identiteettiä ei voi luoda keinotekoisesti. Tästä on monia esimerkkejä, muun muassa Belgian valtio, joka perustettiin lähes 180 vuotta sitten yhdistämällä Flanderi ja Vallonia. Yhteisestä kuningasperheestä, lipusta, kansallishymnistä ja valuutasta huolimatta Belgia on hajoamassa.

EU:n lippu, hymni ja Eurooppa-päivä saattavat vaikuttaa symbolisilta asioilta, joilla ei ole suurempaa merkitystä. Ne ovat kuitenkin osa Euroopan parlamentin yleistä päämäärää, Euroopan Yhdysvaltojen rakentamista. Alkuperäinen EU:n perustuslaki, joka hylättiin Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestyksissä, sisälsi viittauksia muun muassa EU:n kansallishymniin ja lippuun. Ne poistettiin, ja EU:n johtajat esittivät ”uuden” sopimuksen, niin sanotun Lissabonin sopimuksen. Niinpä Euroopan parlamentti yrittää nyt ottaa vahingon takaisin ja ujuttaa EU:n tunnusten käytön sisään takaovesta.

Katsomme, että EU-yhteistyön uhkaa käydä kuten esperanton, keinotekoisien kielen, josta ei koskaan tullut maailmankieltä vaan joka on lähes kuollut. Identiteetin ja yhteenkuuluvuuden luo kansa, ei eliitti.

Tämän vuoksi äänestimme mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Hyväksymällä tämän mietinnön äänin 503 puolesta, 96 vastaan ja 15 tyhjää parlamentin enemmistö on jälleen kerran osoittanut vakavan piittaamattomuutensa demokratiaa ja kansan suvereniteettia kohtaan.

Tämä on yritys pakottaa käyttämään niin sanottuja ”unionin tunnuksia”, tässä tapauksessa sisällyttämällä ne parlamentin työjärjestykseen, jossa sitten määrätään, että ”lippua käytetään kaikissa parlamentin rakennuksissa ja virallisissa tilaisuuksissa” ja ”kussakin parlamentin kokoushuoneessa”, että ”hymni esitetään kunkin järjestäytymisistunnon ja muiden juhlaistuntojen alussa” ja että ”tunnuslausetta [moninaisuudessaan yhtenäinen] käytetään parlamentin virallisissa asiakirjoissa”.

Mietinnössä pidetään ”tärkeänä tunnuksia, jotka kytkevät kansalaiset Euroopan unioniin ja joilla rakennetaan eurooppalaista identiteettiä, joka täydentää jäsenvaltioiden kansallisia identiteettejä”.

Tarkoittaako tämä ”kytkeminen” piittaamattomuutta kansan demokraattisesti ja vapaasti ilmaisemasta tahdosta hylätä ensin ehdotus perustuslakisopimukseksi ja sitten Lissabonin sopimus ja pyrkimystä kiertää se? Tekopyhyyden huippu!

Tarkoittaako tämä ”kytkeminen” sitä, että ”unionin tunnukset” määrätään käyttöön, vaikka unionia ei oikeudellisesti edes ole olemassa ja nämä tunnukset on poistettu ehdotetusta sopimustekstistä? Kyynisyyden huippu!

Pohjimmiltaan tämä on vain taas yksi temppu, jolla yritetään elvyttää hylätty ja kahdesti haudattu perussopimusehdotus.

Anna Hedh (PSE), kirjallinen. – (SV) Olen päättänyt äänestää Carlos Carnero Gonzálezin Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa käsittelevää mietintöä vastaan. Tämä johtuu siitä, että mielestäni tunnusten käytöstä ei ole tarpeen määrätä perussopimuksessa tai työjärjestyksessä. Ne ovat olemassa joka tapauksessa.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) En voinut äänestää Carlos Carnero Gonzálezin mietinnön puolesta, mutta en myöskään halunnut tukea euroskeptikkojen kantaa. Kannatan Euroopan unionia täydestä sydämeistäni. Puolue, jonka puheenjohtaja olen, perustuu siihen periaatteeseen, että Skotlannin olisi oltava itsenäinen valtio – ja meidän mielestämme tämän itsenäisyyden olisi toteuduttava vapaana EU:n jäsenvaltiona. En kuitenkaan usko, että Euroopan kansalaiset pahemmin haluavat unionin koristautuvan supervaltion hepeniin. EU:n tunnukset kirjattiin EU:n perustuslakiin – jonka Ranska ja Alankomaat hylkäsivät. Tämän jälkeen tunnukset jätettiin pois Lissabonin sopimuksesta, jonka Irlanti tästä huolimatta hylkäsi. Jos Euroopan unioni haluaa päästä lähemmäs kansalaisiaan, sen on esitettävä toimia, jotka ovat kansalaisille tärkeitä, eikä leikittävä merkityksettömillä tunnuksilla, joilla ei ole minkäänlaista sisältöä.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Euroopan kansalaiset, kuten myös parlamentin jäsenten suuri enemmistö, ovat erittäin huolissaan talouden tilasta ja pankkisektorimme ilmeisestä haavoittuvuudesta. Missä on työpaikkojemme, säästöjemme ja eläkkeidemme turva? Euroopan kansalaiset eivät ole ollenkaan ”moninaisuudessaan yhtenäisiä”, kuten EU:n tunnuslause kuuluu, vaan peloissaan vastoinikäymisistä, ja he katselevat tätä äänestystä epäuskoisina.

Tällä mietinnöllä parlamentti syyllistyy hedelmättömään omaan napaan tuijotukseen ja heittää menemään kaiken tekemämme arvokkaan työn. Parlamentin valtaapitävät repivät säännöllisesti hiuksiaan ihmetellen, miksi Euroopan kansalaiset eivät voi antaa parlamentille sitä, mikä sille kuuluu. He näyttävät päättäneen, että tunnukset ja hymnit ratkaisevat tämän ongelman.

Uskon, että jos eräät jäsenet keskittyisivät vähemmän mattoihin ja Beethoveniin ja enemmän parlamentin todellisiin tehtäviin, meidän ei tarvitsisi anella äänestäjien luottamusta.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan unioni haluaa koristautua valtion arvomerkkeihin. Se haluaa oman hymnin, lipun, juhlapäivän, valuutan ja tunnuslauseen. Me emme halua tätä supervaltiota; me emme halua tätä ylhäältä määrättyä federalismia.

Vuonna 2005 Ranskan ja Alankomaiden kansalaiset hylkäsivät kansanäänestyksissä luonnoksen Euroopan perustuslaiksi, johon nämä tunnukset sisältyivät. Kesäkuussa 2008 oli irlantilaisten vuoro hylätä nämä supervaltion tunnukset sanomalla ”ei” Lissabonin sopimukselle.

On täysin pöyristyttävää, että tunnukset yritetään salakavalasti palauttaa Euroopan parlamentin työjärjestykseen tehtävin muutoksin.

Euroopan kansalaisilla on tässä asiassa sananvaltaa, ja heitä on kunnioitettava. Heillä on myös velvollisuus muistaa. Yhteiskuntien ja talouksien globalisoituessa yhä enemmän meidän on muistettava, nyt enemmän kuin koskaan, keitä me olemme, mistä me tulemme ja mitkä meidän arvomme ja identiteettimme ovat.

Eurooppaa ei rakenneta kiistämällä sen kansojen ja kansakuntien historia ja toimimalla vastoin kansallisia todellisuksia.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Yksi harvoista Euroopan perustuslain ja 25 valtioiden ja hallitusten päämiehen allekirjoittaman Lissabonin sopimuksen välisistä eroista olivat juuri EU:n tunnukset – lippu, hymni, tunnuslause ja Eurooppa-päivä – jotka hylättiin yksimielisesti 13. joulukuuta 2007. Oli tärkeää

ylläpitää kulissee ja olla antamatta Euroopan kansalaisille vaikutelmaa siitä, että oltiin perustamassa liittovaltion rakenteita.

Yrittämällä palauttaa nämä tunnukset Euroopan parlamentti liikkuu jälleen lain rajojen ulkopuolella ja rikkoo tietoisesti unionin perussopimuksia.

Unionin toimielimet ovat epäilemättä yrittäneet tätä ennenkin. Se röyhkeä tapa, jolla toimielimet yrittävät saada Irlannin järjestämään uuden kansanäänestyksen, kuvaa niiden vääristynyttä käsitystä demokratiasta. Kaikki Euroopan yhdentymistä vastustava on poistettava millä keinoin tahansa, myös oikeudellisin keinoin.

Miten me voimme luottaa tällaiseen Euroopan unioniin, joka tallaa jalkoihinsa periaatteet, joita sen pitäisi puolustaa, ja tuo mieleen entisen Neuvostoliiton, jossa mielipiteen- ja sananvapaus oli kirjattu perustuslakiin mutta jossa niitä ei koskaan sovellettu?

Hyvät parlamentin jäsenet, demokratia on jakamatonta, kuten myös totalitarismi. Tämä on tänä päivänä liiankin ilmeistä.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Esittelijä Carlos Carnero González katsoo, että on hyvin kyseenalaista, voiko lipun tunnustaminen muodostaa esteen Lissabonin sopimuksen ratifiointille. Näin hän kyseenalaistaa Alankomaiden pääministerin Jan Peter Balkenenden esittämän näkemyksen. Pääministeri Balkenende esitti Strasbourgissa 23. toukokuuta 2007 näkemyksensä, että EU:n tunnuksia ei pitäisi sisällyttää perustuslakisopimukseen.

Hänen tärkein perustelunsa oli, että silloin Alankomaiden korkein hallinto-oikeus katsoisi välttämättömäksi järjestää Alankomaissa uusi kansanäänestys. Esittelijä Carnero González ehdottaa nyt, että EU:n lippu, hymni ja tunnuslause kirjataan Euroopan parlamentin työjärjestykseen. Hänen perustelunsa on, että näin lähetetään poliittinen viesti siitä, että nämä tunnukset edustavat Euroopan unionin arvoja. Hän odottaa EU:n toimivan vapauden, kehityksen ja solidaarisuuden esimerkkinä maailmassa. EU:lle on ainakin yhtä tyypillistä hallitsematon kunnianhimoisuus, häiritsevät asioihin sekaantuminen, vaarallinen painostus taloudellisen vapauden puolesta ja sotilaallisen voiman esittely.

Olisi parempi, jos EU hankkisi selvemman identiteetin ”kuuntelemalla äänestäjiä”. Tämä tunnuspolitiikka ei muuta mitään. Sininen lippu on jo kaikissa seteleissä ja autojen rekisterikilvissä. Me käyttäydymme yhä ikään kuin Lissabonin sopimus olisi toteuttamiskelpoinen, vaikka se on hylätty sen omien sääntöjen mukaisesti.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Symbolien voimaa ei pidä aliarvioida. Niillä voidaan ilmentää abstrakteja asioita ja luoda identiteettiä. Symbolit voivat kuitenkin herättää myös kielteisiä mielleyhtymiä; esimerkiksi ihmisen DNA:n symbolista on tullut geenimanipulaation symboli. ”Manipulaatioksi” nimittäisin myös EU:n nykyistä toimintatapaa.

Vuoden 2005 kansanäänestyksissä Ranskan ja Alankomaiden kansalaiset hylkäsivät EU:n perustuslain, mutta koko hankkeelle yritetään nyt EU:lle tyypillisellä härkäpäisyydellä antaa uusi pintasilaus jättämällä EU:n tunnukset pois ja paketoimalla tämä epäonnistunut mutta lähes identtinen hanke uudelleen Lissabonin sopimukseksi. Jos EU pitää kiinni tästä pyrkimyksestään herättää alkuperäinen sopimus henkiin tekemällä siihen vain yhden todellisen muutoksen, nimittäin poistamalla EU:n tunnukset, se menettää loputkin uskottavuudestaan. Tämä on törkeä yritys johtaa kansalaisia harhaan, ja siksi äänestin mietintöä vastaan.

Cristiana Muscardini (UEN), kirjallinen. – (IT) Kiitän esittelijää siitä, että hän on sisällyttänyt unionin tunnukset työjärjestykseen nyt, kun ne on yllättävästi poistettu uudesta perussopimuksesta. Eurooppa-valmistelukunnan jäsenenä painotin aina, että unionilla on oltava sielu, joka lähentää sitä Euroopan kansalaisiin yhteisten arvojemme avulla.

Tunnusten jättäminen pois sopimuksesta oli ties kuinka mones toimenpide, jolla unionin toimielimiä etäännytetään kansalaisista. Miten kansalaiset voisivat samastua unioniin, jos se tekee itsestään yhä tunnistamattomamman ja hylkää tunnukset, joiden pitäisi edustaa sitä sekä jäsenvaltioissa että sen kansainvälisissä suhteissa?

Unionin tunnusten yleinen tunnustaminen on ensimmäinen askel kohti yhteistä eurooppalaista kotia, joka paitsi pystyy antamaan Euroopan kansalaisille poliittisia vastauksia myös palauttamaan politiikalle sen ansaitseman etusijan ”yhteisen hyvän” hoitamisessa.

Tästä syystä onnittelen toistamiseen esittelijää ja toivon, että muut unionin toimielimet liittyvät tähän Euroopan parlamentin aloitteeseen, jonka uskon vahvistavan tätä parlamentaarista toimielintä, jonka jäseniä olemme.

Zita Plešinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Perustamisestaan lähtien Euroopan yhteisöt ja sitten Euroopan unioni ovat pyrkineet saamaan tunnukset, joihin kansalaiset voivat helposti samastua. Perustuslakisopimuksen ratifiointiprosessi kaatui epäonnistumisiin Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestyksissä. Kompromissin tuloksena syntynyt ja perustuslakisopimuksen korvannut Lissabonin sopimus ei eräiden jäsenvaltioiden harjoittaman painostuksen vuoksi sisältänyt säännöksiä tunnuksista.

Kansalaiset ovat tottuneet siihen, että jokaisella organisaatiolla on oma logo. Liput, tunnukset, hymnit, tunnuslauseet, värit ja muut symbolit välittävät tunteisiin perustuvan kuvan niiden edustaman organisaation arvoista.

Tämä valtioiden, alueiden, kirkkojen, puolueiden ja kansalaisjärjestöjen yhteinen kokemus pätee myös EU:n tasolla. Lippu, jossa on 12 kultaisen tähden muodostama ympyrä sinisellä taustalla, on aina kiehtonut minua. Saapuessani Slovakiaan ja nähdessäni sen liehuvan rakennusten lippusaloissa olen onnellinen, koska Slovakia kuuluu yhteiseen eurooppalaiseen kotiin. Olisi vaikea löytää yhtä tunnettua musiikkikappaletta ja runoa, joka symboloisi Euroopan yhdentymisaatetta paremmin kuin Ludwig van Beethovenin yhdeksänteen sinfoniaan perustuva Euroopan unionin hymni.

Vaikka yhteisvaluuttaa ei vielä käytetäkään kaikissa jäsenvaltioissa, varsinkin kolmannet maat alkavat yhdistää EU:n euroon samalla tavoin kuin ne yhdistävät Yhdysvallat dollariin. Tunnuslause ”moninaisuudessaan yhtenäinen” ilmaisee mielestäni täydellisesti Eurooppa-hankkeen olemuksen. Kannatan unionin tunnusten käyttöä, ja siksi äänestin esittelijä Carlos Carnero Gonzálezin mietinnön puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Haluan pöytäkirjaan merkittävän, että äänestin Carlos Carnero Gonzálezin Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa koskevan uuden artiklan lisäämisestä Euroopan parlamentin työjärjestykseen laatiman mietinnön puolesta.

Kuten hyvin tiedetään, symbolit ovat arvokkaampia kuin iskulauseet tai sanat. Ne ovat keskeisiä osatekijöitä kaikenlaisissa viestinnässä, erityisesti sellaisessa, joka liittyy jonkin sosiaaliryhmän tai organisaation identiteetin muodostamiseen. Liput, kuvat ja hymnit ovat erittäin tärkeitä, jotta suuri yleisö voi tunnistaa organisaation.

Tästä syystä suhtaudun myönteisesti kollegamme aloitteeseen, jolla on tarkoitus auttaa kansalaisia osallistumaan nykyistä enemmän Eurooppa-hankkeeseen ja siten lisätä sen oikeutusta.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Voin sanoa unionin tunnusten käyttöä koskevasta mietinnöstä vain, että se on jälleen yksi osoitus siitä, miten Euroopan unionissa kierretään demokraattisia menettelyjä. Jokin aika sitten unionin tunnukset raukesivat, kun niin sanottua Euroopan perustuslakia koskeva ehdotus hylättiin. Perustuslaki, tai ainakin sen keskeinen sisältö, on tosiasiallisesti herätetty henkiin Lissabonin sopimuksella, ja nyt Euroopan parlamentti yrittää herättää henkiin unionin tunnuksia. Minun on kysyttävä, mitä unionin toimielimet aikovat tehdä, jos näitä tunnuksia käytetään väärin? Äskettäin koko maailma sai esimerkiksi nähdä kuvia Georgian presidentistä, jolla oli virkahuoneessaan paitsi Georgian myös EU:n lippu, kun hän käynnisti konfliktin Venäjän kanssa. Tämä ei voi olla hyväksyttävää.

Konrad Szymański (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin sitä vastaan, että Euroopan parlamentti tunnustaa oikeudellisesti Euroopan unionin tunnukset, seuraavista syistä.

Ensinnäkin oikeudellinen tunnustaminen on täysin vastoin Eurooppa-neuvoston päätöksiä. Niissä kaikki jäsenvaltiot päättivät jättää unionin tunnukset pois uudistussopimuksesta, jolla korvattiin ehdotus perustuslakisopimukseksi.

Toiseksi, parlamentin päätös merkitsee tunnusten tuomista sisään takaovesta jäsenvaltioiden tahdon vastaisesti. Parlamentti osoittaa heikkoutta pikemmin kuin vahvuutta turvautuessaan tällaisiin oikeudellisiin temppuihin.

Kolmanneksi, tällaiset toimenpiteet herättävät perusteltua epäluottamusta monissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisissa, jotka eivät halua, että kansallisvaltioille varattuja tunnuksia liitetään Euroopan unionin kaltaiseen kansainväliseen järjestöön.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Tämä Euroopan parlamentille esitetty kehoitus edistää EU:n tunnusten laajempaa käyttöä provosoi Euroopan kansalaisia. Parlamentin aloitteella ”euro-perustuslaki”

yritetään ”herättää eloon”, ei vain muutettuna versiona, Lissabonin sopimuksena, jonka Irlannin kansalaiset äskettäin hylkäsivät, vaan alkuperäisessä muodossaan, perustuslakisopimuksena, jonka Ranskan ja Alankomaiden kansalaiset tuomitsivat.

Omaksumalla tällaisen asenteen Euroopan parlamentti paljastaa jälleen kerran olevansa EU:n taantumuksellisten uudistusten kulmakivi ja arkkitehti. Se osoittaa räikeää halveksuntaa Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin kansalaisten päätöksiä kohtaan samoin kuin kaikkien muiden Euroopan maiden kansalaisia kohtaan, joita Euroopan plutokraattien EU:n kansanvastaista luonnetta ilmentävät toimintalinjat, instituutiot, arvot, visiot ja tunnukset eivät liikuta.

Euroopan kansojen on tehostettava taisteluaan, jotta taantumuksellinen euro-perustuslaki vihdoinkin hylätään. Niiden on taisteltava köyhyyden, epäoikeudenmukaisuuden, sodan ja sorron imperialistista EU:ta vastaan. Ne ennakoivat sen hajoamista ja pyrkivät vakiinnuttamaan oman valtansa ottaen käyttöön uusia, niiden omia tarpeita ja arvoja vastaavia instituutioita ja tunnuksia.

Mietintö: Seeber (A6-0362/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme samaa mieltä siitä, että kuluttajilla on keskeinen rooli veden kestävän käytön saavuttamisessa EU:ssa. Me katsomme kuitenkin, että tiedotus- ja valistuskampanjoita tulisi toteuttaa lähinnä paikallis- ja aluetasolla eikä EU:n pyynnöstä.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin itävaltalaisen kollegani Richard Seeberin vastauksena Euroopan komission tiedonantoon ”Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa” laatiman erinomaisen valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta.

Myös minä pahoittelen sitä, että Euroopan komission lähestymistavassa ei ole todellista kansainvälistä ulottuvuutta, ja kannatan esittelijän ehdotuksia, joiden mukaan veden niukkuuden sekä kuivuuden erityisluonne edellyttää koordinoituja toimia EU:ssa ja jäsenvaltioissa samoin kuin alue- ja paikallishallinnossa. Vesipula on vaikuttanut ainakin 11 prosenttiin Euroopan unionin väestöstä ja 17 prosenttiin sen alueesta, ja viime aikojen kehitys on osoittanut, että vesivarojen niukkuus todennäköisesti pahenee huomattavasti Euroopassa.

Euroopan unionin on kiireesti saatava aikaan vesipolitiikka, jolla taataan riittävät ja laadukkaat vesivarat Euroopan kansalaisten, yritysten, julkisten elinten, kasviston ja eläimistön tarpeiden täyttämiseksi.

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Veden niukkuus on polttava ongelma, joka koskettaa Euroopan ja koko maailman kansalaisia. Mietinnössä kiinnitetään huomiota siihen, että EU:ssa tuhlataan 20 prosenttia vedestä tehottomuuden vuoksi; kansalaiset eivät ole riittävän tietoisia tarpeesta lisätä veden säästämistä, ja 17 prosenttia EU:n alueesta kärsii vakavasta vesipulasta. Vastatakseen tähän EU:n on omaksuttava kokonaisvaltainen lähestymistapa, johon sisältyy täsmällisiä toimenpiteitä vesihuollon ja vedenjakelun parantamiseksi.

On selvää, että meillä on suuria mahdollisuuksia säästää vettä (jopa 40 prosenttia) teknisillä parannuksilla ja muuttamalla kansalaisten käyttäytymistä sekä tuotantomalleja nykyisen kriisinhallintatyylin sijasta. Vettä säästävällä teknologialla ja kastelujärjestelmien hallinnalla teollisuudessa ja maataloudessa veden liikakäyttöä voitaisiin vähentää jopa 43 prosenttia, ja vedenkäytön tehokkuutta lisäävillä toimilla veden tuhlausta voitaisiin pienentää kolmanneksella. Nykyisin maatalous kuluttaa 64 prosenttia vedestä, 20 prosenttia kuluu energian tuotantoon, kansalaiset käyttävät 12 prosenttia vedestä ja teollisuus 4 prosenttia. Lisäksi ilmastonmuutos vaikuttaa yhä enemmän kuivuuteen, joka aiheuttaa ympäristön kannalta tuhoisia metsäpaloja.

EU pyrkii lisäämään jäteveden uudelleenkäyttöä ja kehittämään suolanpoistoa, parantamaan ”saastuttaja maksaa” -periaatteeseen perustuvia vesivarojen hallintaohjelmia, käynnistämään merkintäjärjestelmiä sekä tutkimus- ja seurantatoimia aavikoitumisen pysäyttämiseksi, parantamaan vuoroviljelyjärjestelmiä ja edistämään kansalaisten tehokkaampaa vedenkäyttöä.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kaunis sanahelinä ei pysty kätkemään mietinnön ehdotusten kansanvastaista luonnetta. Sen pääsisältönä on taantumuksellinen ajatus ”kysyntäperustaisesta vesivarojen hallinnasta”. Mietinnön lopussa korostetaan erilaisia toimenpiteitä, joiden vaikutus rajoittuu lähinnä veden hinnan ja sen jakelukustannusten nousuun. Massoille sekä köyhille ja keski-suurille viljelijöille määrätään taas yksi raskas maksu, sillä vesi kaupallistetaan täysin. Tavoitteena on myös lisätä monopoliasemassa olevien yritysryhmittymien kannattavuutta.

Päätöslauselmassa ei tehdä eroa kuivuuden ja veden niukkuuden välillä, jotka ovat kaksi erillistä ilmiötä ja edellyttävät erilaisia erilaisia vastatoimia. Siinä ei mainita lainkaan hyödyntämiskelpoisten vesivarojen sekä saatavilla olevien vesivarojen ja sademäärien välisen suhteen säilyttämistä ja parantamista.

Mietinnössä aliarvioidaan metsien myönteinen rooli kuivuutta lievittävänä ja veden niukkuutta torjuvana aktiivisena tekijänä. Näin ollen se ei sisällä metsittämistoimia koskevia ehdotuksia, ja lisäksi siinä painotetaan, että ”metsien lisäämistä” olisi harkittava vain, kun se on ”ehdottoman tärkeää”.

Mietinnössä vähätellään tulvariskiä ja tarvetta toteuttaa tulvasuojelutoimenpiteitä. Päinvastoin: sen mukaan meidän pitää ”välttää jokien luonnollisen virtauksen estäminen”, ja siinä pelotellaan jokien virtauksen muuttamisen aiheuttamilla yhteiskunnallisilla ja ekologisilla ongelmilla.

Työläiset taistelevat puhtaan ja turvallisen veden riittävän saannin puolesta. He vastustavat tämän vielä toistaiseksi sosiaalisen, joskin monopolien voitontavoittelun kohteeksi joutuneen hyödykkeen kaupallistamista.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme eri mieltä sen ajatuksen taustalla olevasta järjestyksestä, jonka mukaan vesivarojen hallinnan on noudatettava markkinoiden periaatteita ja näin ollen hintojen on oltava kulutuksen hallinnan keskeinen väline. Mietinnössä mainitaan tarve saada tuottoa investoinneille, ikään kuin tämä olisi ongelman koko ratkaisu tai osa siitä. Tämä ei yksinkertaisesti pidä paikkaansa.

Veden hävikkiä, jokien valuma-alueiden suunnittelua, ”harmaan veden” uudelleenkäyttöä, valtioiden välistä vaihtoa ja seurantakeskuksen asteittaista perustamista koskevilla näkökohdilla ja ehdotuksilla tarkoitetaan selvästi hyvää. Niitä ei kuitenkaan näy vesipuitedirektiivillä perustetussa järjestelmässä, jossa kehoitetaan soveltamaan vesivarojen hallintaan talous- ja rahoitusmarkkinoiden periaatteita turvaamalla sen keskeisiä edellytyksiä: veden julistamista oikeudeksi ja sen demokraattista hallintaa.

On myös esitetty eräitä huolenaiheita, jotka olisi otettava huomioon, vaikka niissä kyseenalaistetaan EU:n politiikka. Mietinnössä todetaan, että metsänviljelyn ja maatalouspolitiikan välillä sekä rajoittamattoman kaupunkirakentamisen ja aavikoitumisen ja kuivuuden välillä on suora yhteys. YMP:tä ei kuitenkaan aseteta kertaakaan kyseenalaiseksi aavikoitumisen tärkeimpänä syynä Portugalin kaltaisissa maissa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Skotlannin edustajana luulen, että monet Richard Seeberin mietinnössä käsitellyt kysymykset eivät ehkä juuri kiinnosta valitsijoitani. Laadukkaan veden tarjonta on kuitenkin erittäin tärkeää EU:n kaikilla maantieteellisillä alueilla, ja sellaiset kysymykset kuin huonon vesitehokkuuden aiheuttama hävikki koskettavat meitä kaikkia. Skotlannissa vesihuollosta vastaa Skotlannin parlamentille vastuussa oleva julkisessa omistuksessa oleva yhtiö, ja Skotlannin hallituksen suunnitelman mukaan Scottish Water -yhtiöstä on määrä tulla koko maailmalle malliesimerkki siitä, miten vesihuolto parhaiten järjestetään. Kannatan varauksetta tätä suunnitelmaa ja suosittelen sitä myös Euroopan parlamentille.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), kirjallinen. – (IT) Toisiinsa suorasti liittyvät veden niukkuuden ja kuivuuden ongelmat koettelevat monia erityisesti eteläisen Euroopan osia, ja niillä on tuhoisia seurauksia ympäristölle ja paikallisille asukkaille.

Kotiseutuni Sisilia kärsii joka vuosi säännöllisesti vesipulasta ja kuivuudesta, mikä aiheuttaa vakavia vahinkoja maataloudelle. Tämä on hälyttävä ongelma, joka voitaisiin osittain ratkaista ainakin kahdella rintamalla toteutettavilla tarmokkailla toimilla. Ensimmäinen niistä koskee infrastruktuuria: esimerkiksi Sisilian saarella menetetään paljon vettä – arvioiden mukaan jopa 30 prosenttia – vesijohtojen huonon kunnossapidon vuoksi. Toinen koskee ennaltaehkäisyä: olen esittelijän kanssa täysin samaa mieltä siitä, että jo kouluissa alkava koulutus ja valistus tiedotuskampanjoiden avulla on erittäin tärkeää käyttäytymisen muuttamiseksi sekä säästävän ja tehokasta vedenkäyttöä suosivan kulttuurin luomiseksi.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Arvoisa puhemies, äänestin Richard Seeberin mietinnön osalta tyhjää. Mietintö on liian pitkä, ja eräät suositukset toistavat itseään. Suurin ongelma on se, että koko mietintö perustuu vanhaan vesivaroja koskevaan ajattelutapaan, ja vain kerran, 48 kohdassa, siinä mainitaan lyhyesti uusi ajattelutapa, tarve lisätä sadeveden keräämistä.

Muut kehotukset ja ehdotukset ovat liian epäselviä, jotta ne voitaisiin toteuttaa onnistuneesti käytännössä. Mietinnössä ei käsitellä yhdennettyä lähestymistapaa, vaan keskitytään ainoastaan juoksevan veden säästämiseen. Sen rakenne on hyvin tiukka, ja siksi se ei mahdollista yksiselitteistä tulkintaa.

Loppujen lopuksi se toistaa vain EU:n vesipolitiikan puitedirektiivin tarinan. Direktiivin tavoitteena oli edistää vesistöjen integroitua hallinnointia valuma-alueilla. Se kuivui kokoon pelkiksi erillistoimiksi. Tästä on

osoituksena se, että viime vuonna hyväksyttiin toinen direktiivi: tulvadirektiivi. Jos jotain kutsutaan "integroiduksi", sitä käsitellään kokonaisuutena, ei osa osalta. Valitettavasti lähestymistapa ei ollut integroitu, ja vesivarojen hallinnoinnin parissa työskentelevät käyttävät vesipuitedirektiiviä irtotehtikälenterinä. Yhtenä hetkenä he ratkaisevat tulvaongelmia ja seuraavana kuivuutta.

Vastaavaa tapahtui sosialismin aikana Slovakiassa, tarkemmin sanottuna Itä-Slovakian alangolla. Ensin yritimme ratkaista maankuivatuskysymyksen ja sitten, myöhemmässä vaiheessa, kasteluongelman. Nykyään Itä-Slovakian alanko on kuin keittolevy, joka ajaa pilvet viileämpään Karpaattien vuoristoon, josta syntyy suuria tulvia.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä Richard Seeberin mietintöä, jossa käsitellään veden niukkuuden ja kuivuuden vakavaa ongelmaa Euroopan unionissa.

Vesi on rajallinen luonnonvara. Ekosysteemien, vesivarojen, juoma- ja uimavesien turvaaminen on ympäristönsuojelun avaintekijä. Tästä syystä unionin tasolla toteutettavat yhteiset toimet takaavat, että tätä kallisarvoista luonnonvaraa hallinnoidaan parhaalla mahdollisella tavalla.

Lisäksi kiitän Richard Seeberia hänen tekemästään työstä. Hän on kiinnittänyt huomiota tärkeimpiin kysymyksiin, joihin unionin olisi puututtava: liialliseen vedenkulutukseen ja siitä johtuvaan veden tuhlaukseen, ongelmaa koskevaan tietämättömyyteen ja tiedostamattomuuteen sekä yhteisen eurooppalaisen lähestymistavan puutteeseen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Veden niukkuuden ja kuivuuden ongelma on nyt kriittinen, kuten myös siihen liittyvät ilmastomuutoksen seuraukset. Äärimmäinen kuivuus ja veden niukkuus on lisääntynyt jyrkästi viime vuosikymmeninä. Tämä johtuu paljolti tehottomasta vesivarojen hallinnoinnista ja veden liiallisesta käytöstä maataloustarkoituksiin.

Euroopan unioniin itseensä kohdistuu vakavia uhkia ilmastomuutoksen ja ihmisen toiminnan seurauksena. Yli kolmannes Euroopan kansalaisista elää jo nyt alueilla, jotka kärsivät veden niukkuudesta. Ellei järkipäisemmän ja kestävämmän vedenkäytön takaamiseksi ryhdytä välittömästi asianmukaisiin toimiin, on odotettavissa, että tulevaisuudessa yhä useammat ihmiset kärsivät veden niukkuudesta. Lisäksi väestön ennustettu kasvu kuudesta yhdeksään miljardiin vuoteen 2050 mennessä lisää veden kysyntää vielä entisestään.

Jotkin asiantuntijat ovat alkaneet verrata vettä öljyyn. Halvan ja suhteellisen helposti saatavan veden aikakausi on ohi. Maatalousalan veden niukkuus tulisi ratkaista kehittämällä vedenkeräyslaitoksia ja parantamalla kastelujärjestelmiä. Lisäksi aktiivisella tietoisuudella lisäävällä politiikalla olisi kehitettävä erityinen vastuullisen vedensäästön kulttuuri.

Jokaisen meistä olisi ruvettava säästämään vettä ja käyttämään sitä järkevästi. On myös tärkeää ottaa käyttöön teknologiaa, jolla estetään veden tuhlaus, sekä lisätä yhteiskunnallista tietoisuutta tästä ongelmasta. Tarvitaan myös nykyistä integroidumpi lähestymistapa veteen ja kuivuuteen liittyviin ongelmiin.

Arktisten alueiden hallinta (RC-B6-0523/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä viiden poliittisen ryhmän, myös PPE-DE-ryhmän, esittämää Euroopan parlamentin päätöslauselmaa arktisten alueiden hallinnasta. Ilman lämpötila nousi arktisilla alueilla 1900-luvulla noin 5 celsiusastetta, ja tämä lämpötilan nousu on kymmenen kertaa nopeampaa kuin maapallon pinnan keskimääräisen pintalämpötilan nousu. Arktisen alueen ennustetaan lämpenevän vielä noin 4–7 celsiusastetta seuraavien sadan vuoden aikana.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että diagnoosien aika on ohi ja nyt on aika toimia. Lisäksi EU:n jäsenvaltioihin kuuluu kolme arktisen alueen maata ja sillä on myös kaksi arktiseen alueeseen kuuluvaa naapurimaata, joilla on kiinteä yhteys sisämarkkinoihin ETA-sopimuksen kautta, mikä merkitsee sitä, että EU ja siihen assosioituneet valtiot muodostavat määrällisesti yli puolet Arktisen neuvoston jäsenistä.

Tällä alueella on ratkaiseva merkitys maapallon tärkeimpien tasapainojen kannalta, ja kiitän tämän päätöslauselman laatijoita nyt, kun vietämme kansainvälistä polaarivuotta.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän jättämän tarkistuksen 6 puolesta, jossa vaadittiin ydinaseetonta ja demilitarisoitua arktista. Olen hyvin tietoinen siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan sukellusveneet operoivat tällä hetkellä näillä vesillä, mutta se ei ole peruste olla kannattamatta ehdotusta kansainvälisestä sopimuksesta, jolla pysäytetään tulevaisuudessa ydinaseiden vieminen tälle alueelle sekä sotilaallinen toiminta siellä. Olen pettynyt, että ehdotusta ei hyväksytty, joskin

olen tyytyväinen mainintaan YK:n merioikeusyleissopimuksesta sekä siitä, että Yhdysvaltain senaatin olisi ratifioitava se tulevaisuudessa.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Pahoittelemme syvästi niiden päätöslauselmaan esitettyjen tarkistusten hylkäämistä, joissa mainittiin painokkaasti ”riskit, joita voi aiheutua arktisen alueen mahdollisesta käytöstä strategiisiin tai sotilaallisiin tarkoituksiin, ja tarve tehdä Pohjoisesta jäämerestä demilitarisoitu ja ydinaseeton alue” ja joissa todettiin, että parlamentti ”on erityisen huolestunut arktisten alueiden luonnonvaroista parhaillaan käytävästä kilpailusta, joka voi johtaa ... turvallisuusuuhkiin ja yleiseen kansainväliseen epävakauteen”.

Vaikka päätöslauselma sisältää eräitä myönteisinä pitämiämme seikkoja, sillä sallitaan näin ollen tämän mantereen luonnonvaroista käytävä kilpailu, varsinkin kun siinä todetaan, että ”kaikkein pohjoisimmat alueet ovat osa EU:n ’pohjoisen ulottuvuuden’ politiikkaa” ja että parlamentti ”on vakuuttunut, että tietoisuutta arktisen alueen merkityksestä globaalissa yhteydessä on parannettava edelleen siten, että luodaan oma erillinen EU:n arktinen politiikka”.

Lisäksi siinä kehoitetaan komissiota ottamaan ”arktisten alueiden energia- ja turvallisuuspolitiikan esityslistalleen” sekä ”omaksumaan ennakoivan roolin arktisella alueella ja ottamaan ensi alkuun ainakin tarkkailijan aseman Arktisessa neuvostossa”.

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen ja Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Me yhdyimme päätöslauselmassa ilmaistuun huoleen ilmastomuutoksen vaikutuksista arktisella alueella asuvien yhteisöjen kestävyYTEEN samoin kuin luonnolliseen elinympäristöön, ja ymmärrämme, että arktiset alueet ovat maailman ilmaston kannalta tärkeitä ja että ne siksi ovat yhteinen huolenaihe.

Emme kuitenkaan voi kannattaa tätä päätöslauselmaa, koska sen lähtökohtana ovat ensisijaisesti EU:n edut. Katsomme, että politiikka, joka ei perustu lujasti arktisten alueiden kansojen etuihin, ei ole oikeutettua. Katsomme, että kaikkien arktista aluetta koskevien neuvottelujen ja aloitteiden lähtökohtana on oltava arktisten alueiden kansakuntien alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen ja varsinkin kaikkien arktisen alueen kansojen kutsuminen osallistumaan niihin tasavertaisina kumppaneina.

Äänestyksessä enemmistö hylkäsi tarkistuksen, jossa korostettiin tarvetta tehdä Pohjoisesta jäämerestä demilitarisoitu ja ydinaseeton alue, ja avasi siten tien sille, että päätöslauselmassa vaadittu arktinen politiikka sisältää arktisten alueiden militarisoimisen ja ydinaseiden sijoittamisen alueelle. Emme voi mitenkään kannattaa tätä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä arktisten alueiden hallinnasta globalisoituneessa maailmassamme.

Olen vakuuttunut siitä, että tietoisuutta arktisten alueiden tarjoamista mahdollisuuksista globaalissa yhteydessä on parannettava. Tästä syystä EU tarvitsee erityisen tätä aluetta koskevan politiikan, joka kunnioittaa paikallisia asukkaita ja ympäristöä. Suhtaudun myönteisesti kollegamme aloitteeseen, jossa korostetaan ympäristön merkitystä: tarvitaan rajatylittävä poliittinen tai oikeudellinen rakenne, jonka avulla voidaan sovittaa luonnonvarojen koskevia poliittisia kiistoja.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Me yhdyimme päätöslauselmassa ilmaistuun huoleen ilmastomuutoksen vaikutuksista arktisella alueella asuvien yhteisöjen kestävyYTEEN samoin kuin luonnolliseen elinympäristöön, ja ymmärrämme, että arktiset alueet ovat maailman ilmaston kannalta tärkeitä ja että ne siksi ovat yhteinen huolenaihe.

Emme kuitenkaan voi kannattaa tätä päätöslauselmaa, koska sen lähtökohtana ovat ensisijaisesti EU:n edut. Katsomme, että politiikka, joka ei perustu lujasti arktisten alueiden kansojen etuihin, ei ole oikeutettua. Katsomme, että kaikkien arktista aluetta koskevien neuvottelujen ja aloitteiden lähtökohtana on oltava arktisten alueiden kansakuntien alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen ja varsinkin kaikkien arktisen alueen kansojen kutsuminen osallistumaan niihin tasavertaisina kumppaneina.

Äänestyksessä enemmistö hylkäsi tarkistuksen, jossa korostettiin tarvetta tehdä Pohjoisesta jäämerestä demilitarisoitu ja ydinaseeton alue, ja avasi siten tien sille, että päätöslauselmassa vaadittu arktinen politiikka sisältää arktisten alueiden militarisoimisen ja ydinaseiden sijoittamisen alueelle. Emme voi mitenkään kannattaa tätä.

Mietintö: Cercas (A6-0357/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin espanjalaisen kollegani Alejandro Cercasin (PSE, ES) tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpanosta laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä siitä, että tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 edelleen hyvin vaihteleva soveltaminen ja täytäntöönpano on valitettavaa.

Meidän on kehotettava jäsenvaltioita toteuttamaan nykyistä tehokkaampia toimia sosiaalilainsäädännön tehokkaan ja yhdenmukaisen täytäntöönpanon takaamiseksi ja panemaan täytäntöön maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä annettu direktiivi 2002/15/EY, jotta varmistetaan kansalaisten liikenneturvallisuus ja kuljettajien terveys ja turvallisuus sekä luodaan yksiselitteiset puitteet reilulle kilpailulle.

Euroopan komission on suhtauduttava tiukasti tieliikennettä koskevan yhteisön sosiaalilainsäädännön rikkomiseen jäsenvaltioissa, käytettävä pakkokeinoja säännösten noudattamatta jättämisen yhteydessä ja toteutettava ennaltaehkäiseviä ja tarvittaessa oikeudellisia toimia varmistaakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen. Tämä on välttämätöntä reilun ja vääristymättömän kilpailun varmistamiseksi.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska jäsenvaltioiden on kiireesti pantava sosiaalilainsäädäntö täytäntöön ja varmistettava sen asianmukainen noudattaminen. Tavaraliikenteen kuljettajien terveys ja hyvinvointi sekä muiden tienkäyttäjien turvallisuus ovat riippuvaisia työajan ja ajo- ja lepoaikojen kaltaisia seikkoja koskevista selvistä säännöistä sekä tehokkaista tarkastuksista ja noudattamatta jättämisestä annettavista rangaistuksista.

Näin ollen on hyvin tärkeää, että jäsenvaltiot vauhdittavat direktiivin 2002/15/EY täytäntöönpanoa ja että Euroopan parlamentti vahvistaa tukensa kaikkien tieliikenteen kuljettajien sisällyttämiselle tällä alalla sovellettavaan työaikalainsäädäntöön heidän työsuhteensa laadusta riippumatta. En näe mitään syytä jättää itsenäiset kuljettajat sellaisten toimien ulkopuolelle, joilla lisätään turvallisuutta maanteillämme.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Olemme hyvin epäröiden päättäneet äänestää tämän mietinnön puolesta. Tieliikenneala on kuitenkin rajatylittävä kysymys, ja itsenäisten kuljettajien työolot ovat osa tätä kysymystä.

Mietinnössä on osia, joita emme hyväksy, kuten kysymys ammattikuljettajille tarkoitetuista turvallisista ja valvotuista pysäköintialueista, jota me pidämme jäsenvaltioille kuuluvana asiana. Me katsomme myös, että työaikaan liittyvät kysymykset yleensä kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) EU:n tieliikennealan sosiaalilainsäädäntö on hyvin tärkeä asia. Tieliikenne on taloudellisesti erittäin merkittävä ala koko unionissa. On kuitenkin myös tärkeää, että sosiaalilainsäädäntöä sovelletaan sekä kuljettajien että suuren yleisön suojelemiseksi. Nykyisessä lainsäädännössä on epäjohtonmukaisuuksia, ja sen täytäntöönpano jäsenvaltioissa on ollut puutteellista. Tästä syystä äänestin Alejandro Cercasin mietinnön puolesta.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LV) Tieliikenne on yksi Euroopan sisämarkkinoiden kannalta hyvin tärkeistä talouden aloista. Se on erityisen tärkeä työllisyyden kannalta, sillä EU:n kuljetusala työllistää yli kolme miljoonaa ihmistä. Vaikka on runsaasti EU:n lainsäädäntöä, jolla pyritään takaamaan EU:n kansalaisten liikenneturvallisuus sekä matkustajien ja tavaraliikenteen kuljettajien terveys ja turvallisuus, lepoaikoja ja taukoja koskevien sääntöjen rikkomukset ovat lisääntymässä jäsenvaltioissa.

Syy tähän tilanteeseen on kaksinainen: se, että jäsenvaltiot eivät ole siirtäneet tieliikennelainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään lainkaan tai että ne eivät ole tehneet tätä riittävän huolellisesti. Työsuhteessa oleviin kuljettajiin sovelletaan eri terveys- ja turvallisuusvaatimuksia kuin itsenäisiin kuljettajiin. Nykyinen tilanne, jossa työaikalainsäädäntöä sovelletaan vain työsuhteessa oleviin kuljettajiin mutta ei itsenäisiin kuljettajiin, uhkaa vääristää kilpailua liikennealalla. Näennäisesti itsenäisten kuljettajien määrä on lisääntymässä, koska heitä koskevat terveys- ja turvallisuusvaatimukset eivät ole yhtä tiukkoja. Paitsi että tämä tilanne edistää epäreilua kilpailua, se vaarantaa kuljettajien ja muiden tienkäyttäjien terveyden ja turvallisuuden. Euroopan komissio pyrkii varmistamaan, että itsenäiset kuljettajat noudattavat samoja tätä koskevassa lainsäädännössä asetettuja sääntöjä.

Näiden toimenpiteiden avulla voisimme parantaa huomattavasti liikenneturvallisuutta ja taata kuljettajille asianmukaiset terveys- ja turvallisuusolosuhteet samoin kuin reilun kilpailun tieliikennealalla.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Tämä ehdotus on yritys ottaa aiemmat päätökset vakavasti parantamalla valvontaa ja tiedotusta, perustamalla valvottuja pysäköintialueita moottoriteiden varsille ja kumoamalla itsenäisiä työntekijöitä koskevat poikkeukset 23. maaliskuuta 2009 lähtien. Tielikennalan sosiaalilainsäädännön siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpano ovat pahasti myöhässä.

Tätä velvollisuutta laiminlyöviä neljää jäsenvaltiota suojellaan, ellei niitä nimitä avoimesti. Se, että ne eivät sääntele työ-, ajo- ja lepoaikoja, heikentää liikenneturvallisuutta ja haittaa ammattikuljettajien hyvinvointia. Puolueeni, Alankomaiden sosialistipuolue, kannattaa suunnitelmaa tähän puuttumiseksi, joskin parempia ehdotuksia on jo hylätty aiemmissa äänestyksissä. Me kannatamme sitä, koska katsomme, että sosiaalilainsäädännön noudattaminen on tärkeää ja koska myös itsenäisten kuljettajien on kuuluttava direktiivin piiriin. Näin pannaan piste työnantajien väärinkäytöksille, joilla he pakottavat työsuhteiset työntekijänsä ryhtymään itsenäisiksi työntekijöiksi.

Näennäisesti itsenäisinä työntekijöinä heidän työolonsa ovat huonommat ja he joutuvat ottamaan mahdollomia liiketoimintariskejä. Kilpailu tällä alalla on kovaa. Puheet sääntöjen noudattamisesta on muutettava toiminnaksi. Vain siten kuljettajat voivat yhä ansaita riittävästi ja saada varman toimeentulon.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Haluan pöytäkirjaan merkittävän, että äänestin Alejandro Cercasin tieliikennealan sosiaalilainsäädännön täytäntöönpanosta laatiman mietinnön puolesta.

Euroopan parlamentin on syytä ottaa kantaa näin tärkeään kysymykseen. Vain siten voimme taata liikenneturvallisuuden, kuljettajien ja matkustajien turvallisuuden ja varsinkin reilun kilpailun Euroopan unionin alueella.

Kiitan kollegamme aloitetta myös siinä suhteessa, että selvät säännöt ja valvontamenettelyt ovat erittäin tärkeitä, jotta alalla toimivien henkilöiden työaika voidaan järjestää asianmukaisesti.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Alejandro Cercasin käsittelemä lainsäädäntö ei ole yksioikoista. Kaikki ovat uskoakseni samaa mieltä siitä, että on sekä kuorma-autojen kuljettajien että suuren yleisön etu, että suuria ja raskaita ajoneuvoja eivät aja pahasta unenpuutteesta kärsivät henkilöt. On selvää, että tällä alalla tarvitaan sääntöjä. Samalla meidän on ymmärrettävä, että Juutinrauman sillalla marraskuussa 2007 puhjennut rekkalakko ei ollut sattumaa. Sekä työnantajat että työntekijät ovat arvostelleet raskaasti EU:n monille ammattialoille laatimia työaikasääntöjä. Tästä syystä voisi olla asianmukaisempaa pyytää komissiota tekemään vaikutustenarviointi, jotta nähdään, miten lainsäädäntö on toiminut ja miten se on otettu vastaan, sen sijaan että kehoitetaan tiukentamaan täytäntöönpanoa entisestään. Tämän tyyppinen lainsäädäntö edellyttää huomattavaa joustavuutta, jotta se toimisi esimerkiksi sekä Romaniassa että Tanskassa. Tästä syystä äänestin tyhjää.

Mietintö: van den Burg ja Dăianu (A6-0359/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä alankomaalaisen kollegani Ieke van den Burgin ja romanialaisen kollegani Daniel Dăianun laatimaa valiokunta-aloitteista mietintöä, joka sisältää suositukset komissiolle rahoitusvalvonnan tulevaa rakennetta koskevista jatkotoimista.

Kannatan komissiolle esitettävää virallista kehotusta tehdä lainsäädäntöehdotuksia EU:n rahoituspalvelujen sääntelypuutteiden parantamiseksi paitsi rahoituskriisin vuoksi myös siksi, että emme voi rakentaa Euroopan sisämarkkinoita, ellei meillä ole unionin sääntelypolitiikkaa. Pahoittelen sitä, että mietinnössä ei pyydetä komissiota soveltamaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 6 kohdassa määrättyä menettelyä, jonka nojalla se voi ehdottaa neuvostolle, että tämä antaa EKP:lle erityistehtäviä, jotka koskevat luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa.

Kannatan vilpittömästi säännöstä, jolla lujitetaan ja selkeytetään Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden (arvopapereita käsittelevä CESR, vakuutuksia ja eläkkeitä käsittelevä CEIOPS sekä pankkeja käsittelevä CEBS) asemaa ja vastuuta ja annetaan niille tehtäviä vastaava oikeudellinen asema.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Portugalin sosiaalidemokraattisen puolueen PSD:n jäsenet kannattavat tätä mietintöä, joka tulee kansainvälisen rahoituskriisin huomioon ottaen erityisen hyvään aikaan. Rahoitusalan vakaus on taattava, ja pitkällä aikavälillä meidän on toteutettava toimenpiteitä systeemisten riskien estämiseksi.

Maailmanlaajuiset ongelmat edellyttävät koordinoituja maailmanlaajuisia ratkaisuja. Kansainvälinen yhteistyö on erittäin tärkeää markkinoiden uskottavuuden takaamiseksi ja palauttamiseksi.

Euroopan unioni ei ole poikkeus, ja nykyisten ongelmien ratkaiseminen ei voi olla riippuvaista kussakin jäsenvaltiossa toteutettavista erillisistä aloitteista, vaan se edellyttää yhteistoimintaa. Yhteenkuuluvuuden lisääminen EU:n jäsenvaltioiden välillä on oleellista.

Lyhyen aikavälin nopeiden toimien jälkeen meidän on ehdottomasti toteutettava rahoitusjärjestelmän institutionaalinen uudistus talouden vakauttamiseksi, talouskasvun elvyttämiseksi sekä vahvistaaksemme tai parantaaksemme sitä, mitä rahoitusalan innovaatiot voivat tarjota.

On tärkeää lisätä avoimuutta ja parantaa rahoitusta koskevaa tiedotusta käytettävissä olevan teknologian avulla. Vain siten kansalaiset voivat yhä suuremmassa määrin hyödyntää parempia käytäntöjä, tuotteita ja rahoituspalveluja. Innovaatioiden ja rahoitusmarkkinoiden on parannettava kuluttajansuojaa.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti uskoo rahoitusmarkkinoiden sisäsyntyiseen hyvyyteen ja niiden joustavuuteen ja itsesääntelykykyyn, ja tästä syystä unionin – ja ehkä koko maailman – tasolla on erittäin vähän konkreettisia sääntöjä.

Nykyinen kriisi osoittaa kuitenkin, että totuus on täysin päinvastainen. Tämä rahoitusmarkkinoiden toiminta ilman välikäsiä, Euroopan rahoitusalan globaali yhdyntymisen, pääoman laajalle levinnyt vapaa liikkuvuus, globalisoituneen talouden arvopaperistaminen ja mielipuoliset markkinat, jotka luovat aina vain monimutkaisempia ja reaalityloudesta etääntyneempiä tuotteita, ovat vieneet meidät kuilun partaalle. Valtio on suojelija, ja juuri valtioiden päätöksillä on merkitystä nykyisessä toimintaympäristössä.

Muka vapaan kansainvälisen kilpailun järjestelmä on saavuttanut rajansa ja sitä on muutettava, alkaen Euroopan unionista itsestään, jonka toimet ja ideologiset suuntaukset ovat osaltaan vastuussa nykytilanteesta. Se osoittaa tänään täydellisen hyödyttömyytensä, sillä ne, jotka toimivat ja reagoivat, ovat valtiot. Huomenna se osoittaa voivansa aiheuttaa vahinkoa, koska se pidättää itsellään mahdollisuuden määrätä seuraamuksia kansallisista turvatoimenpiteistä kilpailun nimessä.

Kyllä, on aika panna loppu tälle Euroopalle.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta EU:ta ja muita maailmanlaajuisia rahoitusmarkkinoita koettelevan rahoitustilanteen vakavuuden vuoksi.

Tämä mietintö on tärkeä, koska tarvitsemme tehokkaita sääntely- ja valvontajärjestelyjä rahoituspalvelumarkkinoiden toiminnan valvonnan parantamiseksi.

Olen erityisen tyytyväinen suulliseen tarkistukseen, jolla vaadittiin EU:n kansalaisille yhtäläistä talletussuojaa. On epäoikeudenmukaista, että yhden jäsenvaltion kansalaiset nauttivat korkeatasoisemmasta talletussuojasta suojan kattamien talletussummien suhteen – ne vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä 20 000 eurosta Irlannin rajoittamattomaan takuuseen.

Olen tyytyväinen myös vaatimukseen siitä, että EU:n on vastattava rahoituskriisiin nykyistä koordinoitummin ja että jäsenvaltioiden kansallisten järjestelmien erot tulisi pienentää mahdollisimman vähiin.

Kehotan myös Irlannin hallitusta julkistamaan kaikki Irlannin pankkitakuuohjelman yksityiskohdat, ja huomautan, että se on nyt EU:n kilpailusääntöjen mukaisesti laajennettu koskemaan myös muita kuin irlantilaisia pankkeja.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista tulevan valvontarakenteen suhteen sisältävän päätöslauselmaesityksen puolesta.

Markkinoita koettelevan vakavan kriisin vuoksi on ehdottoman tärkeää käynnistää uusia toimenpiteitä, joilla säännellään Euroopan unionin rahoituspalveluja. Talouden vakaus on yksi unionin tärkeimmistä tavoitteista. Sen vuoksi kannatan varauksetta tätä aloitetta, jolla on tarkoitus taata kansalaisille rauhallinen ja vakaa tulevaisuus.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unioni on luottamus kriisissä, joka johtuu siitä, että unionin toimielimillä ei ole suuntaa, avoimuutta, johtajuutta ja valtaa.

Niiltä puuttuu suunta, koska kenelläkään ei ole vielä selvää käsitystä siitä, miten tämä kriisi voidaan voittaa.

Avoimuuden puute johtuu siitä, että rahoitusmarkkinat ovat osoittautuneet odotettua läpinäkyvämmiksi.

Johtajuutta puuttuu, sillä kun Yhdysvallat on onnistunut antamaan käytännönläheisen vaikutelman ja osoittanut, että se ei menetä tilanteen hallintaa, Eurooppa on antanut itsestään sekavan ja jopa ristiriitaisen kuvan.

Vallan puute johtuu siitä, että kaikki jäsenvaltiot tekevät yhä aivan niin kuin haluavat. Toistaiseksi talletustakuille ei ole asetettu yhteistä summaa.

Jos jäsenvaltiot, joilla on yhteinen valuutta, eivät kykene toteuttamaan ylikansallisia apujärjestelyjä, olemme tilanteessa, joka saattaa olla tuhoisa itse eurolle.

Tämä poikkeuksellinen ja maailmanlaajuinen tilanne vaatii poikkeuksellisia ja maailmanlaajuisia vastatoimia, ja varsinkin nopeita vastatoimia.

Tämä luottamuskriisi voitetaan vain pikaisilla ja yhteisillä toimilla.

Euroopan parlamentti hoitaa tehtävänsä. Toivon, että neuvosto on tilanteen tasalla, sillä kyseessä on hätätilanne.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Yhden keskitetyn unionin tason viranomaisen aika ei ehkä vielä ole tullut. On kuitenkin olemassa selviä paineita, jotka osoittavat, että tällainen ajattelu on perusteltua (vaikka aikaansa edellä). Toivon, että EU ei nykyisessä rahoituskriisissä kaihda valvonnan tämänhetkisiin puutteisiin puuttumisesta. Solvenssi II -ehdotuksessa esitetty ”kollegio-lähestymistapa” on tärkeä etenemistapa ja tarjoaa eräänlaisen puolimatkan krouvin.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Oli pöyristyttävää, että UKIP ja eräät brittiläiset konservatiivit yrittivät kaataa suullisen tarkistuksen, jolla suojellaan säästäjiä nykyisessä taloudellisessa tilanteessa. Heidän toimintansa oli häpeällistä.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatan Ieke van den Burgin ja Daniel Dăianun mietintöä Lamfalussy-prosessin jatkotoimista ja tulevasta valvontarakenteesta.

On selvää, että yhdysvaltalaisen pankkien liian riskialttiiden sijoitusten ja muiden toimien aiheuttaman nykyisen rahoituskriisin vuoksi rahoitusmarkkinoiden sääntely ja valvonta on pikaisesti uudistettava. Ilman Lissabonin sopimusta EU:n rahoituskriisiä koskeva koordinoitu politiikka ei voi kuitenkaan toimia kunnolla. Sopimuksen ratifiointi on erittäin tärkeää, jotta varmistetaan unionin toimielinten riittävä edustus kansainvälisissä rahoitusalan rakenteissa.

Markkinoiden yhdentyminen on myönteinen ilmiö, mutta valitettavasti asianmukainen rahoitusvalvonta ei ole pysynyt sen mukana. Katson, että valvonta on ajantasaistettava mahdollisimman pian, ja sitä ennen olisi suoritettava EU:n nykyisten sääntely- ja valvontajärjestelyjen kokonaisvaltainen tarkistaminen.

Kansalaisille, sijoittajille ja valvontaelimille olisi taattava riittävä avoimuus. Tätä varten olisi hyvä asettaa neuvoa-antava ryhmä hahmottelemaan pidemmän aikavälin valvontanäkymät ja laatimaan ohjelma tai toimintasuunnitelma pitkän aikavälin uudistusta varten.

Olen samaa mieltä siitä, että unionin olisi ryhdyttävä nyt kehittämään yhtenäisempiä ja tehokkaampia oikeudellisia järjestelyjä tulevien kriisien riskin ehkäisemiseksi.

Mietintö: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin arvoisan slovenialaisen kollegani ja ystäväni Alojz Peterlen vastauksena Euroopan komission valkoiseen kirjaan ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013” laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta. Maailman terveysjärjestön (WHO) mukaan krooniset sairaudet sekä erityisesti aivohalvaukset ja sydänsairaudet ohittavat vähitellen infektiosairaudet. Tästä syystä on tarpeen ryhtyä ripeästi päättäväisempiin ennaltaehkäisytoimiin aloittamalla laajamittaisten terveysvaikutusarviointien laatiminen.

Lääkeväärennösten torjumisen on oltava yksi ensisijainen tavoite. Pahoittelen sitä, että komissio ei ole käsitellyt tarkemmin terveydenhoidon ammattilaisten ongelmia, sillä he ovat kaiken terveyspolitiikan ydin. Yhdyn esittelijän kantaan siitä, että terveyteen liittyvän eriarvoisuuden ja epäoikeudenmukaisuuden vähentämisen olisi oltava yksi terveydenhoitoalan ensisijaisista tavoitteista. Kannatan nykyaikaista käsitystä varsinkin haavoittuvien väestönosien, kuten pienten lasten, terveyden edistämisestä ja suojelemisesta, sekä integroitua sosiaali- ja terveyspolitiikkaa.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Alojz Peterlen vuosien 2008–2013 terveysstrategiaa koskevan mietinnön puolesta, koska katson, että ihmisten terveyden elinikäisen ja korkeatasoisen suojelun on oltava EU:n ensisijainen tavoite.

Toistan mietinnössä esitetyt suositukset ja varsinkin itse tekemäni ehdotukset, joissa painotetaan ennaltaehkäisy suunnitelmien ja terveellisiä elintapoja edistävien toimien laatimista koko EU:ssa sekä seulo- ja hoito-ohjelmien toteuttamista sairauksien varhaisen havaitsemisen ja niiden välittömän hoidon edistämiseksi, mikä puolestaan vähentää kuolleisuutta ja sairastuvuutta.

Korostan myös tarvetta parantaa terveydenhoidon laatua ja kansalaisille tarjottavaa tukea kroonisten sairauksien yleistymisen ja Euroopan väestön lisääntyvän ikääntymisen vuoksi.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatan varauksetta Alojz Peterlen mietintöä. Se on mielestäni hyvä jatkotoimi puheenjohtajavaltio Slovenian ensisijaisille tavoitteille. Slovenia piti terveyskysymyksiä hyvin tärkeänä aiheena, mikä on täysin ymmärrettävää, sillä terveys on suurin lahja, minkä ihminen voi elämässään saada. Valitettavasti Euroopassa on ilmennyt eräitä huolestuttavia terveyttä uhkaavia kehityssuuntia. Niitä ovat syöpätapausten lisääntyminen sekä diabeteksen, sydän- ja verisuonitautien ja liikalihavuuden yleistyminen. Lisäksi meidän on puututtava uusiin haasteisiin, jotka liittyvät väestön ikääntymiseen, ilmastonmuutokseen, globalisaatioon ja jopa terrorismin aiheuttamaan bioterrorismin uhkaan.

Jäsenvaltioiden terveydenhoitojärjestelmien välillä on kuitenkin huomattavaa eriarvoisuutta. Tämä koskee etenkin terveydenhoidon saatavuutta, ennaltaehkäisyä sekä eräiden sairauksien havaitsemista ja tehokasta hoitamista. Tämän seurauksena eurooppalaisten elinajanodotteet vaihtelevat suuresti. Euroopan terveyskarttaa tarkastelemalla voi tehdä sen surullisen johtopäätöksen, että rautaesirippu on eräässä mielessä vielä olemassa. Nykyinen kahtiajako perustuu terveyteen.

Meidän on parannettava tämän alan yhteistyömenetelmiä, jos haluamme korjata tilanteen. Meidän on myös tehostettava toimiamme ja hyödynnettävä Euroopan koko niin kutsuttu lääketieteellinen potentiaali. Kannatan esittelijän kehotusta lisätä investointeja terveydenhuoltojärjestelmiin. Mielestäni terveydenhuoltoon investoidut varat eivät varsinaisesti ole menoja, vaan tärkeä osa inhimillisen pääoman laatuun tehtäviä investointeja. EU:n kansalaisten terveys on nähtävä yhtenä unionin tulevaisuuden ratkaisevista sosiaalisista ja poliittisista avaintekijöistä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Alojz Peterlen EU:n terveysstrategiaa koskevan mietinnön puolesta. Mietinnössä myönnetään, että terveydenhuollon tarjoaminen on jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluva asia, ja olen vahvasti sitä mieltä, että sen tulee olla sitä edelleenkin. Parlamentissa ja koko EU:ssa on ryhmiä, joiden mielestä terveydenhuolto tulisi avata täysin vapaiden markkinoiden heilahteluille, mutta minä vastustan päättäväisesti tällaisia ajatuksia. EU:lla on kuitenkin tärkeä rooli tietojen vaihtamisessa ja terveellisten elintapojen edistämiseksi. Komission on nyt tehtävä konkreettisia ehdotuksia Euroopan laajuisista terveyttä edistävästä toimista, mutta turvattava samalla yksittäisten jäsenvaltioiden oikeudet päättää itse terveyspalvelujen tarjoamisesta.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Mahdollisuus terveydenhoitoon on kaikkien EU:n kansalaisten oikeus, ja korkeatasoisten terveydenhoitopalvelujen yhtäläisen saatavuuden varmistaminen kaikille on jäsenvaltioiden viranomaisten keskeinen tehtävä.

Kannatan tätä mietintöä, ja olen samaa mieltä siitä, että siinä käsitellään terveydenhuollon akuuteimpia ongelmia. Meidän olisi sekä EU:n että yksittäisten jäsenvaltioiden tasolla epäilemättä keskityttävä enemmän terveyden suojeluun pitkällä aikavälillä. Tämä on erityisen tärkeää vanhusten ja fyysisesti tai henkisesti vammaisten sekä kotihoidon kannalta.

Hoitajien puutetta ja heidän tarjoamiensa palvelujen tärkeyttä silmälläpitäen on tarpeen parantaa heidän työolojaan sekä varmistaa, että hoitajat saavat laadukasta koulutusta. Jäsenvaltioiden olisi noudatettava Euroopan parlamentin kehotusta ja taattava potilaille elintärkeiden lääkkeiden saanti, vaikka ne olisivat kalliita, jotta potilaille voidaan taata yleismaailmallinen oikeus terveyteen.

Jäsenvaltioiden olisi pantava EU:n terveysstrategia viipymättä täytäntöön. Näin kannustettaisiin ja helpotettaisiin rajatylittävien terveydenhuoltopalvelujen tarjontaa ja terveydenhoidon ammattilaisten ja potilaiden vapaata liikkuvuutta sekä vahvistettaisiin yksityis- ja julkissektorin välistä yhteistyötä. Mikä tärkeintä, EU:n terveysstrategian täytäntöönpanon avulla kansalaiset koko EU:ssa pääsisivät osallisiksi laadukkaasta terveydenhuollosta.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden välillä on yhä nykyisin suuria terveyskysymyksiin liittyviä eroja. Eurostatin mukaan naisten elinajan odote syntymähetkellä vaihtelee EU-maiden välillä 9 vuodella ja miesten 13 vuodella ja imeväiskuolleisuus on joissakin maissa kuusi kertaa suurempi kuin toisissa. Tätä taustaa vasten tarkasteltuna olen erittäin tyytyväinen Alojz Peterlen mietintöön, jossa mainitaan tarve pienentää tätä eriarvoisuutta. Koska jopa 40 prosenttia sairauksista liittyy epäterveisiin elämäntapoihin ja kolmannes syöpätapauksista olisi estettävissä varhaisen diagnostisoinnin avulla, huomiot ennaltaehkäisy merkityksestä ovat mielestäni erityisen arvokkaita.

Olen samaa mieltä siitä, että koska ennaltaehkäisyyn edelleenkin käytetään vain kolme prosenttia terveysbudjeteista, niistä olisi myönnettävä enemmän varoja tähän tarkoitukseen. Lisäämällä yleisön tietoisuutta ennaltaehkäisyyn ja terveiden elintapojen merkityksestä voimme lopulta pienentää terveydenhuollon kustannuksia, sillä sairauksien ehkäiseminen on halvempaa kuin niiden hoitaminen myöhemmin. Olen vahvasti sitä mieltä, että valtioiden on ryhdyttävä toimiin terveydenhuollon parantamiseksi, ja tässä yhteydessä komission valkoinen kirja ja neuvoston joulukuussa 2007 tekemät päätelmät tarjoavat hyvän perustan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Saksassa 20–30 klinikkaa joutuu vuosittain lopettamaan toimintansa, koska liian kalliiden lääkkeiden määräämistä koskevat korvausvaatimukset ajavat lääkärit vararikkuun, ja kokonaiset seutukunnat ovat vaarassa jäädä vaille riittäviä terveydenhuoltopalveluja. Nämä ovat vain eräitä viime vuosien järjestömän terveystalouden seurauksia. Muualla Euroopassa näkymät eivät ole sen rohkaisevampia. Paitsi että terveydenhuollon rahoitus horjuu, lääkäreiden ja sairaanhoitajien on vietettävä yhä enemmän aikaa työpöydän ääressä byrokratian parissa sen sijaan, että he suorittaisivat varsinaista tehtäväänsä, terveydenhoitopalvelujen tarjoamista.

Meidän on muutettava ajatteluamme radikaalisti koko EU:n mitassa. Tarvitsemme esimerkiksi järkeviä strategioita, joilla varmistetaan lääkärin riittävyys, sekä esimerkkejä parhaista käytänteistä. Meidän on kuitenkin puututtava myös perustavanlaatuisiin ongelmiin kuten Euroopan alkuperäisen väestön syntyvyyden laskuun tarjoamalla parempia kannusteita. Tarvitsemme myös terveitä elintapoja edistäviä malleja. Ennaltaehkäisy on vain yksi pieni osa terveydenhuollon palapelissä. Tämän vuoksi päätin äänestää tyhjää.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Terveys on yksi ihmisten elämässään eniten arvostamista asioista. Näin ollen suhtaudun myönteisesti komission terveysstrategiaan, jonka otsikkona on ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013”. Äänestin Alojz Peterlen mietinnön puolesta, joka perustuu kolmeen avainkäsitteeseen: yhteistyöhön, eriarvoisuuteen ja ennaltaehkäisyyn.

Vaikka terveydenhuolto kuuluu yhteisvastuun periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, mikään ei estä antamasta terveydenhuollolle eurooppalaista ulottuvuutta yhteistyön pohjalta. Kaikki jäsenvaltiot voivat hyötyä tietämyksen keskinäisestä vaihtamisesta parhaiden käytäntöjen puitteissa. Jos jokin EU:n jäsenvaltio osaa hoitaa menestyksekkäästi syöpäpotilaita, kaikkialla EU:ssa asuvilla kansalaisilla olisi oltava yhtäläiset mahdollisuudet hyödyntää tätä.

Jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä on suurta terveyskysymyksiin liittyvää eriarvoisuutta. Syöpäpotilaiden eloonjäämisasteissa on niin suuria eroja uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välillä, että voidaan puhua ”terveydenhoidon rautaesiripusta”. Tautien ehkäisy alalla tarvitaan strategista muutosta. Näin ollen lähtökohtana olisi oltava ennaltaehkäisevien toimien pitkän aikavälin suunnittelu.

Syöpätutkimukseen tehtävät investoinnit ovat Euroopassa vain viidesosa Yhdysvaltojen vastaavista investoinneista. Meidän on investoitava terveyteen paljon tähänastista enemmän ja sisällytettävä johdonmukaisesti terveyskysymykset politiikkaan kaikilla tasoilla.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska olen vakuuttunut siitä, että suositusten toteuttaminen pidentää elinajanodotetta Euroopan unionissa ja auttaa meitä saavuttamaan talouskasvuun liittyvät Lissabonin tavoitteet.

Mietintö paljastaa yhteisön ympäristölainsäädännön huonon toimeenpanon ja kansalaisten elämänlaatuun kohdistuvien haitallisten seurausten keskeisen yhteyden.

Taistelua ilmastomuutoksen kansalaisten terveyteen kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi on tuettava myös ilmastomuutokseen mukautumiseen tähtäävillä aktiivisilla toimilla. Yksi tällainen esimerkki on menetelmien kehittäminen sellaisten vakavien terveysongelmien ennustamiseksi ja ehkäisemiseksi, joita voi ilmastomuutosten vaikutusten vakavuudesta riippuen ilmetä, sosioekonomiset olosuhteet samalla huomioon ottaen.

Ponnistuksia on tehostettava, jotta komission vuonna 2005 asettama tavoite vähentää ilmansaasteista johtuvia kuolemantapauksia 40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä voidaan saavuttaa. Tehdyt tutkimukset ovat osoittaneet, että koko maailmassa kaksi viidestä kuolemantapauksesta johtuu välittömästi tai välillisesti ympäristöllisistä tekijöistä.

Onnittelien esittelijää.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin terveyspolitiikkaa käsittelevässä valkoisessa kirjassa tuodaan esiin monia tärkeitä kysymyksiä Euroopan tulevaisuudesta ja niistä perusteellisista muutoksista, jotka vaikuttavat yhteiskuntiemme toimintatapaan tulevaisuudessa. Tästä syystä on mielestäni oikein, että esittelijä Peterle kiinnittää huomiota seikkoihin, jotka liittyvät näihin uusiin haasteisiin, kuten väestön ikääntymiseen, ilmastomuutokseen, globalisaatioon ja liikkuvuuteen. Niiden on muodostettava uuden politiikan perusta, koska ne aiheuttavat syvälleläkkyviä yhteiskunnallisia ja taloudellisia muutoksia. Meidän on kuitenkin otettava huomioon myös nykyiset terveysongelmat eli sydän- ja verisuonitaudit, diabetes, liikalihavuus ja syöpä. Sen vuoksi ennaltaehkäisevistä toimista on tulossa yhä tärkeämpiä ja meidän on laadittava nykyistä tilannetta varten selvät puitteet, joissa otetaan huomioon 27 jäsenvaltion tilanteet sekä eri sosiaaliryhmien ja jäsenvaltioiden välinen eriarvoisuus, jotta voimme harjoittaa monialaista terveyspolitiikkaa ja luoda edellytykset terveyspolitiikan tehokkaalle kehittämiselle.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatin äänestyksessä Alojz Peterlen mietintöä, joka koskee EU:n sitoutumista ja lähestymistapaa terveyskysymyksissä.

Nyt käsiteltävä aihe on äärimmäisen tärkeä Euroopan unionin edessä olevien uusien terveysuhkien vuoksi. Tästä syystä on saatava aikaan yhteinen lähestymistapa Euroopan kansalaisten suojelemiseksi näiltä riskeiltä. Arvostan kollegamme aloitetta myös siksi, että hänen mietinnössään kiinnitetään huomiota terveyden merkitykseen muutoinkin kuin sairauden tai heikkouden poissaolona.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Parhaiden terveyspoliittisten käytäntöjen koordinointi EU:ssa on tärkeää, jotta EU:n kansalaisille voidaan tarjota paras mahdollinen hoito ja terveyden suojeleminen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatin äänestyksessä mietintöä ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013”. Tämä strategia on konkreettinen vastaus Euroopan komission valkoiseen kirjaan vuosien 2008–2013 terveyspolitiikasta. Tärkeimmät valkoisessa kirjassa esitetyt seikat koskevat terveellisten elintapojen edistämistä ja terveydenhoitopalvelujen saannin tiellä olevien esteiden poistamista EU:n jäsenvaltioissa. Samoin korostetaan kansalaisten suojelemista terveysriskeiltä, tasapainoisia terveydenhuoltojärjestelmiä ja uuden teknologian käyttöönottoa tällä alalla. Katson, että terveyden edistämisstrategioissa olisi painotettava voimakkaasti sairauksien ehkäisyä ja varhaista havaitsemista.

Viime aikoina on ilmennyt eräitä huolestuttavia terveyttä uhkaavia kehityssuuntia. Niitä ovat muun muassa syöpätapausten, diabeteksen ja sydän- ja verisuonitautien yleistyminen. Vain kolme prosenttia terveysbudjeteista osoitetaan nykyisin ennaltaehkäisyyn, vaikka on hyvin tiedossa, että sairauksien ehkäiseminen on tehokkaampaa kuin niiden hoito.

Taistelu nykyajan sairauksia vastaan voidaan voittaa vain tarjoamalla kansalaisille asianmukaista terveydenhuoltoa ja hoitoa. Lisäksi meidän on yritettävä poistaa eri sosiaaliryhmien välinen eriarvoisuus terveydenhuoltopalvelujen saannissa sekä jäsenvaltioiden väliset erot terveydenhuollon saatavuudessa. Ponnistukset työterveyden ja työturvallisuuden puolesta ovat myös hyvin tärkeitä. Samoin olisi tehtävä enemmän terveydenhuollon mukauttamiseksi potilaiden tarpeisiin.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU:n tähtäin on nyt kansanterveydessä ja sen kaupallistamisessa. Tavoitteena on moninkertaistaa kapitalistien voitot ajamalla alas julkisen sektorin rakenteet, jotka rajoitetaan kalliisiin, yksityisille toimijoille kannattamattomiin aloihin.

EU käsittelee terveyttä keinona lisätä työntekijöiden tuottavuutta ja vähentää sosiaalimenoja. Se puuttuu asioihin alalla, joka kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, ja soveltaa yksityisten yritysten periaatteita, edistää yrittäjätoimintaa ja viis veisaa perustavasta ihmisoikeudesta, oikeudesta terveyteen ja elämään. Samalla EU käyttää terveyttä verukkeena ajaa laajentumiseen tähtääviä, imperialistisia suunnitelmiaan ehdottamalla terveyspalvelujen sisällyttämistä YUTP:hen, kansainväliseen kauppaan ja suhteisiin kolmansien maihin.

Terveyspalveluita koskeva yhteisön kehys ja terveysjärjestelmien innovaatioiden hallinnointi, eurooppalaisten huippuosaamiskeskusten luominen ja muut ehdotetut toimenpiteet ovat vain ensimmäinen askel kohti

terveyspalvelujen keskittämistä muutamien ylikansallisten yhtiöiden käsiin. Nämä päättävät yksityisten vakuutusyhtiöiden kanssa tarjottavista palveluista täysin tuomittavan luokkasyrjintäjärjestelmän perusteella.

Me äänestämme mietintöä vastaan, koska olemme työntekijöiden puolella heidän taistelussaan terveyden kaupallistamista ja yksityistämistä vastaan. Me tuemme taistelua sellaisen ilmaisen julkisen terveydenhuoltojärjestelmän puolesta, joka tarjoaa tavallisten perheiden tarpeet täysin kattavia korkealaatuisia palveluita.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Kannatan Euroopan unionin vuosien 2008–2013 terveydenhuoltostrategiaa koskevan mietinnön hyväksymistä. Terveysbudjeteista sairauksien ehkäisemiseen osoitetut määrärahat ovat liian pieniä. Ne muodostavat vain kolme prosenttia kokonaisvaroista.

Olemme yhä tietoisempia nyky-yhteiskuntaan liittyvien sairauksien lisääntymisestä. Niitä ovat syöpä, sydän- ja verisuonitaudit sekä diabetes. Nämä sairaudet johtuvat paljolti huonoista ravintotottumuksista ja epäterveellisistä elintavoista. Mahdollisesti tiedotuskampanjoiden avulla toteutettava ennaltaehkäisy olisi terveydenhuoltopalvelujen rahoituksen kannalta paljon halvempaa.

Toinen kysymys koskee hoito-olosuhteita. Ne vaihtelevat Euroopan unionin alueella huomattavasti niin sanotun vanhan unionin hyvin korkeasta tasosta myöhemmin liittyneiden valtioiden paljon matalampaan tasoon. Tämä ilmenee esimerkiksi suurempana lapsikuolleisuutena ja sekä miesten että naisten lyhyempinä elinajanodotteina.

Euroopan unionin olisi ryhdyttävä toimiin, joilla taataan yhtäläiset hoito-olosuhteet kaikissa jäsenvaltioissa. Terveydenhuoltopolitiikan olisi oltava etusijalla unionin tavoitteissa.

11. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

12. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

13. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

14. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

15. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

16. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. – (FR) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 12.05.)